

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПРВА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Пети дан рада
9. октобар 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Прве седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 82 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 87 народних посланика, односно да је присутно најмање 84 народних посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Даме и господо народни посланици, пре десетак дана скупштинска већина је усвојила Закон о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању и у том закону се каже, између осталог, да ступањем на снагу тог закона, а ступио је на снагу, престаје да важи Закон о смањењу пензија из 2014. године.

Питање упућујемо председнику Владе Ани Брнабић, а да се консултује са министрима Зораном Ђорђевићем и Синишом Малим – ко их је овластио да они тај закон не примењују?

Пензионери, односно један део пензионера добио је пензије које нису у складу са тим законом. Ко је тај у Влади Републике Србије који може да процењује која група пензионера треба да добије пензију у складу са тим законом, а која не може и да ли то не може, значи трајно? Да ли то значи, ако добију наредног месеца, да ће бити ускраћени за износ који би добили у овом месецу?

Ових дана смо сведоци како се министри у медијима утркују, те пензионери са најнижим пензијама добиће, неко каже једном, неко два пута годишње, неко 5.000 динара, неко 7.000 динара. Дакле, врећате интелигенцију тих људи, који не траже вашу милостињу.

Чињеница јесте да су најниже пензије у Србији застрашујуће мале, застрашујуће, заиста. Ми смо вам лепо говорили да се предложи нов закон и да се утврди начин обрачуна пензија тако што ће најнижа пензија бити толика да од ње може пристојно да се живи, а највиша пензија може бити само три пута већа од тога.

Шта ми данас имамо на делу? Дакле, управо у складу са оним што смо ми говорили када смо вам оспоравали онај члан где сте предвидели да Влада Републике Србије одређује усклађивање пензија, што ваљда нигде у свету не постоји, што сте из закона избрисали могућност повећања или смањења или, у сваком случају, усклађивања пензија, рокове и критеријуме и ево, сад, ово што се ових дана дешава, одмах, дан или два након ступања на снагу овог закона, доказује се да смо ми српски радикали апсолутно били у праву.

Пре четири године, када је почела она отимачина пензија, тада је то урађено зато што је ММФ тражио од тадашње Владе Републике Србије да то уради да би се побољшала фискална ситуација у држави Србији итд. И шта имамо данас? Данас већ, или пре два дана, ММФ вам дао нови налог. Каже – ово сад можете да урадите како год хоћете, а баш се ради како коме падне на памет. Ово што се ради са исплатом пензије за октобар нема везе ни са законом, очигледно има везе само с тим на коју ногу је умала премијер Владе или ова два ресорна министра.

Шта вам сад тражи ММФ? Каже – свако будуће усклађивање, и ако то буде повећање, евентуално, пензије, мора бити линеарно. Значи, онај ко данас има пензију 120.000 динара ће, кад би се, рецимо, десило да се Влада одлучи да пензије повећа за 10%, на пример пред изборе, то значи да би тај ко има 120.000 динара добио још 12.000 динара повећање пензије, а онај ко данас има 12.000 динара, добио би 1.200 динара. Значи, и даље би најнижа пензија била отприлике онолика колико би било повећање за ту највећу пензију.

Лоше радите. Не поштујете закон и заиста питамо још једанпут предлагаче овог закона – како себи дозвољавају да закон, какав год је,

накарадан какав јесте, овај који сте усвојили пре 10 дана, али, ко је тај и одакле црпе овлашћења Ана Брнабић, Синиша Мали и Зоран Ђорђевић да они тај такав накарадан закон не примењују? Не могу они да бирају селективно коме ће на који начин бити исплаћена пензија.

Истина, ово што је урађено, што сте ви из скупштинске већине прихватили, прихватањем овог закона, само говори о томе каква ће папазјанија у исплати пензија бити убудуће. И у праву смо, нажалост...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Моје прво питање иде на адресу Министарства привреде и тиче се једне инвестиције, једне од бројних инвестиција које су свечано и победоносно најављене у привреди Србије, бангладешке фирме, односно фирма из Бангладеша која је отворила свој погон у Сомбору, текстилне индустрије, добила је субвенцију од 3,4 милиона евра. Најављено 1.000 радних места или преко 1.000 радних места да ће се отворити, а од тога, како сада стоје ствари, и како моје последње информације кажу, нема ништа. Никад није радило више од 100-200 радника, плате не примају, рачун је у блокади. Дакле, фирма је *Pretty Sweaters Group*.

Моје питање се односи на тај проблем, мада је то само један у мору тих случајева, где се победнички, тријумфално отварају погони, а онда када се неславно затварају, о томе више нико или мало ко пише или говори. Дакле, просто информација о том случају. Наравно, то не мора да буде смак света ако је појединачни изузетак или случај, али моје информације кажу да то, нажалост, није тако. Дакле, много је таквих случајева да се те тако славно отворене и најављене инвестиције неславно завршавају. Те стране инвестиције још дониране нашим средствима, при чему, наглашавам, реч је о текстилној индустрији по којој је Сомбор био познат, а ми смо затворили домаће фирме од Сомбора, преко Ивањице, до Новог Пазара, да бисмо отварали или чак спонзорисали, донирали отварање ових приватних страних инвестиција које, када истекне рок на који су по уговору обавезне, обично нестају у виду ластиног репа.

Значи, нису то авиони, мотори, чипови, него текстилна индустрија. За то нам бар није било неопходно страно знање и памет из Бангладеша или са Филипина.

Моје друго питање иде на адресу Министарства спољних послова и врло је конкретно. Гласи – да ли Министарство спољних послова има информацију и зашто је крије ако има, ако је нема зашто нема, какав је став Руске Федерације према теми разграничења на Косову и Метохији?

Дакле, наша јавност је упозната широко и сваког дана се спекулише у јавности који западни центар моћи подржава ту идеју, који се опире, па знамо да је Немачка против, да Ангела Меркел има резерве, па се онда, наводно, те резерве круне, па се ангажују неки лобисти, кажу чак и Тони Блер, али не улази се у то да ли је то он или неко други, свеједно, да омекшају тај став Немачке. Али се упадљиво ћути шта наш званично најближи спољнополитички партнер Русија мисли о томе. Шта је на ту тему речено Александру Вучићу, председнику Вучићу, када је разговарао са Владимиром Путином у Русији? Да ли је то уопште била тема? Да ли је господину Дачићу, министру спољних послова, нешто о томе говорио његов колега Сергеј Лавров приликом њихових бројних сусрета у последње време?

Дакле, какав је став Руске Федерације? Да ли смо упознати, да ли је наше министарство спољних послова упознато са тим ставом и шта мисли о томе? Ако није, чудно је да није, ако јесте, зашто се тај став, рекао бих, крије од домаће јавности?

Имао бих још питања, али, ево, частићу овај минут и по ради уштеде и ефикасности рада Скупштине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, уважени грађани, постављам питање председници Владе Републике Србије госпођи Брнабић. Пре неколико дана учествовала је на једном тзв. безбедносном кворуму који је организовала Национална авангарда, организација за коју се не зна поуздано ко је финансира и за коју се поуздано не зна ко стоји иза ње.

На једној од сесија пред председницом Владе Републике Србије госпођом Брнабић човек који је дошао из БИА, који је високо позициониран у истој, Марко Парезановић рекао је следеће – да је најинтензивнија претња Србији прикривена од деловања спољног фактора који најчешће користи механизме својих специјалних служби. На тај начин се врше одређене злоупотребе и стављају се у функцију појединци из редова опозиционих политичких партија, поједини делови медија, невладиног сектора, а сви заједно утичу на синдикате.

(Александар Мартиновић: Све је тачно.)

Пошто господин Мартиновић каже да је све тачно, ја бих питао госпођу Ану Брнабић да нам она каже имена и презимена из БИА, који су то опозиционари који представљају опасност по Републику Србију и њену безбедност. У којим странкама се тачно они налазе? Да ли се прислушкују? Да ли се прате?

Желимо да знамо на основу чега неко из Националне авангарде и БИА тврди да је лош утицај на Србију од стране појединаца из опозиције, а да се са друге стране апсолутно допушта једна организација коју је формирао господин Узелац, који је на Безбедносно-дипломатској академији у Москви финансиран од стране Министарства унутрашњих и спољашњих послова Руске федерације? Како то није утицај спољног фактора на Србију, а јесте утицај спољног фактора на Србију ако сте опозиција у Србији?

Желим да ми госпођа Брнабић одговори, која је седела у том тренутку поред Парезановића, због чега је ћутала и зашто се прећутно сагласила са њим, зато што грађани имају права да знају откуд овакав начин борбе од стране владајућег режима према опозицији, који нас враћа у деведесете године.

Моје друго питање јесте за тужитељку Вишег јавног тужилаштва, такође за све ministre у Влади, укључујући и госпођу Брнабић. Наташа Кривокапић, тужитељка Вишег тужилаштва која је поступала у предмету Савамала, која је поступала у предмету Хеликоптер, сви знамо како се Тужилаштво срамотно понело према тим предметима, изјавила је, добро запамтите то име – Наташа Кривокапић, изјавила је да је изгубљена кривична пријава против Николе Шешеља који је претио смрћу Ђорђу Жујовићу, јавно, сакупљао новац као награду ако му се нешто догоди и ако га неко „скрати за главу“.

Та иста тужитељка Наташа Кривокапић, која је учествовала у свим овим предметима, сада тврди да је изгубљена кривична пријава против Николе Шешеља. Дакле, због чега је та особа и даље на свом послу? Због чега та особа и даље обавља тако важну функцију и улогу у овој земљи?

Ђорђе Жујовић је, иначе, један од запослених у овој скупштини и не би апсолутно било згорег да се макар једном у овој сали покаже елементарна солидарност према запосленом у Скупштини Републике Србије. Прети му се смрћу јавно, а Наташа Кривокапић која је поступала у предметима понављам, Савамала и Хеликоптер, очигледно губи кривичну пријаву и не жели апсолутно да по службеној дужности поступа у овом случају. То је срамота и желим да Ана Брнабић и ту одговори.

Под број један – због чега се опозиција сматра непријатељским фактором у земљи и под број два – због чега је Наташа Кривокапић и даље на свом послу? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Жика Гојковић.

Изволите.

ЖИКА ГОЈКОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, ја ћу да прочитам моје питање да бих успео што више питања да поставим.

Моје прво питање, тачније предлог иде премијеру. Обраћам му се у име Покрета обнове Краљевине Србије са иницијативом да у оквиру својих надлежности размотрите могућност за подизање споменика кнезу Павлу и витешком краљу ујединитељу Александру Првом Карађорђевићу, и да на годишњицу атентата на краља Александра Првог Карађорђевића, који је на данашњи дан убијен у Марсељу, Покрет обнове Краљевине Србије позива градску власт, а и премијера, да донесу одлуку о дуго чеканом постављању споменика једном од највећих српских владара. Нема бољег начина да обележимо стогодишњицу Великог рата него да спомеником одамо почаст ономе који је ујединио све Србе у једну државу.

Витешки краљ ујединитељ био је врховни командант српске војске у Великом рату и створио је државу већу од Душановог царства. Србија, Југославија је у време његове владавине имала снажан индустријски замах и реформисану пољопривреду. Имала је јаког сељака и јако грађанско друштво. У Паризу већ осам деценија стоји поносно његов споменик, а време је да се овом великану постави достојно обележје и у нашој престоници.

Слична иницијатива је и када је у питању кнез Павле. Кнез Павле је био један од најспособнијих, најумнијих и најобразованијих људи, Срба у нашој историји. Уједно је био и далековид дипломата, који би, да није недемократски, насилним путем и неодговорним, издајничким војним пучем свргнут са власти, омогућио Југославији да задржи војну неутралност током Другог светског рата и тиме би се избегле огромне жртве страдања и разарања. Не би била створена Независна Држава Хрватска, а самим тим били би спасени животи преко милион Срба. Био би избегнут братоубилачки рат између четника и партизана, а тиме и поделе које, нажалост, и дан-данас постоје.

Кнез Павле је од београдске касабе направио модерну метрополу. Оставио је бројне музеје, грађевине и непроцењива уметничка дела свом народу. Сматрам да је ово један од најлепших начина да се одужимо овој двојници великих Срба и у то време најпоштованијих људи како у Србији, тако у Европи и у свету.

Моје друго посланичко питање постављам Министарству просвете, науке и технолошког развоја, исто и Министарству финансија. Обраћам се у име покрета који представљам са иницијативом да у оквиру својих надлежности размотрите могућност да и деци која примају дечји додатак, обезбедите бесплатне уџбенике. Желим да кажем да је садашњи министар којег имамо, министар просвете, по мом личном мишљењу најбољи министар којег смо имали од почетка вишестраначја, и верујем да ће овај предлог озбиљно размотрити.

Покрет обнове Краљевине Србије сматра да држава мора да обезбеди неопходна средства како би родитељима олакшала трошкове обавезног основног школовања, као и средњег образовања за свако дете које прима дечији додатак, јер исти већ указује на тежак материјални положај породице.

Такође, Министарство треба да утиче на наставни кадар да се усагласи око дугорочног плана и програма за школске предмете, уместо што се он мења готово сваке школске године и представља огромне проблеме родитељима јер то захтева и набавку нових уџбеника, а чиме би се ученицима олакшала куповина или наслеђивање половних уџбеника од старијих генерација које похађају исту школу.

За време Краљевине Србије се улагало у образовање. Основане су престижне културно-образовне институције попут Матице српске, САНУ и других, подигнуте су најстарије школе и универзитети у нашој земљи. Неопходно је наставити ту традицију стварајући што боље услове за школовање наше деце у нашој отаџбини.

Моје последње питање, обраћам се Министарству привреде. Садашње субвенције су исувише мале да би се започео неки озбиљан посао. Људи који имају жељу и визију и време да створе нова радна места морају имати већу подршку земље чијој привреди доприносе.

Сматрамо да би држава, уместо што издваја превелик новац за стране инвеститоре, то јесте добро, али сматрамо да је превелико, требало више да се посвети помоћи младим привредницима у покретању сопственог бизниса, јер су ти људи највећи губитници у транзицији.

У Републици Србији има доста креативних младих људи којима је потребно дати неку стимулацију да после завршених студија покрену сопствени бизнис, а не да чекају на посао у некој фирми или да траже ван граница своје земље. Ево, завршавам. Имајући све ово у виду што сам рекао, надам се да ће моји предлози, моја питања бити озбиљно схваћена. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Јован Јовановић.

Изволите.

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

Због значаја питања, прво питање упућујем, исто питање као и господин Божовић, председнику, председници Владе, министру унутрашњих послова и директору БИА.

Говорећи прошле недеље на Конференцији „Ка безбеднијој Србији“, представник БИА Марко Парезановић рекао је да најинтензивнију претњу Србији представља прикривено деловање спољног фактора, који најчешће користи механизме својих специјалних

служби, а као сараднике тих служби, које су ставили у неку деструктивну и субверзивну функцију, навео је појединце из редова опозиционих политичких партија, поједине делове медија, невладиног сектора, као и синдиката.

Поставља се питање како је могуће да се овако нешто дешава, као и о службама којих земаља је реч, када, ако је веровати председнику Републике, никада у историји нисмо имали боље односе са свим оним државама које имају најорганизованије службе, као што су Русија, Кина, САД, Немачка, Велика Британија, Француска, Израел, Турска, затим и са суседима Мађарском, Румунијом и Бугарском. Или можда, ипак, односи са тим земљама нису тако добри као што их представници власти приказују.

Питам такође – који су то опозициони политичари, медији, невладине организације и синдикати који су мета прикривеног деловања? Мислим да би ипак БИА требало да се, пре свега, позабави онима који имају стварно моћ и утицај у држави у последњих шест година, а неки много дуже од тога, а не онима које власт назива жалосним остацима опозиције, јер ако такви остаци могу да дестабилизују земљу, онда би заиста требало да будемо озбиљно забринути за њену будућност.

Осим тога, тражим објашњење зашто су наши највиши државни званичници пристали да учествују на скупу који је организовала једна досада непозната организација каква је Национална авангарда. Чим неко за себе каже да је авангарда, тај мисли да види боље, као и да има већа права него други, а самим тим што је та авангарда национална, говори ко би имао та већа права.

Зашто су наши највиши државни званичници учествовали на скупу такве организације која, према њиховим речима, негује археофутуристички приступ поимања националне идеје и најављује марш националног круга, чији су они, наравно, део, кроз институције.

Да резимирам, изјава господина Парезановића, представника БИА, којег су неки одмиља већ почели да зову Илија Чворовић, неодољиво подсећа на реторику деведесетих година прошлог века. Његове речи могу да се схвате као претња свима онима који мисле другачије од актуелне власти, што је недопустиво, те питам директора БИА, као и остале претходно наведене највише државне званичнике да ли ће нешто предузети по питању изјаве службеника ове агенције.

Следеће питање упућујем министарки саобраћаја Зорани Михајловић – када ће неко коначно одговорати за стална кашњења и непрофесионализам на изградњи Коридора 10? После рушења потпорног зида у Грделичкој клисури могли смо, не дај боже, да присуствујемо и рушењу вијадукта на обилазници око Чачка. Наиме, само недељу дана пре

него што је преко вијадукта требало у пуном капацитету да буде пуштен саобраћај, што би ионако било кашњење дуже од месец и по дана, а радови на санацији су иначе почели још средином маја, примећено је да постоји напуклина на једном од потпорних стубова. Како је то уопште могуће? Уколико нико од оних за изградњу Коридора 10 није одговоран за све досадашње катастрофалне пропусте, онда би министарка коначно морала сама да преузме одговорност.

Наредно питање упућујем председници Владе и министру спољних послова – на чију је иницијативу, без икакве анализе, прошле године у августу Влада донела одлуку о укидању визног режима са Ираном, а онда после јаких, рекао бих, оправданих притисака из Европске уније, навратанос, опет без одговарајућих анализа и последица, на јучерашњој седници та иста Влада укинула претходну одлуку и поново увела визе држављанима ове земље. Овакво неодговорно понашање само је додатно нарушило међународни углед Србије, јер је направљена двострука штета. Прво према Европској унији, а сада према Ирану.

Коначно, питање за председницу Владе, министра културе, министра привреде и министра финансија. Наиме, у јавност су процуреле информације да ће држава током овог месеца продати правно непостојећу агенцију Танјуг, као и да ће се, пошто агенција нема имовину, а има дугове, највероватније продати њен бренд.

Питам – када ће Влада да изађе са детаљима продаје, а то би требало да учини што пре, јер би на потенцијалне купце негативно могле да утичу ове гласине, односно неизвесност?

Питам такође – колико средстава Танјуг прима из буџета Републике Србије, односно од министарства државних институција за вести које емитује, као и колико новца Танјуг дугује државним органима, а пре свега по основу неплаћених пореза, односно којом имовином, на који начин и по ком основу њом располаже? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштоване колеге народни посланици, и поштовани грађани Србије, помаже Бог свима!

Желео бих пре свега да поставим питање председнику Владе, министру правде и гувернеру Народне банке Србије. Да ли је тачно да је Врховни касациони суд потврдио да банке у Србији годинама незаконито наплаћују трошкове обраде кредита, тј. да банке овај трошак могу да наплате само ако је он реалан и ако је корисник о њему претходно јасно и недвосмислено информисан, што није био случај, а не да то наплаћују у процентуалном износу од укупне висине кредита, као што је био случај?

Да ли су по овом основу банке опљачкале грађане Србије у висини од више десетина милиона евра и да ли грађани сада могу да пред судовима потражују повраћај овог новца са затезном каматом, јер нема застарелости ових спорова? Шта ће Влада Републике Србије учинити да банкама одузме овај екстрапрофит зарађен на плачки грађана Србије?

Следећа питања иду министру пољопривреде у Влади Републике Србије.

Под један, да ли је тачно да ће од 1. јануара 2019. године српски сељаци морати да воде књиге и плаћају књиговође?

Под два, зашто српски сељаци плаћају телевизијску претплату на електричним бројилима у производним објектима попут фарми, хладњача, сушара, бунара и слично?

Под три, када ће Влада смањити цену горива у Србији као што је обећала, и укинути ПДВ и акцизу на дизел-гориво намењено пољопривредној производњи?

Под четири, како да наши сељаци продају било шта кад ви све увозите? У ову земљу се увози кромпир, млеко, месо, пасуљ, лук, парадајз, јагоде, малине и сва друга роба широке потрошње. Зашто не заштитите домаћу производњу увођењем прелевмана, тј. ванцаринских мера заштите на увоз пољопривредних производа, који се иначе увозе најчешће по разним субвенционисаним и дампинг ценама, а све ово да заштитите домаћу робу и домаћег произвођача. Имате могућност чак и по Споразуму о стабилизацији и придруживању са Европском унијом из 2008. године, и то у чл. 32, 33, 40. и 41. Право питање је – зашто то не радите? Зашто штитите увознички лоби и уништавате домаћег произвођача?

Под пет, да ли власт у овој држави планира да будемо депонија за сву робу из Европске уније, па и храну? Када ћемо знати какву храну једемо? Када ће почети са радом акредитоване лабораторије за контролу млека, меса, воћа, поврћа, рибе, јаја и сличног или је некеме у интересу у овој држави да нема контроле и да наши грађани једу храну сумњивог порекла, док се увознички лоби енормно богати на уштрб пољопривредних произвођача и здравствене безбедности грађана Србије?

Под шест, када ћете да вратите аграрни буџет на законски минимум од 5%? Само у овој години закинули сте пољопривредне произвођаче за 10 милијарди динара и сваке године имамо значајно смањење буџета за пољопривреду, а исплата ионако малих и јадних субвенција редовно касни.

Под седам, да ли ова власт жели богатог, здравог и независног сељака који ради на својој фарми и воћњаку или њиви за 1.000 до 1.200 евра, или жели пониженог, социјално и економски угроженог сељака који треба да ради код странаца за 250 евра?

Под осам, зашто не субвенционисемо младе брачне парове који живе на селу или који желе да се врате да живе на селу са 10.000 евра, а не да те наше паре поклањамо странцима који долазе у Србију?

Под девет, када ће пољопривредни произвођачи моћи да знају цену својих пољопривредних производа, дакле, да им буде гарантовани и цена и откуп, а не као што је тренутна ситуација у овој вашој тржишној економији такозваној, да заправо политичка мафија у сарадњи са увозничко-извозничким лобијем креира цене и да имамо катастрофалну ситуацију да, рецимо, произвођачи малина још увек не знају цену производа за ову 2018. годину?

На крају, под десет, да ли је могуће да нисте свесни пропасти српског села и сељака са падом свих цена пољопривредних производа ове године и немогућношћу да уопште они покрену производњу за следећу годину? Врло конкретно питање – како ће министар пољопривреде реаговати на један огроман проблем који се појавио у Шумадији за српске сељаке? Наиме, да ли сте чули за самоубиство великог откупљивача фирме „Агро Рођа“ из Глибовца у Смедеревској Паланци, који је остао дужан милионе стотинама и хиљадама пољопривредних произвођача у Шумадији, а посебно Смедеревској Паланци, Младеновцу и Тополи? Да ли ће ови људи бити обештећени и да ли ће се наћи начин да им се врати оно што им је овај велики откупљивач узео? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала.

Прво питање упућујем министру здравља и питам – да ли ће у Србији и одраслим пацијентима који болују од ретке болести која се зове мукополисахаридоза бити доступан лек „вимизим“ на рачун Републичког фонда за здравствено осигурање? Тренутно је у Србији регистровано 12 одраслих особа које болују од ове ретке болести, али од јула лекове добијају само пацијенти до 18 година старости. Ми у Новом Саду имамо два одрасла пацијента који чекају на овај лек. Према информацијама из медија терапија кошта чак 400.000 евра годишње по пацијенту.

Друго питање упућујем министарки грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Наиме, у одговору који је послала Народној скупштини 19. априла наведено је да ће уговор о концесији Аеродрома „Никола Тесла“ са концесионаром, француском компанијом „Ванси“, бити објављен када, под један – концесионар добије сертификат аеродромског оператера и под два – након испуњења „свих обавеза и Ванси ерпортс Србија д.о.о. и Републике Србије“.

У одговору који је министарка послала Народној скупштини 15. маја наводи се да ће Уговор о концесији бити објављен када концесиони партнер добије сертификат аеродромског оператора и када уплати једнократну концесиону накнаду. Дакле, у месец дана касније послатом одговору, као предуслов за обелодањивање уговора не спомиње се испуњење свих обавеза од стране Републике Србије, па питамо – шта је тачно критеријум да уговор буде обелодањен? Уплата концесионе накнаде и сертификат аеродромског оператора за концесионара или и да Република Србија испуни све своје обавезе предвиђене уговором, како је експлицитно у одговору на раније постављено посланичко питање министарка навела?

Додатно, у одговору који је послат 15. маја од стране министарке Михајловић наводи се и шта су пословни циљеви концесионог аранжмана, да се аеродром тржишно позиционира као регионални лидер за трансферни и транзитни саобраћај, за шта је концесионар потребан, који као управљач великом мрежом од 37 аеродрома треба да финансира неопходне инвестиције и да великим компанијама понуди неке посебне погодности како би те велике компаније привукао овамо, али се исто тако наводи у том одговору да ради заштите од конкуренције у „модерном и повезаном пословном свету, а како конкуренција не би дошла до сазнања о начину на који се планира успех овог пословног подухвата, делови уговора који садрже пословни план на 25 година неће бити обелодањени за све време трајања концесије“, тако да питамо – шта ће и када тачно бити обелодањено и стављено на увид јавности и на који начин ће јавност из тих докумената бити уверена да је изабрани аранжман којим се јавна имовина и јавни интерес поверавају приватном оператору на 25 година заиста најбоље могуће решење и заиста има шансе да буде профитабилан?

Ја ћу подсетити, већ смо у овој скупштини питали – транспарентност. Србија је добила судско решење којим суд налаже Министарству да уговор обелодани. До дана данашњег, по решењу суда, Министарство тај уговор није обелоданило. На комисији за јавно-приватна партнерства никад нисмо видели концесиону студију из које ће се, заиста, закључити да је концесија најбољи аранжман за развој нашег највећег аеродрома и да, заиста, такав аранжман има шансе да буде профитабилан.

Додатно, у раније достављеном одговору министарка је навела и да се за затварање финансијског дела аранжмана, као једног од предуслова да уговор буде обелодањен, чекају одобрења Европске инвестиционе банке, Европске банке за обнову и развој и *IFC*-а, јер те институције финансирају аранжман. Занима нас шта и колико финансира концесионар из својих средстава, а шта и колико ће се финансирати из кредита ових

институција и ко даје гаранције да ће концесионар испунити обавезе према овим међународним кредиторима током предстојећих 25 година концесије, јер 25 година је јако дуг период за креирање пословних планова. Многе околности могу да се промене и планови могу да се покваре. Интересују нас, рецимо, и пенали у случају раскида уговора пре истека рока на који се аеродром даје у концесију. Шта ако до раскида дође у случају више силе за коју одговорност не може бити атрибуирана ниједној од уговорних страна и сличне клаузуле, а све то како бисмо се уверили да је јавни интерес и јавни новац заиста максимално заштићен од неуспеха овог пословног подухвата, уколико, рецимо, Влада Републике Србије том пословном подухвату не допринесе? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала, председавајући.

Јуче је представник Приштине Тачи рекао да они немају никакву намеру да испуне део Бриселског споразума који говори о заједници српских општина и да, практично, немају намеру да заједници српских општина, као што то каже Бриселски споразум, дају било какве извршне надлежности.

Питање за министра спољних послова Ивицу Дачића, који је пре шест година заједно са Александром Вучићем потписао са представницима Приштине Бриселски споразум – о чему даље разговарамо са представницима Приштине? Ако је Споразум потписан, а јесте пре шест година, држава Србија је испунила све тачке тог споразума и практично се повукла са територије Косова и Метохије. Повукла је све своје институције, испунила све тачке, док Приштина није испунила ни једну једину. Питање је – шта даље разговарамо са њима? Покрет Доста је било је упутио предлог званични Влади Републике Србије да замрзне даље преговоре са Приштином док не испуне оно на шта су се обавезали. Признаћете, потпуно је бесмислено преговарати са неким о било чему, а да тај неко не испуњава оно што је договорено, ево, већ шесту годину.

Значи, овај предлог је разуман и рационалан. Ово је нешто што би сви морали да разумеју. Сви у свету су разумели и то је један добар потез којим би се заштитили интереси Републике Србије зато што је Србији потребно да се оформи заједница српских општина да би се заштитило неалбанско становништво, посебно јужно од Ибра, где је и већина Срба на Косову.

Затим, друго питање иде Влади Републике Србије, председнику Републике Србије и председници Народне скупштине. Наиме, Покрет Доста је било је упутио један предлог закона о Косову и Метохији и

желимо да разговарамо о том нацрту закона који, практично, решава позицију Републике Србије у односу на питање Косова и Метохије. Грађане Србије већ, практично, дневно бомбардују разне новине које су блиске власти о томе како је Косово изгубљено, да нам прети најезда Албанаца до Враћа, да нам је Косово камен око врата и да треба да га одсечемо и да треба да приступимо Европској унији и да ће нам тамо, када одсечемо Косово, процветати руже.

На све ово Матија Бећковић је рекао пар јако добрих и јаких реченица које кажу – ако Косово није наше, зашто од нас траже да им га дамо? Ако је њихово, зашто га отимају? А ако већ могу да га отму, не знам што се толико устручавају. Ово би требало јасно да нам каже да, наравно, не може тек тако да се Косово одвоји од Србије. Постоји Резолуција 1244 која јасно каже да је Косово и Метохија саставни део Србије на ком је протекторат Уједињених нација.

Немачка управља Балканом већ дуже од десет година и америчке демократе су доласком Обаме и Клинтонове на власт пре десет година, практично, предале Немачкој цео Балкан, и немачки интерес је, практично, правнообавезујући споразум са Приштином. Један од главних аргумената који се наводи јесте да Србија има устав који не важи на целој територији јер се не знају наше границе. Наравно, границе наше се знају. Оне су дефинисане и нашим уставом и међународним правом, Резолуцијом 1244, међутим, Србија би требало да склони са стола овај аргумент да наш устав не важи на целој територији Републике Србије.

Овај закон који смо предложили, закон о Косову и Метохији, може без промене Устава, укрштањем нашег устава и Резолуције 1244, користећи модел односа Данске и Фарских острва да, практично, реши питање статуса и дефинише даљу преговарачку позицију Србије у вези Косова и Метохије.

Да подсетим грађане, Данска је чланица Европске уније, има део територије коју чине су Фарска Острва, која су сама прогласила независност у референдуму, међутим, то им не даје столицу у Уједињеним нацијама. Грађани Фарских Острва, замислите, нису ни грађани Данске, нити су чланови Европске уније, а и даље су саставни део Данске. Србија може овај модел да примени да би, практично, решила сва спорна питања у вези Косова и Метохије за грађане који живе доле. Наш закон решава питање држављанства, питање личних карата, Предлог закона решава све односе и остају спорне ствари као што су културни споменици, као што је имовина Републике Србије на Косову, о чему би требало да се преговара.

Питање је зашто Влада, председник и Народна скупштина не желе да разговарају, да имамо унутрашњи дијалог, рецимо, о оваквом једном законском предлогу. Упутили смо вам га, очекујемо одговор. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Снежана Пауновић.

Изволите.

СНЕЖАНА ПАУНОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважене колеге народни посланици, на једној од седница Народне скупштине на пролећном заседању, прецизније у мају ове године, усвојене су измене и допуне Закона о безбедности саобраћаја на путевима којим су, поред осталог, третирана и питања рада ауто-школа и услова за полагање возачких испита. На основу Закона сачињен је и подзаконски акт, Правилник за ауто-школе којим се од ових организација тражи испуњење додатних услова у погледу квалитета возила за обуку возача и једна од важнијих измена је да возило за обуку возача мора имати АБС кочиони систем али и да се полигони за обуку морају прилагодити, што је велики проблем за ауто-школе које се налазе на територији града Београда, из простог разлога јер се ради о просторима који су углавном паркинзи прилагођени за обуку возача.

Према накнадно извршеним анкетама сматра се да чак 37,8% ауто-школа не може да испуни ове услове у року утврђеном Законом и Правилником и самим тим се доводи у питање рад и опстанак ових ауто-школа, чиме већи број запослених може остати без посла. Како би се предупредио овај проблем, моје питање за министра унутрашњих послова, надлежног за спровођење овог закона, а то је – да ли се, евентуално, разматра могућност продужења рокова за прилагођавање ауто-школа новим стандардима како би се избегло затварање више од трећине ауто-школа, јер само прилагођавање кочионих система представља значајне инвестиције за ауто-школе, а да не говорим о осталим прилагођавањима и адаптацијама које морају бити спроведене? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, дирнут сам говором Саше „Расуловића“ и његовом бригом за Косово и Метохију, па је моје прво питање везано за то – да ли је тачно да је Саша Радуловић, у народу познатији као Саша Крадуловић, 2008. године 17. фебруара, на дан доношења декларације о косовској независности, боравио у САД-у и у њиховим медијима топло подржавао албанску независност? Значи, да ли је тачно и да ли постоје сазнања у Министарству спољних послова да се то десило и да је поменути господин био тамо?

Друго моје питање је за Пореску управу, за Министарство финансија, да ми одговоре – колико је Балша Божовић платио пореза на приходе грађана 2017. и 2018. године јер је у јавности познато да је,

рецимо, летовао у јануару, запамтите, летовао у јануару, они воле зими да летују, а лети да зимују, он, Чеда и њему слични, колико је платио пореза на доходак грађана с обзиром на то да је тамо потрошио 30.000 евра од чега је смештај коштао 15.000 евра, а колико ја знам, доходак грађана је лимитиран негде на два милиона. Хоћу тачно да ми се одговори – да ли је поменути господин који је трошио новац и у овим белосветским модним кућама у Лондону итд., на најскупљим дестинацијама, да ли је те године поменути господин имао толико новца на рачуну, односно да ли је исказао толики приход и платио порез? С обзиром на то да га у јавности зову Балша Поштени, мислим да је време да се то провери.

Такође, тражим од Министарства правде да ми одговори да ли је он данас извршио нечувени притисак на правосуђе, а овамо се залаже за владавину права. Да ли је прозвао тужитељку, чије ја име нећу да поменем, више пута и на такав начин извршио акт политичког притиска на правосудне органе који су самостални и независни, зависи да ли је тужилаштво или судство? Само да подсетим да је баш та тужитељка изабрана реформом, чувеном реформом Демократске странке 30. новембра 2009. године, о чему постоје подаци. Дакле, уколико му нешто није право, мислим да је време да се обрати Маловићки, Хомену, Ристићу, Константиновићу или како се већ зову те чувене реформаторске величине које су наше правосуђе завиле у црно и од њега направили суд своје партије.

Дакле, хоћу јасан и тачан одговор од Министарства правде – да ли је он данашњим говором извршио политички притисак на правосуђе и друго, да ли је тачно да је поменута тужитељка изабрана 30. новембра 2009. године, што значи да апсолутно нема везе њен избор са садашњом владајућом већином?

Такође, од Министарства пољопривреде тражим да ми одговоре за овог јуношу Титовог, који још не зна да је Тито умро па му овај Шеварлић асистира, а Шеварлић не сме да пита јер је узео 62.000 евра из СТАР пројекта који је био намењен за сточаре на Старој планини, да ли је тачно да је Тито умро и да ми немамо право на гарантоване цене, односно, да су подстицаји из времена Шеварлића и ДСС-а порасли за 100 милиона евра годишње? Да ли је тачно да уколико бисмо забранили увоз, да би се нама десила забрана извоза, да би био реципроцитет и да бисмо у тој ситуацији ми били у дебелом минусу јер остварујемо суфицит од 1,2 милијарде евра на годишњем нивоу? Дакле, више продамо пољопривредних производа него што увеземо. И уколико бисмо ми забранили увоз, вероватно би из тих земаља био забрањен нама извоз и тако бисмо били у дебелом минусу, што значи да Бошко Обрадовић, односно да полумасонска православна организација дебело ради на штету наших пољопривредника.

Дакле, то су питања на која бих ја желео да добијем одговор и, наравно, да видимо ко је шта ту радио. Волео бих да ми се одговори коначно шта ће се предузети поводом милионских износа које је Вук Јеремић, јер се стално спомиње оних 200.000 евра што је добио од муслиманске браће из Катара, шта ће се предузети поводом оних седам милиона које је добио за своју невладину организацију и за ПР организацију?

И да закључим, да ми Марко Парезановић и не знам ко је задужен у БИА каже – да ли је тачно да је Александра Јерков завршила тренинге ЦИА, односно да је прошла ту врсту обуке и да су то тренинзи ЦИА о политичком деловању? И сад, замислите да у Федералној служби безбедности нађу неког конгресмена који је прошао њихову обуку или да је прошао обуку БИА. Замислите шта би се у Америци десило са тим конгресменом, сенатором који би прошао обуку наше службе безбедности или руске службе безбедности.

Пошто је Бошко Обрадовић са њима заједно, ја тврдим и питам службу безбедности да ли је дошло до јединства између оних који нас споља угрожавају и ових који су нас унутра поткрадали, који су се сад нешто поново упаковали и са којима су, наравно, Ђилас и Бошко Обрадовић. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење и објашњење у складу са чланом 287, а да то право није искористио? (Не.)

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: Душко Тарбук и Стефана Миладиновић.

Настављамо рад.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ (претрес у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су поводом претреса у појединостима Прве тачке дневног реда – Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине позвани да седници присуствују Горан Триван, министар заштите животне средине, Иван Карић, Слободан Перовић, Биљана Филиповић Ђуришић, Јасмина Јовић, Андреј Бојић, Бранислава Танасковић, Даринка Радовић, Душан Огњановић, Александар Радошевић и Оливера Топалов, Никола Маровић, Марија Раичевић.

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте Извештај Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за заштиту животне средине, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Одбор за уставна питања и законодавство, сагласно члану 163. став 2. Пословника Народне скупштине, одбацује амандмане које су на члан 2. поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Драган Весовић и заједно Иван Костић, Миладин Шеварлић и Зоран Радојичић.

Одбачени амандмани не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

Сад одређујем паузу у трајању од пет минута док представници Владе и Министарства не уђу у салу.

(После паузе)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Обрадовићу.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: С обзиром на то колико нам касни заштита животне средине, није страшно што министар касни у Дом Народне скупштине и не поштује народне посланике. То говори о њему и његовом односу према овом високом дому, али с обзиром на укупно кашњење у заштити животне средине, то није толико страшно.

Оно што јесте страшно то је што ми немамо апсолутно никакво образложење нити од Владе Републике Србије, а посебно не од Одбора за уставна питања зашто су одређени амандмани које је предложила Посланичка група Српског покрета Двери у супротности са Уставом и правним системом Републике Србије, а зашто су одређени амандмани Српског покрета Двери одбачени без икаквог образложења. Да ли је можда у питању амандман који жели да спречи злоупотребе и корупцију у овом предложеном закону о изменама и допунама Закона о заштити животне средине, јер нигде није предвиђено како ће се средства из међународних фондова делити пољопривредницима у Србији и да ли ће се, рецимо, делити по страначкој припадности Српској напредној странци и Социјалистичкој партији Србије, којој припада и министар у Влади Републике Србије задужен за ову област?

Јасно је да нешто неко овде жели да сакрије и да овим одбацивањем амандмана Српског покрета Двери чак и не дозволи расправу на ове предложене амандмане.

Оно што сам ја предложио у овом предлогу измена самог наслова Предлога закона јесте једна суштинска ствар о којој сам говорио и у начелној расправи, а коју је министар, онако елегантно, избегао уопште да помене и одговори на моја питања, знајући, наравно, да је истина све то што сам говорио на ту тему.

Наиме, предложио сам да се закон мења и гласи – Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине – Србија без ГМО за очување природних богатстава.

Дакле, потпуно сам сигуран да нема ниједног грађанина Србије који не жели здравствену безбедност Србије. Сигуран сам да се већина грађана Србије противи било каквом увозу, промету и трговини генетски модификованих организама, било да су у питању семенске врсте или храна, али да ова власт не сме да стави на народни референдум изјашњавање за и против ГМО, већ разним методама жели да уведе једну либерализацију генетски модификоване хране и семена на нашем тржишту.

То је разлог зашто је министар прећутао моје питање у начелној расправи, јер не сме јавно да изађе и да каже – ја сам против генетски модификоване хране и семена, или можда сме, ајмо да чујемо, господине министре, какво је ваше мишљење по том питању и зашто одбијате овај предложени амандман Српског покрета Двери.

Дакле, вама је јасно да се у ову државу већ увози генетски модификовано семе. Вама је јасно да је огромна површина и да су огромни хектари у Србији већ засејани генетски модификованом и сојом, а и другим житарицама. Вама је јасно да ваши инспектори не раде свој посао и недовољно брину о томе да спрече овакву врсту, да тако кажем, ширења ГМО у нашој држави, као што вам је јасно да нисте заједно са вашим колегама у Влади ограничили намирнице које у свом пореклу имају ГМО а улазе на тржиште Републике Србије, макар тако што бисте обележили да те намирнице садрже одређене састојке који своје порекло вуку из ГМО.

Дакле, чињеница је да ова држава није стала у заштиту здравља становништва. Чињеница је да би ГМО угрозили заштиту животне средине и здравствену безбедност грађана. Чињеница је да би нас довели у апсолутну зависност од увоза страног семена, а ви потврдите да ли је то истина или не да онога тренутка када бисмо пристали на увоз генетски модификованог страног семена, ми бисмо били дужни да непрестано изнова увозимо то семе, јер друго семе више не би могло да се сеје на те пољопривредне површине.

Дакле ко је лобиста у Влади Републике Србије за либерализацију увоза генетски модификоване хране и семена? Ко стоји иза те обавезе која нам се намеће да бисмо ушли у Светску трговинску организацију и ЕУ да морамо да променимо постојећи закон који забрањује увоз и промет ГМО?

Дакле зашто, ако су ваше идеје добронамерне и ако ви имате позитиван став по овом питању као Српски покрет Двери, нисте прихватили овај предлог амандмана који би јасно дефинисао да Србија мора да буде земља без ГМО? То је, заправо, наша стратешка шанса и у смислу пољопривредне производње, прехранбенопрерађивачке индустрије и, наравно, заштите животне средине. Ако задржимо нашу земљу без ГМО, Србија без ГМО је, заправо, наша стратешка шанса и, да тако кажем, конкурентна предност у односу на друге земље.

Добро знате, господине министре, да је цена класичне соје далеко скупља од генетски модификоване соје, да имамо потенцијал у свим тим областима пољопривредне производње да останемо земља без ГМО и не могу да разумем зашто онда Влада Републике Србије не подржава, рецимо, један овакав предлог Српског покрета Двери.

Већ сам вам рекао и поновићу, ако хоћете да на прави начин заштитите животну средину, морате, пре свега, да прогласите Србију да је земља без ГМО, а имате колико, професоре Шеварлићу, преко 120 градова и општина у Србији који су донели декларације против ГМО, тачно, као што каже професор Шеварлић, 136 градова и општина у Србији су донеле декларације једногласним одлукама свих одборника у тим скупштинама општина и градова да желе да њихова територија града и општине буде без ГМО.

Да ли је вама познато да је професор Миладин Шеварлић предао један такав предлог декларације и овде у Републичком парламенту, да се онда читава Србија прогласи као земља без ГМО? Зашто ви то као министар заштите животне средине јавно не подржите? Зашто не тражите на Влади Републике Србије да Србија буде земља без ГМО? Зар то није заштита животне средине? Или реците јавно који је ваш став по том питању. Прошли пут сте избегли да одговорите на то моје питање.

Дакле, ствар је ту веома једноставна. Да ли ви у склопу измена и допуна Закона о заштити животне средине штитите наша природна богатства, наше речне токове, наша рудна богатства, наше изворе чисте пијаће воде, наше пољопривредно земљиште, да остану у нашим рукама и да буду мотор нашег домаћег и економског развоја или то једноставно одбацујете зато што сте и ви присталица политике Владе Републике Србије да само странци у Србији треба да успевају, само страни инвеститори да добијају субвенције, само они да остварују екстрапрофит и да га износе у иностранство, а баш вас брига за домаћег привредника и

домаћег пољопривредника, коме не дајете ништа у односу на оно што у овој нашој држави добијају од наших пара странци?

Како мислите да заштитите животну средину у Србији ако нисте задржали у нашим рукама и пољопривредно земљиште, а продали сте га овде у ПКБ-у, 17.000 хектара, и реците ми – је л' то онда заштита животне средине? Или када продајете речне токове за мини-хидроцентрале, реците ми – да ли је то заштита животне средине? Или када продајете наша рудна богатства, попут РТБ Бор? Да ли је и то заштита животне средине? Хоће ли странци боље о томе бринути него ми сами? Зашто би странци експлоатисали наша природна богатства? Јесмо ми неспособни да експлоатишемо наша природна богатства и да остваримо профит на томе?

Дакле, немогуће је замислити заштиту животне средине без очувања природних богатстава Србије у нашим рукама. Немогуће је замислити заштиту животне средине без проглашења Србије без ГМО, без проглашења Србије за државу која је нетолерантна на ГМО.

Шта вас спречава, господине министре, да то урадите ако се слажете са овим мојим излагањем?

Дакле, ко је лобиста за ГМО у Србији? Ко је лобиста у Влади Републике Србије? Ко нам наређује из Светске трговинске организације или Европске уније да то морамо да урадимо? Зашто ми то морамо да урадимо? Зашто бисмо ми довели у питање и здравствену безбедност, и заштиту животне средине, и наш економски развој због некакве наредбе из Централног комитета из Брисела да ми морамо да либерализујемо наш закон?

Реците јавно да ли тренутно на Влади Републике Србије разговарате о новом закону о генетички модификованим организмима. Да или не? Ја знам да разговарате о томе. Ја знам да постоји нацрт тог закона. Ја знам да планирате либерализацију увоза и промета ГМО, а ви реците да ли је то истина или не. А ја вам кажем да је то истина и да то планирате и да хоћете то на мала врата да уведете у Србију. Али ја вам сад кажем да ћете имати велики проблем са великим бројем грађана Србије који се противе ГМО, храни и семену и да ћете имати велики проблем са 136 градова и општина у Србији које су једногласно донеле одлуку да на њиховој територији неће бити ГМО.

Дакле, ствар је веома озбиљна. Ја очекујем од вас да ми веома јасно и прецизно одговорите на постављено питање – зашто сте одбили амандман Српског покрета Двери, који јасно дефинише и допуњава Закон о заштити животне средине речима – Србија без ГМО и очување природних богатстава Србије? Шта је ту спорно и због чега тако нешто Влада Републике Србије уопште може да одбије? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Прво реч има министар господин Триван.
Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Као прво, господине Обрадовићу, разумем вашу потребу да и питање животне средине обојите политичким говором и темама које вас занимају, али велики део тема које сте покренули нема никакве везе са овим о чему ми данас разговарамо.

Није предвиђено и не мислим да у наслову овог закона, како сте рекли, треба да стоји ова одредница. Имате образложење које смо дали. Можемо дискутовати о томе зато што је то, свакако, легитимна тема. Дакле, уопште нема дилеме, али оно на шта ћу вам скренути пажњу јесте пристojност, пре свега, на почетку комуникације. Ко касни, да ли ко води политику, да ли неко на некога врши притисак итд. Немојте са мношћом тако да разговарате зато што није лепо.

Конкретне ствари и конкретна питања, да ли јесам или нисам одговорио ово или оно, дакле, просто, ствар је, ако причамо о генетској, оно што ви питате, генетски модификована храна је нешто о чему ћемо тек разговарати, свакако, у овом парламенту.

Нисам сигуран да је у Србији могуће улазити у оно о чему ви причате данас. Генетски модификована храна носи са собом велике ризике и апсолутно ћемо се озбиљно позабавити тиме. Мој став о томе ће бити став који ће вам јасно рећи да генетски модификована храна не може бити нешто што је у Србији тек тако присутно. Дакле, осим оних стандардних ствари, имате европске земље које су то решавале, да не улазим у детаље. Једно је производња, друго је трговина итд.

Дакле, то је суштински разлог. Мислим да ћемо о томе разговарати када дође време. Имам јасан став који вам сада алудирам о свему томе. Србија мора да буде чиста земља, али немојте данас да причамо на тему заштите животне средине, о овим другим темама које сте покренули. Нема потребе. Дакле, данас причамо о овом закону. За мене ово није прихватљиво, да у називу стоји ово о чему сте данас рекли, али да причамо о томе како сте и сами алудирали, наравно да ћемо причати о томе, али с друге стране, немојте Влади импутирати да на њу неко врши притиске или да Влада мора да ради по нечијем нахођењу ово или оно. Влада Србије ради у интересу наше земље... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Драган Весовић по Пословнику.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Члан 116. – одредбе овог пословника о раду на седници Народне скупштине примењују се и на друге учеснике на седници Народне скупштине.

Уважени господин министар је учесник у раду Народне скупштине и он нема право да дисциплинује народне посланике. Ако министар не зна, Народна скупштина бира министра. А министар да објашњава народном посланику шта је по његовој перцепцији васпитано а шта неваспитано, да се народном посланику обраћа именом и презименом, то превазилази норме достојанства ове скупштине. То нам није први пут да министри из неких њима знаних разлога држе предавања о начину понашања народних посланика.

Ми имамо председника Скупштине. Имамо оног ко у овом тренутку као заменик председника Народне скупштине управља радом овог парламента и он је тај који треба, као нама раван, да нама даје поучења и значај о раду овог пословника. Најмање министар треба да нама држи предавања.

Уздржавајте се, господине министре, то вам се дешава већ неколико пута.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Весовићу, ја сматрам да Пословник није прекршен по одредбама које сте навели, јер да вас подсетим, тачно је све, да су министри и чланови Владе гости у Народној скупштини, да Народна скупштина бира и Владу и министре и Влада одговара за свој рад Народној скупштини. Да вас подсетим, на првом месту треба да уважавамо једни друге. Слажете се са мном?

Ја сам пре неколико минута дао паузу док господин министар уђе у салу, да би га ваш шеф посланичког клуба напао да је закаснио на седницу. Можемо да причамо о томе да ли има право на то или не, само да поставим једно друго питање – шта је са уважавањем нас као колега? Ако направите једну такву реакцију, очекујте да ће друга страна на неки одређен начин да одговори. Осим тога, ништа није било увредљиво.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић по Пословнику.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Члан 107. Ви сте већ нешто споменули што се тиче члана 107, када је у питању уважавање колега и овог уваженог дома, али драго ми је што је у међувремену неко из те посланичке групе Двери поменуо и васпитање. Ако ћемо о васпитању, управо то је оно што сад желим да нагласим и да вам скренем пажњу, а везано за члан 107.

Чули сте малопре салву увреда на српску владу, да су лобисти иностраних сила, да су неко ко ради за некакав, да кажем, интерес страних амбасада, али само због грађана Србије и због свих нас овде да поменем и да рашчистимо ту ствар ко је чији лобиста. Није ниједан министар из Владе Републике Србије, нити иједан посланик из овог уваженог дома добио новац преко страних амбасада да би лобирао за било шта. Мислим

да за то нико никада није чуо, али је зато лидер покрета коме припада Бошко Обрадовић добио 200.000 евра преко катарске амбасаде да би лобирао против интереса сопствене земље.

(Председавајући: Колега, само објасните какве то везе има са повредом Пословника.)

Ради се о повреди достојанства Народне скупштине. Износити неистине о лобирању унутар српске владе у интересу неких страних фактора, мислим да сте то морали да спречите и можда употребите неки други члан Пословника и изрекнете опомену Бошку Обрадовићу.

Само вам скрећем пажњу на који начин је Бошко Обрадовић то покушао и правим поређење са свим оним што раде министри и Влада Републике Србије, да све оно што он спочитава и покушава да спочитава Влади и овој власти, у ствари ради он са његовим лидерима. Доказ за то вам је ових 200.000 евра из катарске амбасаде које је добио његов лидер Вук Јеремић како би лобирао против интереса сопствене земље. То је управо веза са чланом 107. на коју сам хтео да вам скренем пажњу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да нисам прекршио ниједну одредбу Пословника. Народни посланици могу да дискутују онако како сматрају да треба, али само да не идемо на личне увреде и повреде достојанства.

Да ли желите да се Народне скупштина изјасни? (Не.) Хвала лепо.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, право на реплику због помињања имена странке.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Српска напредна странка, коју сте поменули, води, и то успешно води ову државу на путу европских интеграција. То није никаква тајна и ту резултати довољно говоре сами за себе.

Ја сам решио да ову прилику искористим, пре свега, да вама, господине министре, објасним зашто се, пошто о ономе ко је реплику изазвао ми овде знамо све, апсолутно све, са њим не може разговарати онако како сам каже – јасно и прецизно. Дакле, реч је о недостатку било какве јасноће и прецизности у ставовима човека. Чули сте малопре да говори о бриселским комесарима, говори о Европској унији итд.

Реч је о човеку који је данас за ЕУ, сутра је против, па ће прекосутра опет бити за, зависно од тога да ли седи у овој сали или седи са својим пријатељима који су сви редом велики заговорници идеје ЕУ. Знате шта је у овој сали рекао грешком 4. октобра? Ваљда је заборавио да се налази овде, а не тамо са Ђиласом, Јеремићем, Стефановићем и осталима. Овде је рекао: „Никад нисам изневерио и издао своја уверења, идеологију и програм. Ја никада нисам био против Европске уније.“ Значи, он никада није био против ЕУ. То што данас звучи другачије, то је питање његове редовне збуњености.

Када говоримо о програму, он је данас, како сам каже, координатор, мада је јуче рекао да није, а прекјуче је био, а сутра опет неће бити, једног новог удружења, тајкунско-љотићевског удружења, и то удружење има неких, како сами кажу, 30 тачака. Они његови, они које видите тамо, кажу да је 80% тог програма, тих тачака њихово, а ови други кажу да је у свакој од тих 30 тачака дух ЕУ, дух европских интеграција. Када са таквим људима имате посла, а чули сте малопре шта је причао о Бриселу, ЕУ, стандардима итд., вама је потпуно јасно да ту нема ништа ни јасно ни прецизно.

Што се тиче пристојног, на које сте се осврнули ви, реч је о људима чија је слика и прилика, чији је систем вредности које заступају један Жељко Веселиновић. Нажалост, знате на кога мислим. Онда вам је јасно колико пристојно, уз оно јасно и прецизно, можете да очекујете уз њих. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић, реплика.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Министар је потврдио ону главну ствар коју ја овде тврдим, да ћемо ми ускоро овде добити закон који либерализује тржиште Србије за увоз генетски модификованих организама, и то да ли ће он уопште имати став и да ли ће се изборити за тај став у сопственој Влади, једно је велико питање.

Према овоме како га бојажљиво овде износи, ја сам сигуран да неће, јер неће се он питати него Светска трговинска организација и ЕУ којој они служе и овако верно иду по сваку националну цену, као што рече колега Орлић.

Дакле, јасно је ко је овде променио своје ставове, некадашњи представници Српске радикалне странке који су се преобукли у СНС и од противника ЕУ постали слуге ЕУ и Брисела, што данас јесте и што вам, заиста, не служи на част.

Оно што је овде проблем, господине министре, јесте што ви занемарујете да у тих 136 градова и општина које су донеле декларације против генетски модификованих организама на својој територији не седе само представници опозиције, него и владајуће већине, најчешће из СНС, СПС, што значи да смо на локалном нивоу сви јединствени када је у питању ГМО. Сви смо против у 136 градова и општина, без обзира на разлике власти и опозиције. То је вама јасна порука у Влади Републике Србије. Немојте уопште размишљати о било каквој промени закона. Може промена закона, да додатно пооштрите противљење генетски модификованој храни и семену у Србији и комплетну законску регулативу усмерите у заштиту Србије без ГМО.

Дакле, то је оно што вам шаљу као поруку и ваши бирачи и ваши представници на локалу и ваши страначки функционери у 136 градова и општина, где су заједно са нама из опозиције устали против ГМО, односно за Србију без ГМО. То вас, ваљда, нешто обавезује. Или мислите да доносите законе без воље већине грађана Србије?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Што се тиче овога што сте сада чули, опет помажем вама, господине министре, да разумете како овде функционишу ствари, да смо ми слуге ЕУ зато што смо за европске интеграције, а они који то кажу, они ваљда нису. Дакле, реч је о човеку који је, као што сам вам прочитао малопре, 4.10. рекао – ја никада нисам био против ЕУ. Ево, данас изгледа јесте. Предомислиће се опет.

Лидер тог тајкунско-љотићевског удружења чији је он портпарол, некада координатор, па мало није, па опет јесте и све тако, зависно од тога који је дан у питању, Драган Ђилас пре неки дан је на некој од телевизија причао о питању односа према европским интеграцијама и знате шта је рекао? Каже – све ћемо ми обавезе да спроводимо када дођемо на власт. Што се тиче европских интеграција, ништа неће да стане. Ми ћемо све то прилежно да радимо. Иначе, тај Драган Ђилас, зашто је, такође, битан? Не само да би се човек упознао са ставовима онога ко га брани, ко га заступа, него зато што изгледа, када причамо о принципијелности, некада је имао ставове о Драгану Ђиласу, а данас их више нема, бар не такве.

Знате шта је причао о овом страном утицају у земљи и служењу страним интересима? Ево, само тај човек, да се на њега осврнемо, каже за Драгана Ђиласа 2013. године да се обогатио добијањем за клијенте државних предузећа, међутим, и страних фирми којима се пре тога омогућава повлашћено пословање или плачкашка приватизација у Србији.

Дакле, то је један диван приказ великих принципа, једне јасне политике и јасног става, када се овако нешто мисли о Драгану Ђиласу, а данас му се служи као најбољем другу, вероватно и великом финансијеру, када се координира у његово име. Онда није ништа чудно што ви више не знате јесте ли за ЕУ или нисте, је л' вам 80% вашег програма, како сами кажете, за европске интеграције или није, хоћете спроводити или нећете.

Нема ту никакве суштине. Суштина је у овом последњем што је поменуто – воља већине. Ти људи имају само један интерес, власт и новац по сваку цену, а у њиховом случају то значи мимо воље већине. Они су тога јако свесни. Отуда и сва ова конфузија.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Прилично је невероватно зашто представници ове групације савез за „с коца и конопца“, тако би им најбоље изгледа име одговарало, зашто своје фрустрације лече помињући Српску радикалну странку тамо где нема никаквог разлога за то.

Да ли је неко у овој сали некада био члан СРС? Па били су. Да ли су тада били противници ЕУ? Били су. Да ли смо ми, српски радикали и тада и сада противници ЕУ? Јесмо. Какве то везе има са овим што је овај љотићевац причао, некада као противник ЕУ, а сада је потпредседник, портпарол, шта ли, овог Вука Јеремића, за којег је општепознато да се човек залаже за улазак Србије у НАТО? Погледајте! Нека прочита шта пише Викиликс. Главни НАТО лобиста су он и Борис Тадић, који ће, вероватно, такође да им се придружи у тај савез од зла оца и горе мајке.

Заиста нема никаквог разлога да се у овом односу везано за ЕУ помиње СРС. Дакле, никада нисмо били, односно увек смо били противници уласка Србије у Европску унију и ту се код српских радикала ништа променило није. Не може о томе да говори на било који начин, да помиње неко ко се толико преобразио, ко се толико променио у свом политичком деловању, у свом јавном наступу. Просто, од оног сомотског одела од 50 евра до овог сада одела од две хиљаде евра, толико се човек променио да то просто није нормално.

Шта он има да помиње Српску радикалну странку? Нека се он бори да уђу у НАТО пошто му се и Вук Јеремић за тако нешто бори. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Александар Марковић по амандману.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Предлажем, наравно, да се не прихвати амандман о коме се води расправа, из свих оних разлога које је Влада и нама доставила у свом мишљењу. Ми смо, ево, по ко зна који пут овде сведоци да поједини посланици просто имају налог њиховог шефа, чије име, узгред буди речено, не смемо да помињемо јер он по цео дан седи и броји колико му пута поменемо име и презиме, да се јаве пошто-пото и да нападну стране инвеститоре.

Сада видите случајност. Јуче је Драган Ђилас у некаквим писмима, отвореним писмима напао све живо, напао стране инвеститоре, напао Зиђина, сада им сметају сви. Смета им и Зиђин и Кинези. Смета им и ММФ. Смета им Светска банка. Смета им Европска унија. Све им смета сад. И одмах јутрос овде Бошко Обрадовић скаче као опарен и понавља исту причу коју је Ђилас јуче писао у тим својим отвореним писмима.

Је л' видите ви, председавајући, до каквих смо ми конфузија овде дошли? Је л' видите шта уради та неприродна љубав, неки би рекли противприродни блуд? Овај од главног љотићевца постаде главни левичар, марксиста постаде човек. Овај, опет, главни еврофанатик постаде евроскептик.

Циркус потпуни на политичкој сцени је настао и из свих тих разлога желим да вас позовем да одбијемо овај амандман, али и све критике које су дошле са њихове стране као потпуно неосноване. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите, колега Обрадовићу.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Ја могу да разумем да постоји извесно узнемирење у круговима владајућег режима због тога што сви истраживачи јавног мњења показују да је Савез за Србију друга највећа политичка снага у Србији иза Српске напредне странке. Сви рејтинзи коју су, ево, само данас погледајте све наслове новина који јасно показују да је Савез за Србију највећа опозициона снага у овом тренутку у Србији и да представља једну растућу снагу која представља, практично, коначно један модел како се озбиљно можемо супротставити овој власти. Вама је то непријатно, незгодно. Ја то могу да разумем. Ви бисте највише волели да владате наредних 100 година, али то неће баш моћи тако лако.

Оно што је овде чињеница јесте да вам толико смета Савез за Србију да га привиђате овде у Народној скупштини Републике Србије када га има и када га нема. Оно што јесте чињеница то је да у програму Савеза за Србију јасно стоји опредељење да нећемо више субвенционисати стране инвеститоре као што ви то чините наслеђујући политику Млађана Динкића, вашег саветника у Влади Републике Србије, чије је робијашко одело својевремено показивао Александар Вучић у овом дому Народне скупштине, а онда га након избора узео у Владу и узео за саветника а није га послао у затвор где му је место.

Дакле, ви сте они који наше паре из буџета дајете страним инвеститорима. А где је за то време домаћи привредник и домаћи пољопривредник? У програму Савеза за Србију је приоритет тај домаћи привредник и домаћи пољопривредник и све оно што ви дајете страним инвеститорима, ми ћемо дати домаћим привредницима и пољопривредницима. Дакле, све субвенције, пореске олакшице, бесплатно градско грађевинско земљиште и све друге, да тако кажем, државне помоћи да би домаћи економски интерес дошао у први план а не као код вас странци, страни интереси, профит који се износи у иностранство и страни лобији који владају Србијом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, претходни говорник, господин координатор, каже да су они највећа политичка снага на политичкој сцени Србије, одмах иза Српске напредне странке, али нам није рекао колико је то иза. Ја мислим да је тај јаз прилично велики.

Они мене подсећају, сећате се, господине Арсићу, кад возите ауто-путем, на онај саобраћајни знак – нагиб 4%. Е, таква су они политичка снага. Значи, подсећају ме на тај саобраћајни знак. Много су јаки, много су снажни, ево, само што нас нису победили, али никако да пребаце тих 3,5% или 4%, али, ево, само што нису преузели власт у Србији.

Ја сам већ рекао више пута, ми у Српској напредној странци сваки дан, не знам како ти, Марко, али ја, ево, сваки дан дрхтим, стрепим – победиће нас заиста велике политичке личности, Јанко Веселиновић, који је сада шеф Савеза за Србију, ротирајући, то вам је као оно, сећаш се, Марко, у Централном комитету Савеза комуниста Југославије и у Председништву СФРЈ. Они су имали те ротирајуће председнике Председништва, а сад је овај Савез за Србију то наследио и сад ти је, Марко, нови председник за, ваљда, овај месец, не знам да ли се то на месечном нивоу мења, једна грандиозна политичка личност која иза себе има један масован и веома снажан покрет, а та громада од политичког лидера зове се Јанко Веселиновић. Мене је страх. Сваког дана дрхтим од страха што Јанко Веселиновић, Жељко Веселиновић, Бошко Обрадовић, Шане Петровић итд. Ево, само што нас нису победили.

Желео бих да подсетим грађане Србије и један део ове нове коалиције за коју ми је јако тешко да је идеолошки дефинишем јер ту има свега и свачега – бивших отпораца, бивших демократа, бивших љотићеваца, бивших тадићеваца, ту има људи који су отворено за НАТО, има људи који су, кажу, против НАТО-а, ту има људи који су отворено за Европску унију, има оних који су против Европске уније, ту има оних који су данас за ЕУ, а сутра су против ЕУ... Дакле, то је једно прилично шарено политичко друштво у коме је јако тешко...

Нешто је координатор нервозан, не знам шта му је, нема му посланика.

Дакле, то је једно прилично шарено политичко друштво, у коме је обичном човеку јако тешко да се снађе ко шта заступа.

Само бих хтео да подсетим, оно либерално, оно демократско, оно пронатовско и проевропско крило у Савезу за Србију шта је њихов координатор својевремено говорио о њима самима, дакле о Драгану

Биласу, о Вуку Јеремићу, о Душану Петровићу, о људима из Демократске странке итд.

Господин координатор је у лето 2000. године, уочи избора, у „Новој искри“, иначе Љотићевском часопису, часопису Народног покрета „Збор“, ово је насловна страна – то је ова песница „Отпора“ и пише – амерички СКОЈ. Сад имате текст господина координатора и погледајте како је господин координатор представио свој политички програм и програм америчког СКОЈ-а.

Али, пазите шта пише, то кажем и колегама из Српске радикалне странке да мало обратe пажњу, можда ће им затребати некада када их господин координатор буде спомињао – он се стално пере, нисам ја Љотићевац, какве ја везе имам са „Збором“, није то баш тако итд. И господин координатор лепо објави 2000. године у „Новој искри“, ево, као што видите, упоредни преглед идеолошких стремљења. Овде пише – „Збор“. Не пише неки покрет народни, неке двери итд. Не, пише „Збор“. То је званичан назив политичке организације Димитрија Љотића, иначе скраћеница од „Здружена борбена организација рада“, која је настала 1935. године.

Он каже која су начела „Збора“ за која се он залаже, макар се залагао те 2000. године – национализам, вера, духовне вредности, органски дух, монархизам, национална култура, то ваљда слушају ови његови пријатељи из Демократске странке, из странке Вука Јеремића итд., каже – против страначке демократије, легалистички покрет, против насилних и револуционарних метода у освајању власти, а прете нам свакога дана како не могу да победе на изборима, него ће нас моткама отерати са власти, као што им је то својевремено пошло за руком 2000. године. Даље каже – родољубље, родослужење, а онда каже „Отпор“, то је овај амерички СКОЈ, које су њихове идеолошке вредности – анационализам, безверје, материјализам, индивидуализам, без јасног става, мултикултуралност, за страначку демократију, револуционарни покрет, западофилство, идолопоклонство према Западу и туђено служење.

Господин координатор се до те мере генетски модификовао да све оно што је заступао 2000. године, сад све супротно заступа у 2018. години. Сад је господин координатор анационалан. Више не прича о религији, велики је материјалиста постао, много воли паре, много воли скупа одела, додуше, неће сам да их плати па их плаћа његова политичка организација. Ово је јако битно – без јасног става. Ако неко може у Србији да ми одговори на питање каква је програмска оријентација Савеза за Србију сем – мрзимо Вучића и Српску напредну странку, даћу му шта год пожели.

Дакле, ово је типичан пример генетске модификације политичке идеологије, без јасног става. Немају никакав став ни о чему. Само знају

против чега су – против Александра Вучића и против Српске напредне странке. Кад их питате – а шта бисте урадили са српском економијом, а шта бисте урадили са Косовом и Метохијом, а шта бисте урадили са образовањем, а шта бисте урадили са криминалцима који су опљачкали Србију, а шта бисте урадили са криминалцима који су били на челу стечајне мафије, а господин координатор био његов коалициони партнер на београдским изборима, они на то одговор немају. Постао је човек заговорник страначке демократије. Сад су му пуна уста демократије. Године 2000. је заступао Љотићев став да су политичке странке највеће зло, а сада је, богами, постао велики заговорник страначке демократије.

Даље, постао је велики револуционар. Године 2000. се борио против револуције, сада је постао велики револуционар. Сада један од његових коалиционих партнера, то народ Србије треба да зна, Владимир Гајић, иначе истакнути функционер ове Јеремићеве Народне странке, каже – ми Александра Вучића не можемо да победимо на изборима зато што он има подршку 60%, како је он рекао, „функционално неписмених грађана“. Значи – ми на изборима не можемо да победимо. Ми можемо да освојимо власт у Србији само ако, као 5. октобра 2000. године, узмемо мотке у руку и силом их отерамо са власти. Наравно, толико смо способни да то не можемо да урадимо без стране помоћи. Значи, позовимо ми у помоћ ове наше западне пријатеље, све ћемо ми да испунимо што од нас траже, само да нам омогуће да без избора дођемо на власт.

То је укратко политичка платформа коју заступа господин координатор. Нешто му посао не иде. Видим да му се посланички корпус нешто распао, нема их у Скупштини, али добро је да грађани Србије знају ко је то ко себе представља као алтернативу Српској напредној странци. Значи, то је господин координатор, то је Балша Божовић, Жељко Веселиновић, Јанко Веселиновић, Вук Јеремић, Душан Шане Петровић, то је Саша Радуловић, његов коалициони партнер на београдским изборима.

То је алтернатива која се нуди грађанима Србије. Значи, Србију ће из амбиса, како они кажу, из економског и политичког понора да извуку Драган Ђилас, Шане Петровић, Вук Јеремић. То су људи који су најбогатији, не у Србији, у региону, у Европи, међу најбогатијим људима у свету, чије се богатство мери милионима евра, који су приватизовали апсолутно све у Србији.

Александар Вучић је потпуно био у праву када је пре неки дан рекао и за Милошевића, какав год да је био – остала је нека економска супстанца на основу која је држава могла да живи. Иза ових није остало ништа, није остао камен на камен. Сада ће они иза којих није остао камен на камену да нам опораве, да нам оздраве, да нам дигну на ноге ову нашу Србију. Можда и хоће.

Само, господине координаторе, морате да победите на изборима. Петог октобра више нема. Нема више насиља на улицама. Србија је уређена држава. Може да вас тај централни комитет, кога ви стално спомињете, уједињује колико хоће, и леве и десне, и за ЕУ и против ЕУ, и за НАТО и против НАТО-а, и за Љотића и против Љотића, и овакве и онакве. Неки централни комитет је вас ујединио, нисте се ви спонтано састали. Неки централни комитет је вас ујединио. Али поручите ви то вашем централном комитету да 5. октобра у Србији нема више. Народ може да нам каже да нису задовољни нашом политиком, али нема више насилне смене власти. То добро запамтите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем. После сат времена, захваљујем.

Као неко ко се бави пољопривредом, ја сам желео да говорим о модификацији. До 2013. године таквог захтева о забрани генетички модификованих организама није било. Само да знате да без њих нема одређених лекова. Само да знате, ако их тотално забраните, одређених лекова и одређене производње неће бити.

Али, гле чуда, против либерализације су се дигли они који сарађују и који су у опозиционом блоку са бившим режимом. Да ли је то модификација? Човек који је добио од Душана Петровића 62.000 евра до 2013. године није реч рекао о генетички модификованим организмима. Реч није рекао. Данас о томе, напросто, галаме. Да ли је то модификација?

Човек који народну ношњу није видео док се није маскирао и ушао у Скупштину, дакле, коју никада раније није носио, сада је носи да би покушао да себе представи као српског домаћина. Да ли је то модификација?

Када најмлађи Титов одборник одједном постане националиста и уђе у националистичку организацију, да ли је то модификација? Наравно. И онда тако модификовани организми воде борбу против модификације. Али заборавили су да је Ивана Дулић Марковић још за време свог мандата увезла прво 20.000 тона генетички модификоване соје, односно сачме, а онда још 200.000 тона и то образлагала да нема ту потребе да се бунимо, јер прва транша је била донација. Први контингент је био донација. Да ли је то модификација?

Да ли је против либерализације онај који је са онима који су потписали ЦЕФТА и ССП споразум? Сада би забранио увоз, ово-оно, а при томе, он седи са онима који су потписали ССП, парафирали и потписали.

Да ли је неко... Када је била Ивана Дулић Марковић, мора да су били малолетни. Неко је био и професор Пољопривредног факултета. Ама ни да зучне за време Душана Петровића и за време Иване Дулић Марковић о увозу, 95% тржишта сојине сачме у Србији је било покривено генетски модификованом сојом. Када се једном промени тај ген, научници кажу да то после тешко ви можете да излечите.

Њима то није сметало. Њима је било битно да добију 50.000 евра из Колубаре, 60.000 евра из СТАР пројекта и они ћуте. Данас су се разгаламили над ГМО, а за време Иване Дулић Марковић и Душана Петровића све сте то могли да увозите, а нисте смели да сејете. Гле чуда, пољопривредници знају да су приноси генетички модификоване соје већи. Ти усеви су уништавани, али приликом увоза сачме од генетски модификоване соје, те забране није било. Значи, може се увести, али се не може произвести.

Верујем да та интенција о забрани узгоја ГМО траје и даље. Ко то ради? Неко ко је био против „Олује“, а дружи се са Иваном Пернаром, који каже да су Срби сами себе протерали, неко ко се залаже за целовиту Србију, а прави споразуме са бугарском фашистичком Атаком која тражи добар део наше територије, чини ми се да тражи и Врање.

Који то генетички модификован организам може да буде? Па може да буде онај ко је против тајкуна, а прави споразум са Ђиласом. Генетички модификован организам може да буде и онај ко је против Американаца, а Скот му организује допунске изборе да уђе у Парламент. И то се може звати ГМО. Може да буде и онај ко је, наводно, против угрожавања наших интереса и безбедности, али при томе сарађује са Брајаном Мартином и аташеом за ваздухопловство америчке амбасаде, постоје белешке о томе. Може да буде модификован и онај који каже да је православна организација, да је против масона, а онда се установи да је то промасонска организација са масонима између; онај ко је против масона, Љотићевац, онај ко је за образовање и писменост, а каже да су Доситеј Обрадовић и Вук Караџић безбожнички народњаци. Вероватно да је требало он да уведе писменост у Србији кад су ови безбожнички народњаци. Значи, нема азбуке, нема буквара, нема вуковице, нема ничега. Једноставно, они су безбожнички народњаци. Значи, њихово дело треба уклонити.

Али неко ко је против масона, ваљда због Љотића, и више пута је овде то понављао, а онда каже велика мајсторица женске ложе у Србији, пише мајсторици трећег степена, која је, наравно, у тој Љотићевској организацији, па јој пише овако: „И да вам јавим да ова наша М.Ј. има ући у тај парламент сада, иначе ћу да одлепим, и да она не може више радити по свом, те да се има са нама консултовати, а ми све учинити да то тако буде, јер такав јој је тренутак“.

Значи, то пишу масони. Извините, драге колеге, нису само Американци и Скот угурали ову посланичку групу у Парламент. Има ту и масона, а они су, ко бајаги, против масона. Није ли то нека врста политичке модификације, и то оне...? А извештава – имам у 12 сати главни одбор Двери, где сам виђена за посланичко место и када оде професорка Јасмина Вујић назад у своју Америку, остајем само ја у врху. Морам то сада да браним. То ми решава све проблеме. Хајде јављам ти се у четвртак обавезно итд.

Да ли треба да читам даље како извештава о бази података? Даје им лозинке о бази података. Али знате о којој бази података она извештава масоне? О бази података која се односи на банке, финансијске услуге – наравно, смеје се – на базе локалних самоуправа, зато што масони траже а им се достави база података коју води „Нинамедиа“, која се односи на републичке органе, јавна предузећа, локална предузећа, локалне органе. Она им даје лозинку о бази података. То је веома опасно по безбедност државе.

Е, то су генетички модификовани организми о којима је Марко Парезановић причао. Политички модификовани организми који угрожавају безбедност ове земље. Онда дођу и кажу – ја сам дошао са фарме. Да, јесам. И јутрос сам дошао са фарме. Ја се фармама поносим. Дакле, без икаквог проблема. Кажу – ја возим ауди. Наравно, половни са 230.000 километара. Возим га од 1997. године. Возим аудије, купујем половњаке стално. Купујем.

Док сам ја правио индустријску зону у Инђији, та масонка је у организацији „Моја Инђија“, која је регистрована на њену адресу, добијала од Јешића силан новац да ме оборе. Кад сам направио индустријску зону, фабрику цигарета, инфраструктуру, телекомуникације, електричну енергију итд., да би ме оборили и да би препродавали земљиште у Инђији земљорадничке задруге „Срем“. Да би га препродавали и себи пунили џепове. Мени не треба Јешић и масони да купују ауто. Мени ће ауто да купи моја фарма, мој отац остарели, ја, моја жена, радом. И сада имам тракторе, механизацију итд. Ја хоћу да радим.

(Марија Јањушевић: А ко ти је дао трактор?)

Ма, можете ви добацивати, надам се да код масона, то поред лобање, да сте се договорили да се то може добацивати на црним плаштовима итд., са шестарима, каменом, лобањама, то сте тамо навикли. Ја верујем да ту дисциплину коју сте тамо имали, а знам да сте је имали, треба да пренесете и овде да не добацујете.

(Марија Јањушевић: Никад ја нисам учествовала.)

Ви сте учествовали у мојој смени у згради управе Водовода, то господин Мартиновић зна, одмах после чишћења радикала у Руми. Ја сам

почишћен иако сам у Инђији направио индустријску зону. Незапосленост је пала на 5-6%. Ја сам то урадио. Она? Она ништа није урадила. За масоне је урадила све, датотеке, лево-десно, то се зову модификовани организми. То су они да се каже – треба мач за боцкање за дверницу. Хвала.

(Наташа Сп. Јовановић: Откуд жена у масонима?)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Заиста могу да разумем да ове промене на српској политичкој сцени где више Социјалистичка партија Србије није друга политичка снага иза Српске напредне странке, већ је то Савез за Србију, да добијамо један озбиљан опозициони блок који може да се супротстави овој власти, иритира власт и на неки начин изазива узнемирење у редовима власти. То је разумљиво, као што је грађанима разумљиво да они немају где ни да чују за Савез за Србију, највећи опозициони блок формиран у последњих 15 година, зато што више од пола године ниједан лидер опозиције не може да гостује ни на једној београдској телевизији са националном фреквенцијом, ни у једној политичкој емисији, веровали или не. То вам је демократија по схватању Српске напредне странке – забрана телевизијског гостовања било ког лидера опозиције већ седам или осам месеци на свим београдским телевизијама. Зато грађани Србије још увек нису ни чули да је формиран Савез за Србију, а већ смо друга политичка снага, одмах иза Српске напредне странке, и далеко изнад, дупло изнад Социјалистичке партије Србије и то је поента приче.

Када чују грађани Србије да је формиран највећи опозициони блок у последњих 15 година, да га чини 10 политичких организација оснивача, да смо изашли са програмском платформом у 30 тачака, да смо тамо за поштовање Устава Србије, за поштовање Резолуције 1244, против било каквог потписивања било каквог правнообавезујућег споразума који би признао независно Косово, или као што то жели Александар Вучић, омогућио Косову чланство у УН, да смо против било каквог референдума о КиМ, да тражимо специјалног тужиоца за високи криминал у врху власти, да тражимо закон о испитивању порекла имовине свих политичара и тајкуна од 1990. године до данас, онда би грађани Србије још више чули и веровали у Савез за Србију као алтернативу овој власти и наду свих опозиционих бирача да коначно може доћи до политичких промена.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Михајловићу, желите реплику? (Да.)

Прво колега Мартиновић право на реплику, а затим колега Михајловић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР MARTИHOBIЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Ево, врло кратко.

Дакле, господин координатор је 2001. године опет објавио један чланак у њотићевској „Новој искри“. Ово вам је насловна страна „Нове искре“. Ово је ваљда онај Баја Патак, који представља САД и који се обраћа неким од лидера ДОС-а. Овај овде је Зоран Ђинђић, који каже – ништа не брините, све ћемо средити. Не знам шта је, неки Баја Патак ту, Раја, Паја, Гаја, како ли се зову, дакле, у сваком случају, овде је Зоран Ђинђић. Они су данас у коалицији са странком Зорана Ђинђића. Они су данас у коалицији са онима који су спровели све те пљачкашке приватизације у Србији. Они су ти који су упропастили све што је било здраво у српској економији.

Каже господин координатор – не могу грађани Србије да знају да постоји Савез за Србију. Па људи се не скидају са ове америчке телевизије Н1. Сваког божјег дана, кад год упалите Н1, или је координатор на јутарњем програму или је Ђилас на јутарњем програму или је Вук Јеремић или је овај Сергеј Трифуновић који је својевремено носио мајицу са ликом Јована Дивјака, генерала армије Босне и Херцеговине, који је одговоран за убијање војника ЈНА у Добровољачкој улици у Сарајеву 1992. године. Ево вам га данас лидер Драган Ђилас у „Данасу“, узмите „Време“, узмите НИН, узмите било које новине данас у Србији, из сваког медија, електронског, штампаног, излазе ти лидери Савеза за Србију. Онда каже – ми смо у медијској блокади.

(Председавајући: Приведите крају, колега.)

Не, ми из СНС смо у медијској блокади, јер с обзиром на подршку коју имамо код грађана Србије, па ми би требало да будемо сваког дана гости на свим телевизијама са националном фреквенцијом, а не ови што не могу да пређу 3%.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мартиновићу.

Право на реплику има колега Михајловић.

Изволите.

МИЛЕТИЋ МИХАЈЛОВИЋ: Поштовани председавајући, господине министре и сарадници, даме и господо народни посланици, прво, у име Посланичке групе СПС свакако износим да овај амандман не треба прихватити...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Михајловићу, ви сте добили право на реплику, а не да говорите по амандману.

МИЛЕТИЋ МИХАЈЛОВИЋ: Да, али започео сам тако да причам и, молим вас, дозволите ми. Ја сам овлашћени представник и могу да направим прилаз који желим и који могу, а говорим о дневном реду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: У реду, али два минута имате само.

МИЛЕТИЋ МИХАЈЛОВИЋ: Дакле, ово што се води дискусија о овом амандману, излази из контекста закона. То, свакако, треба третирати, али у неким другим законима и није то данас на дневном реду.

Друго што желим да кажем у односу на предлагача овог закона, а пошто је овде реч о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине, било би пожељно да се овде износе аргументи језиком и начином изражавања који не загађује менталну сферу здраве животне средине. И како треба разговарати и како се треба овде односити у Парламенту можемо да видимо, а пре свега предлагач закона може да види од господина министра који на један уљудан и културан начин износи аргументе.

Друго, такав начин политичког калкулисања и изражавања произилази, ја мислим, из политичке дезоријентације ове политичке групе и посланичке групе. Њихова амплитуда политичког кретања иде веома широко, од крајње деснице и противника Европске уније до еврофила на другој страни, тако да свакако мислим да је тешко разумети политички став људи који на такав начин делују. Отуда често ви износите и разне импровизације и политикантске чињенице, па јефтином демагогијом износите неистине о неким злоупотребама финансија које треба да буду намењене сфери заштите животне средине, што нема никакве везе.

(Председавајући: Приведите крају, господине Михајловићу.)

Дакле, ми као СПС, сам министар, а сигуран сам и Влада Републике Србије иду ка једном циљу да се институционализује самостални Зелени фонд и да сва средства која треба да буду намењена, иду управо само за заштиту животне средине и то је императив.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Господин Мартиновић је у једном од својих обраћања направио добру опсервацију Бошка Обрадовића у односу на његову љотићевску биографију и оно што он заиста јесте у својој назови политици био и остао, али је направио само један пропуст и због тога сам се ја и јавила, када је рекао да, ево, упозорава колеге из СРС да могу да послушају то што он говори, да би, евентуално, то користили ако буде потребе за тим.

Ја само желим ради јавности и ради истине да подсетим да је др Војислав Шешељ први у Србији разобличио Бошка Обрадовића као љотићевца. Први је изнео чињенице и, наравно, све ово што је Бошко Обрадовић објављивао у „Новој искри“ и његов став у односу на постојање политичких партија, на фактичко укидање демократије,

укидање избора, то је оно за шта се Бошко Обрадовић залагао у оном периоду док је носио то одело од педесетак евра. У међувремену се променио. Да ли то иде уз та скупа одела, али љотићевско у њему је остало и то једноставно не може да се промени и он се никада није ни одрекао љотићевштине, тако да покушава некад кроз неке реплике да се представи као нешто другачије, не знам једино како ће код овог НАТО лобисте, отвореног НАТО лобисте Вука Јеремића да прође и као љотићевац, мада, свашта они могу ту да измешају.

Само да подсетим, дозволите да завршим, ова данашња расправа је, заправо, почела фрустрацијом Бошка Обрадовића зато што је већ више од две године народни посланик, а није научио да пише амандмане. Амандмани су му одбијени и онда је он кренуо у неку сасвим другу причу. Хвала.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштовани народни посланици, пре него што наставимо рад, дозволите ми да у ваше и у своје име поздравим делегацију Парламента Гвинеје Бисао, која борави у званичној посети Републици Србији.

Молим вас да једним аплаузом поздравимо цењене госте.

(Аплауз.)

Настављамо са даљим радом.

Право на реплику, народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Наиме, могу да разумем да СРС, с обзиром на то да не сме да нападне Александра Вучића већ две и по године овде јавно у Народној скупштини Републике Србије, напада колеге из опозиције, ако су уопште опозиција, с обзиром на то да очито имају директан договор са Александром Вучићем лично о ненападању и да природа односа између Војислава Шешеља и Александра Вучића очито има одређену новчану надокнаду за ћутање СРС и њених посланика овде у Дому Народне скупштине, јер за две и по године се не сећам да је икада неко из СРС овде јавно прозвао Александра Вучића за издају Косова и Метохије, за уништавање ове државе или за било коју другу ствар која је лоше урађена од стране Александра Вучића.

Дакле, громогласно ћутање СРС већ две и по године, да не сме да се помене име Александра Вучића у Народној скупштини Републике Србије. Е, онда ми ви реците каква сте ви то опозиција ако не смете да нападите најважнију и најјачу политичку фигуру у Србији. Лако је нападати Бошка Обрадовића. То је велико јунаштво СРС. Хајдемо, госпођо Радета, да поменемо Александра Вучића, његовог брата, његове

кумове, њихов лоповлук, њихов криминал и све оно што раде у овој држави. Ћутите, госпођо Радета, и ћутите, српски радикали, слушајући и верно служећи Војиславу Шешељу и Александру Вучићу.

(Посланици СРС константно додају.)

Дакле, није коректно, није принципијелно, лицемерно је нападати колеге из опозиције, ако сте уопште опозиција. Ако сте тако јаки, нападните Александра Вучића. Проговорите истину о овој власти ако је то већ толико јака храброст са ваше стране. Лако је нападати Бошка Обрадовића. Нападните једном за ове две и по године Александра Вучића. Ево, и сада не могу да говорим од представника Српске радикалне странке јер не сме да се напада њихов шеф Александар Вучић.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Филиповићу!

Молим колеге да се умире.

По Пословнику, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, ево, чули сте од господина координатора шта је суштина њиховог схватања политике.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, реците члан који је повређен.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 107, повреда достојанства Народне скупштине.

Дакле, сад сте могли да чујете од господина координатора како они замишљају политичко деловање и шта за њих представља појам опозиције. Каже, морате да спомињете Александра Вучића, морате да спомињете његовог брата, морате да му разапињете на крст децу, оца, мајку, његову породицу. Е, онда сте права опозиција. Тиме доказујете своје опозиционо деловање. То је срамота. То је брука и срамота. Не знам да ли се колеге са ове друге стране које се представљају као демократе, као Европејци, слажу са таквом дефиницијом опозиције и са таквом дефиницијом политике, да сте опозиција у Србији само ако ударате по Вучићу, по његовом брату, по његовом сину, по оцу, по мајци и тако даље. Они то упорно раде.

Молим вас, господине Арсићу, ми смо овде политички ривали, али ја нисам политички ривал са оцем господина координатора, ни са оцем Вука Јеремића, ни са било чијим братом, ни са било чијом супругом, ни са било чијим дететом. Значи, ја сам политички ривал и сви смо ми овде политички ривали са колегама које седе у Народној скупштини. Ја вас молим...

(Миљан Дамјановић: Седи, бре, Мартиновићу, не причај више.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Дамјановићу, хоћете да пустите да колега Мартиновић заврши?

АЛЕКСАНДАР MARTИНОВИЋ: Немојте да се љутите. Ја кад сам био у СРС, он је радио на фотокопир-апарату, а сад је постао народни посланик.

(Миљан Дамјановић: Јесте, али ја сам остао, а ти испао.)

Дакле, ја вас молим, господине Арсићу, дакле, да овакве ствари више не дозвољавате. Значи, то да се спомиње брат председника Републике или било чији члан породице, то је недопустиво у Народној скупштини. Нико од нас посланика СНС и посланика владајуће коалиције није споменуо било чијег члана породице из тзв. Савеза за Србију. Ако кренемо са тим, а можемо и то ако нам ви то допустите, онда ћемо да узвратимо на исти начин на који они раде. Онда ћемо да спомињемо и шта ради отац координатора, и шта ради нечији брат, и шта ради нечија жена, и како се фирме пребацују са мужа на жену и како се спроводе одређене финансијске трансакције са офшор-компанијама, али отићи ћемо предалеко.

Молим вас, господине Арсићу, да Народна скупштина остане место за дебату оних који су представници народа, оних који су народни посланици, а да не дозволите вређање било чије породице, а поготово породице председника Републике, човека који је добио убедљиву подршку грађана Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Не.)

Право на реплику народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Интересантно је било слушати малопре када из љотићевца проговори онај фашизам који не може да сакрије и он очигледно мисли да нападати политичке противнике значи понашати се у фашистичком фазону, управо онако како се он понаша. Јавност зна да је СРС најозбиљнија опозициона партија и најјача у Парламенту и да се врло озбиљно супротстављамо у овом парламенту предлозима Владе Републике Србије, да говоримо о томе. Једини смо ми који смо тражили конкретно да премијер разреши чак пет министара све са конкретним разлозима због чега то треба да уради. Наравно, када неко не зна да се понаша људски, када из некога говори та љотићевштина и фашизам, онда је он потпуно заслепљен и мисли да је довољно рећи да је неко лопов, да је неко криминалац и онда је он ту као неки озбиљан опозиционар.

Али Бошко Обрадовић јавности није одговорио на неколико ствари. Где су паре из Хиландара? Постоји ли већи грех него бити православац и покрасти Хиландар? Где су паре из изборне кампање? Како је могуће да неко у изборној кампањи неколико стотина хиљада евра да некој електричарској радионици? Шта му је у кампањи радио електричар? Да ли

га је укључивао на струју? Давао је адвокату неколико стотина хиљада, а у странци има адвокате. Које су то адвокатске услуге имали потребу да ангажују у току кампање?

Дакле, ми одавде позивамо и тужилаштво и Агенцију за борбу против корупције, говорило се о томе у јавности. Државне паре нису само оне које могу да покраду министри. Државне паре су и оне које добијају политичке партије и које морају да се строго наменски користе, завршавам, Арсићу, које морају да се користе искључиво наменски за изборну кампању, што не подразумева скупа одела за носиоце листе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Сада у складу са чланом 112. одређујем паузу у трајању од пет минута.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ставови 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе акта из дневног реда ове седнице.

Настављамо даље са радом.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Срђан Ного.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Срђан Ного има реч.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Господине министре, ви сте приликом расправе у начелу правилно истакли неколико ствари. Прво, значај животне средине, њен утицај на здравље људи, интерресорну повезаност са министарствима пољопривреде, са енергетиком. И рекли сте, исто тако, једну важну ствар, а то је да су у поступку приступања Европској унији вероватно финансијски најтежи и највећи издаци управо у области екологије, неких 15 милијарди које минимално морамо да уложимо у екологију.

Стога сам ја предложио да се овај закон промени и да се зове – закон о заштити животне средине и очувању природних добара посебне вредности од уништавања, због тајкунско-финансијских интереса.

Ми смо сведоци да се за новац у овој земљи ради све. Сви наши извори пијаћих вода продани су још пре вас. Пољопривредно земљиште се продавало и продаје се и дан-данас. Ево, сведоци смо да је и ПКБ, највећи пољопривредни гигант вероватно у овом делу Европе, недавно отуђен за срамних 65 евра по хектару. Продају се сада читаве реке. Значи, ми, пазите, продали смо изворе пијаћих вода, а сада продајемо и читаве речне токове и то је тренд и у Србији, али и у земљама у окружењу.

Подсетићу вас да сте и ви у овој скупштини у четвртак износили да су мини-хидроелектране хорор, да тамо када сте отишли, да сте видели и затекли хорор и да изузетно нарушавају биодиверзитет, а да је њихов допринос у снабдевању електричном енергијом, практично, минималан. Рађена је анализа свих балканских мини-хидроелектрана, њих неких 381 у задњих 15 година, са 3% електричне енергије су учествовали у укупном броју електричне енергије која се добија хидропотенцијалима.

Када погледамо да се 21% електричне енергије у Србији добија хидропотенцијалима, 79% из термоелектране, јасно је да мини-хидроелектране учествују са мање од 1% у укупној електричној енергији у Србији. Али ту долазимо до тих тајкунско-финансијских интереса. Неко огроман новац добија преко мини-хидроелектране, иако оне немају никакав допринос енергетском систему Србије, не доприносе ни смањивању загађења, али уништавају природну околину.

Људи, нама ће требати и пољопривредно земљиште, требаће нам и извори пијаће воде, требаће нам и реке и речни токови. Требаће нашој деци. На страну сад ми овде у Скупштини шта мислимо и каквом се политиком бавимо. Па наша деца неће бити политичари. Па њима треба да остану те реке, ти извори вода и ти речни токови. Зато ми морамо да јасно у закону ставимо да смо за заштиту свега онога што утиче на наш квалитет живота и омогућава нам уопште опстанак и живот на овим просторима од финансијско-тајкунских интереса.

Ако ви као министар екологије нисте у могућности да заштите оно чиме се бавите, нисте у могућности да заштите ни речне токове у заштићеним добрима где не би смеле да се граде мини-хидроелектране, шта ми да радимо?

Али зашто ово још причам? Зато што смо сведоци једне од најбољих ствари која се десила у овој земљи последњих пар година. Акција „Одбранимо реке Старе планине“ и самоорганизованост народа и тих људи је нешто најбоље што сам видео и велики шамар свима који се баве политиком у Србији. Ти људи сами су се организовали и шта они раде? Чупају цеви, руше бране. Значи, узели су да се заштите од противправног поступања које је држава омогућила одређеним финансијско-тајкунским интересима и сами су узели својим рукама да се боре за добро своје и своје деце. Свака им част!

Није то само на Старој планини. Имали смо протесте у Брису, имали смо раније протесте у Лиму. Ево и данас протести у Македонији, Црној Гори. Значи, људи су схватили опасност и њима велики наклон до пода од стране мене као народног посланика зато што су показали да ипак има и те како смисла ако се боримо и да можемо да се заштитимо. Од политичара ја не верујем ће доживети било какву подршку, јер врло моћни људи стоје

иза мини-хидроелектрана, и Жарко Зечевић и Милија Бабовић, и овде смо помињали Николу Петровића, кума председника Александра Вучића, првог кума Србије.

Жао ми је што није министар Лончар ту, јер се он осетио позваним да брани свог партнера и свог пајташа, из истог су клана у СНС, да и овде понови оно што је рекао у четвртак – да су те мини-хидроелектране почеле на Власини да се граде још 2010. године у време власти Бориса Тадића. И тачно, пустош. Видели смо слике Власинског језера, које је потпуно пресушило, и шта су му урадили „Еко енерго груп“ и њихове мини-хидроелектране.

Али како су добиле? Зато што нико не помиње друго име кума Николе Петровића и старије партнере Николе Петровића, Ненада Ковача, званог Неша Роминг. Јер ја не знам да постоји политичка странка у Србији и посланичка група у овом сазиву да није финансирана, и дан-данас се финансира, од стране истог тог Ненада Ковача званог Неша Роминг.

Зато од политичара нећете моћи да чујете било какву акцију подршке да се заустави њихов безобзиран интерес, јер они опљачкаше све. На крају хоће да нам отму и реке. Али грађани неће то дуго трпети и будите сигурни да ће се овде на крају десити народ.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

По амандману реч има Снежана Пауновић, па онда Владимир Орлић, реплика.

Изволите, колегинице.

СНЕЖАНА ПАУНОВИЋ: Уважени председавајући, да ја јавности Србије не бих сада звучала као нека суманута жена која се погубила у времену и простору, напомињем да је моја пријава по амандману да говорим била још на прошли амандман.

Поштовани министри са сарадницима, колеге посланици, читајући ваше образложење за, поново наглашавам, претходни амандман, јер, како бих рекла, пробала сам да са позиције аутентичног социјалисте избегнем могућност и право да подигнем Пословник шест пута, него сам пробала да сачекам свој ред и говорим о амандману, јер се њега тиче, па сада звучи прилично глупо ово што ћу рећи, јер је у пост фестуму, уважени председавајући.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице, само једно објашњење, извињавам се.

Колега Арсић је дао паузу у складу са чланом 112. Ја сам наставио рад. Нема јављања по амандману, нема јављања по реплици, нема повреде Пословника. Настављамо рад. Ја не знам шта није јасно. Тако да, радимо свој посао у складу са Пословником.

Изволите, завршите.

Нико не брани ништа. Кажите шта год желите. Само да знате да се придржавамо Пословника, ништа више. Поготово ја, који сам наставио да водим седницу после те дате паузе. Чисто да се разумемо.

Изволите.

СНЕЖАНА ПАУНОВИЋ: Осим што сте ми објаснили да не познајем Пословник, тако сам вас разумела, додатно сте обесмислили моје јављање, али вам се захваљујем, свакако.

Поштовани министре, на вас апелујем, и то је била тема због које сам се јавила и пре паузе, да ипак размотрите све ове предложене амандмане још једном. Ја сам у старту прихватила мишљење Владе да су амандмани непотребни и нису у складу са Уставом, или како год. Свако објашњење је било рационално.

Међутим, слушајући полемику, просто размишљам да можда ипак ви нисте погрешили. Генетски модификовани облици постоје. Од њих се можда треба заштити. Врло свесно кажем облици, колега, хвала. Не треба реаговати и, заиста, ни сада нећу реаговати на помињање СПС, јер просто, није важно да ли сте поменути, важно је од кога. У складу са тим се реагује. Зато мислим да нема разлога за реакцију. Али мислим да бисте као одговоран човек, истина, није у вашој ингеренцији да се бавите оваквим облицима, када се осврнемо и схватимо да се ради о савезу за свашта и ништа, свашта чујемо, ништа не значи, осим што чујемо да смо први, други, трећи изнад, јачи од СПС, ја разумем. Ја разумем да је девети октобар. Ја разумем да живимо у илузији. Ја разумем да су социјалисти мотив. Професорка Славица Ђукић Дејановић је давно објаснила да се не реагује на комплексе који су изазвани нечим што бисте желели да budete. То је право сваког када вреди мање.

Али вас молим да у склопу Владе можда ипак размислите да ли овакве облике савеза, како год се они звали, треба оставити да функционишу и покажу колико ништа не вреде, или можда укинути законом и неким декретом, како и сами предлажу, колико год то мазохистички деловало са стране гледано. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам, колегинице Пауновић.

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника.)

Нисте подигли Пословник.

Владимир Орлић, право на реплику.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала.

Не кривим вас, господине председавајући, због ове конфузије која је настала, а ни друге народне посланике, јер након онога што се чуло малопре, што је права експлозија конфузије, није ни могло да прође боље.

Наравно, мислим на оно излагање које је као и мали милион пута досада било опет нека чудна мешавина потпуних дезинформација из знате већ којих садржаја, из оног часописа „Таблоид“, који се буквално тако зове, реч је о оним новинама Милована Бркића, које најодвратније ствари које човек може да смисли пишу о Александру Вучићу, о људима из СНС, о његовој породици и њиховим породицама.

Дакле, слушали смо ми то већ са исте адресе у овој сали много пута, ево, данас опет, и верујем да ћемо још много пута. Потпуна конфузија, дакле, и у оном систему политичких ставова и идеја, питања која се овде постављају, ево, сад смо добили питања зашто се дешавало нешто, кажу, 2010. године у време Бориса Тадића. Сада ми треба да одговарамо, а не Борис Тадић њима лично, а није да није у прилици. Онолико се срећу и друже, сећате се, нпр. само оног случаја када су се на Тргу републике у оним белим кошуљама шетали заједно, грлили и љубили. Што га тада не питају за било шта што их занима везано за 2010. годину и Бориса Тадића? Што не питају Драган Ђилас?

Чујем овде квалификације – тајкун. Иначе, будите обазриви, хоће Драган Ђилас да тужи свакога ко га назове тако. Не знам да ли сте то пратили. Решио је да води на суд сваког ко каже да је он тајкун. Када кажете тајкун, онда ви сигурно, када је о вама реч, мислите на Драгана Ђиласа.

Године 2013. овај координатор Ђиласов, данас је ваљда координатор, да ли је тако, да ли грешим, јуче није био, прекјуче је био, сада не знам шта је данас, а тај координатор каже за Драган Ђиласа да је он тајкунски медијски магнат. Замислите! За ово ће сигурно да га тужи, а и вас што помињете тајкуне, а сви знамо да на Ђиласа мислите.

Потпуна конфузија, господине председавајући, између осталог, огледа се и у томе да се ови, сада када су решили, ови који су овако лепо мишљење имали о Драгану Ђиласу, сада њему придруже, прихвате га за свог хероја и спасиоца, овај конфузни човек који је ту конфузију малочас направио, оградио се. Он је гласао против, завршавам, и рекао – ови остали могу, јер они нису принципијелни, они су издали ставове наше организације, ја нисам. Ево, данас изгледа да га је и он прихватио за спасиоца, па од те конфузије и све остало.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић, повреда Пословника. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући. Пре свега, ја бих указао на члан 27. Дефинитивно сте ви онај који би требало да примењује овај пословник и води рачуна о реду на седници и достојанству Народне скупштине, а имали сте заиста један скандалозан пример једне изјаве

народног посланика из редова СПС, који је, ако то нисте добро чули, ја ћу вам поновити, тражио забрану Савеза за Србију, као највеће политичке опозиционе групације у овом тренутку у Србији.

Веровали или не, добили смо предлог од стране народног посланика из СПС министру, овде присутном у име Владе Републике Србије, да на Влади размотре забрану Савеза за Србију. Пазите, то је нешто што сте морали истог тренутка да прекинете, да упозорите да мере забране слободе мисли и говора, политичког организовања и удруживања политичких организација у опозиционе савезе, једноставно, нису и немају никакве везе са савременом демократијом и осталим људским правима.

Могу да разумем да овде има једва двоје-троје посланика из редова СПС, иако им је министар данас ту, иако предлог закона долази из Министарства на чијем челу је министар из редова СПС. То је брука и срамота за саму СПС. Дупло више је народних посланика опозиције из редова Српског покрета Двери који се баве темом заштите животне средине на овој седници, него од стране предлагача. То је мање битно од овога на шта вас ја упозоравам.

Дакле, не може нико да пред вама тражи забрану било које политичке организације која је регистрована у Републици Србији, нити удружења различитих политичких организација, посебно када је у питању опозиција. Ми смо овде, молим вас, чули захтев народног посланика СПС да се забрани Савез за Србију, као највећа опозициона политичка организација данас у Србији. Молим вас да убудуће реагујете и да тражимо, значи, неку врсту демантија или извињења јер ово је, заиста, велики политички скандал.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Обрадовићу.

Сматрам да нисам повредио Пословник. Наравно, ниједног тренутка нико, мислим од председавајућих, нити било ко у овој сали не доводи у питање основне категорије и постулате уставне, дакле синдикалног, партијског или било којег другог удруживања.

Нисам тако схватио колегиницу која је говорила пре вас, наравно, тако да могу само да вас питам да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање. (Да.) Хвала вам пуно.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, повреда Пословника. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Пошто је било очигледне злоупотребе за реплицирање, господине председавајући, ја разумем да ви са пуно толеранције водите ову седницу, али мислим да на ове ствари треба реаговати, ако ни због чега другог, због неких стандарда којих морамо да се држимо. Члан 103. каже шта бисте могли да урадите. Ја вас позивам

исти аршин да усвојите и примењујете доследно на свима, како на ономе што се догодило малопре, тако и на ово моје излагање и свако наредно.

Дакле, ако се реплицира, ја молим да се води рачуна о томе ко говори, шта говори. Мислим да је неприхватљиво да се овде о забранама говори од стране оних који се званично залажу за забрану деловања политичким противницима, је л' тако? Да ли је у оном тајкунско-ђиласовском, љотићевском, како се већ зову, конгломерату једна од главних ствари за које се залажу да се забрани политичко деловање онима које они не воле? Јесте. Да ли је ово њихов координатор малопре говорио? Јесте. Да ли се сад он залаже за потпуно супротне ствари? Ја мислим да је то неозбиљно и на то мора да се реагује. Још се позове, замислите на шта? На демократију, на демократске вредности. Човек који се, читали смо ми то, а има тога још, има колико хоћете, изјашњавао о тој демократији у љотићевској „Новој искри“, као о контејнеру, као о највећој прљавштини коју је цивилизација донела, као о свему најгорем на овом свету, а сада каже – он се брине за демократске стандарде и демократске вредности.

Кад смо код њих и њихових забрана, исто тако се залажу и за забране рада медијских установа и кућа, за одузимање лиценци. Када говоримо о демократским начелима за која се залажу, у то спадају и долазак на власт преко улице, да ли је тако, и позиви на пуч, линч, на хапшење изабраног председника Републике, да ли је тако? Све су то ствари на које морамо прво да реагујемо и да се према њима прво одредимо пре него што уђемо у било какву расправу са њима колико се они залажу за слободе и које тачно.

На крају крајева, ако о било каквом стандарду причам, нисам ниједном чуо, ни један једини пут, ни у пола речи једне, да су се ти људи одредили према скандалозном наступу оног Жељка Веселиновића. Могу само да закључим, када се они јаве, ми са Жељком Веселиновићем разговарамо. Ако Жељко Веселиновић хоће да говори о достојанству, правима и слободама, ви то треба да на одговарајући начин окарактеришете у самом зачетку.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Сматрам да нисам повредио Пословник.

Сложио бих се, малопре је и колега Мартиновић говорио о томе, да смо ми овде да дебатујемо, размењујемо своје политичке идеје и још једном, колико је то могуће, позивам све народне посланике да не говоримо ни о линчу, ни о револуцији, да не помињемо једни другима породице, нити било кога, него да се усредсредимо на ову расправу. Све вас стварно молим, јер можемо тако да радимо, дефинитивно.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала вам.

Реч има народни посланик др Драган Весовић, повреда Пословника. Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Члан 109. Мислим да би ваљало једну опомену да изрекнемо народном посланику који је говорио пре мене, јер он нон-стоп крши члан 109, односно ви га кршите јер не примењујете могућност да га опоменете. Директно се обраћа, употребљава увредљиве изразе – фашисти, Љотићевци и цео дан су истрошили цитирајући чланке из „Нове искре“.

Схватам његову фасцинацију. Ево, штанд „Нове искре“, господин Шешел и господин Вучић, фотографија. Дакле, он наставља ту традицију, па би вероватно нама нешто да спочитава, али нема разлога да приликом тога вређа, јер мислим да онда вређа себе. Молим вас, горе, „Нова искра“, господин Шешел, господин Вучић и, молим вас, слика говори више од речи, тако да ја немам намеру да говорим. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не разумем како сам ја повредио Пословник. Ви сте злоупотребили сада говорницу да реплицирате колеги Орлићу, иако сам ја апеловао, знате добро, и на вас да, једноставно, наставимо са расправом и да наставимо да расправљамо о овој теми. Имамо пуно сада пријављених за повреду Пословника.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, повреда Пословника. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Потпуно, али потпуно у духу онога што сам вам говорио малопре, господине председавајући, и даље позивам да се примењују они високи стандарди и они прецизни аршини.

Члан 104. овај пут, пошто тај члан дефинише право на реплику. Оно малопре је то било, али не у складу са оним што тај члан прописује. Било је, дакле, мимо пословничких одредби. Дакле, примените их и сада, слободно, као што сте и малопре и претходних неколико пута.

Осетио је господин Весовић потребу да се мени обрати. Ја то разумем. Да се упознаје са, заиста нимало пријатним истинама о свом великом лидеру целог дана, верујем да му је непријатно. Ја верујем да он много тога данас открива први пут. Зашто први пут? Частан човек, да ове ствари зна, не би седео поред таквог, не би секунд провео поред таквог. Уверен сам да господин Весовић ове ствари, ове скандалозне ставове Бошка Обрадовића чује први пут и верујем да је шокиран.

Што се тиче његове потребе, ја сам то разумео. Што се тиче садржаја, то не разумем. Прошли пут сам му лепо рекао, проћи испред неког штанда није ништа страшно. Ја сам тако стао испред штанда Двери, чисто да покажем како то смешно изгледа. Не знам да ли сте ме сликали тада, али нисам ја због тога постао ни љубитељ Двери, нити заговарам њихову политику и њихове вредности. Дакле, толико о самом садржају.

Кажете – Љотићевац је увредљива ствар, поменути Љотића је увредљиво. Зашто онда Бошко Обрадовић сматра да је то најлепша могућа ствар на свету, да је то највиша могућа вредност на свету? Знате шта каже шта је потребно политичкој пракси, шта ће да спасе српски народ?

Ево, он каже у том свом тексту из те „Нове искре“, коју сте данас открили, господине Весовићу – не треба пропустити ниједну прилику да се посведочи ново стање политичке свести у српском народу и да се допуни политичким начелима и смерницама „Збора“ и Димитрија Љотића итд., све најлепше о њима и на ту тему. Дакле, „Збор“ и Димитрије Љотић су за вашег лидера, а ви то нисте знали до данас, најлепше могуће вредности на овом свету.

Ако се ви због тога вређате, ја мислим, господине Весовићу, да је можда прави тренутак да се померите које седиште устрану. Ако то нисте урадили због Жељка Веселиновића, баш због ове непријатности коју данас осећате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно.

Пуна је листа. У складу са чланом 112. одређујем паузу од три минута, пошто је стварно пуна листа и не верујем да ћемо моћи у овој констелацији уопште да наставимо да радимо.

Апелујем, молим колегијално, да наставимо са радом и да укључимо министра у рад, да расправљамо о темама које су нам на дневном реду. Хвала вам унапред. Хвала вам на разумевању. Дакле, све колеге. Можемо да направимо један округли сто и о идеолошким разликама и идеологијама да расправљамо. Хвала вам.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Настављамо са радом, уважене колеге.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Јањушевић.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Предложила сам да се наслов, заправо, назив овог закона промени и да гласи – Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине и отклањању штетних последица по здравље људи и животну средину.

Нажалост, тај предлог није прихваћен и Влада Републике Србије пропустила је још једну прилику да макар декларативно покаже да јој је заиста важно како живе грађани Србије, њихова здравствена безбедност, безбедност наше животне средине.

Мислим да нема ни бољег тренутка да причам о последицама НАТО бомбардовања у тренутку када недалеко од Београда шета и вршља Столтенберг, који је дошао да нам објасни како су нас бомбардовали за наше добро. То добро ми, нажалост, осећамо сада, када нам се деца лече од рака као последице НАТО бомбардовања.

Искрено се надам да овај јавашлук, да ми три сата расправљамо о само једном амандману, није био смишљен управо зато да не причамо о две кључне ствари у овом тренутку у овој држави, а то је НАТО као непријатељ Србије који покушава да нас увуче и да нам дефинитивно отме Косово и Метохију, где долазим на кључно питање. Ако већ причамо о Савезу, да вам кажем, Савез пре свега има за циљ да спречи дефинитивну предају Косова и Метохије. У том смислу бих подсетила на седницу, претходну, не ову...

(Председавајући: Колегинице Јањушевић, стварно, какве везе сад и Савез, и ваш амандман, и ова тема има са Косовом и Метохијом?)

Хоћете ми надокнадити време или како?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Замислите када бисмо ми причали сваки дан овде шта ко све ради за ту ствар и за Косово и Метохију и ви дајете себи за право да а конто вашег амандмана говорите тако ружно. Мислим да вам то не приличи.

Наставите, говорите по амандману. Министар је врло спреман да одговара, да учествује и да ова расправа буде онако на једном достојанственом нивоу, како нам и приличи.

Изволите, наставите. Пријавите се поново.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Добро, ја бих заиста волела да нам министар каже колико је деце оболело од канцера и да ли се држава Србија уопште бави тиме шта је разлог за толико повећан број обољења у држави Србији, па можемо тако, баш и на територији КиМ, било би сјајно да то тамо истражимо.

Али ми нисте дали да завршим, да је министар Ђорђевић први започео овде причу о Савезу и њега је председница Маја Гојковић прекинула и децидирано рекла да Савез овде не постоји и да овде не постоје посланици Савеза, па вас ја позивам да престанете да понижавате...

(Председавајући: Колегинице Јањушевић, опет сада помињете председницу Скупштине, која...)

... Ту жену. Не дајете јој кворум.

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: ... Није тренутно ту. Ја могу да вам дам још једну прилику да наставите у знак захвалности и посланицима ваше политичке партије што се нису јављали и што су допринели томе да

наставимо ову седницу на један добар и прави начин, али молим вас немојте то да злоупотребљавате и да ме терате да применим неку другу меру из Пословника коју не желим да примењујем ни према коме, ни према опозицији, ни према позиционим посланицима.

Наставите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Дакле, поновићу. Предлажем да се ипак овај закон зове и закон који ће отклонити штетне последице по здравље људи, а те последице су пре свега последице НАТО бомбардовања.

Позивам министра да се посебно позабави здрављем деце у Србији и захваљујем што ћете отворено и искрено да причате о обољењу деце у Србији од канцера, а да не говорим и о старијима.

Морам да додам, да Столтенберг, нити било ко из НАТО-а није добродошао у Србију ако ће нам објашњавати да су нас бомбардовали за наше добро. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик др Драган Весовић.

Изволите, др Весовићу.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, председавајући.

Среће се сад министар са својим сарадницима, са читавим дијапазоном различитих наслова закона који је он и његово министарство предложио, а образложење за то што су сви предлози одбијени је следеће – да се амандман не прихвата из разлога што назив закона није предмет Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине.

Дакле, предложио сам да се закон ипак зове – Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине и здравља грађана. Неопходно је, и то смо се сложили и пре неки дан, министре, да је свима стало да животна средина буде заштићена, не ње саме себе ради, да она буде заштићена ради здравља грађана. Ово је један толико смислен амандмански предлог да ја не знам који год да сте усвојили од ових наших колега који су предложили, мојих колега који су предложили мислим да би било боље.

Међутим, онда дођосмо на оно што сте опет малопре хтели или нисте хтели да кажете а рекли сте, да ми све обојимо политиком. Обојимо, министре. Од свих амандмана знате ли колико је амандмана прихваћено? Три. Знате ко је то предложио? Игром случаја сви из ваше политичке опције. Да ли ја треба да помислим да су та три предлагача паметнија од других 397 или је то ипак мало обојено политиком?

Ако на нешто смишљено у смислу... Ја вам причам и као здравствени радник. Морамо, да би народ боље схватио значај екологије, значај заштите животне средине, да увежемо то са здрављем грађана и зато је у сваком мом амандману додата реченица „и здравље грађана“.

Верујете ми да ће људи боље да схвате. Верујете ми да ће онда лакше то да прихватају, али очито даље нема. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

На наслов Предлога закона амандман су заједно поднели народни посланици мр Иван Костић, проф др Миладин Шеварлић и Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, мр Иване Костићу.

ИВАН КОСТИЋ: Поштовани грађани Србије, господине министре са вашим сарадницима, поднели смо амандман којим се мења и који гласи – Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине као националног интереса Републике Србије.

Ми, а уједно и ваша влада не може да се похвали да је екологија била тема од националног значаја. Ја бих вас питао да ли сте били и када сте били задњи пут у граду Врбасу, где је по норвешкој агенцији, из 2002. године, врбашки Велики бачки канал проглашен за најзагађенији водни ток у Европи.

Желим да вам кажем да сада грађани Врбаса штрајкују и да по плану и генералном пројекту за чишћење канала 400.000 кубних метара отпада се планира избацити, лагеровати на 500 метара од центра града. По проценама стручњака са Природно-математичког факултета из Новог Сада 180.000 метара квадратних тог отпада је проглашено за отпад четврте категорије и за грађане Србије треба нагласити, да би могли да схвате колика је количина отпада планирана да се лагерије на територији општине Врбас, опет понављам, на 500 метара од центра града. То је 900.000 канти од 200 литара отпада, то је та количина која је планирана да се лагерије.

Сада, ја постављам питање – када ћете ви доћи у град Врбас да видите о чему се ради? Број деце оболелих од канцера се сваким даном повећава у општини Врбас. И поред свега тога, еколошка инспекција не ради свој посао, јер и даље фабрика „Витал“ нон-стоп избацује отпадне воде у Велики бачки канал. Сада постављам овде питање и вама као надлежном министру за ту област и људима који се баве вођењем еколошких инспекција – ко ће стати на пут власнику „Витала“ господину Пецонију?

Желим сада овде да кажем да се сада у Врбасу планира једна иницијатива да се грађани Врбаса, пошто не могу да добију помоћ од

надлежних државних институција, обратe Жељку Рутовићу, човеку који успева да решава проблеме са Предрагом Ранковићем Пецонијем. Значи, човек који је уништио „Витал“, који је смањио број радника са 1.000 на 50, и даље убацује отрове у Велики бачки канал и тако трује грађане Врбаса, и моју децу, и комплетну општину Врбас. Зато апелујем на вас да дођете у Врбас да се упознате са проблемом и да станете на реп господину Пецонију који уништава град Врбас и привреду Врбаса већ 15 година.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Костићу.

Реч има министар Горан Триван.

ГОРАН ТРИВАН: Хвала лепо.

Дозволите ми само неколико реченица.

Хвала вам за то што се трудите да бринете о томе како бисмо могли да боље уредимо систем у животној средини. Ове измене Закона нису предвиђене тако да се мења назив закона. Легитимно је да то предложете, али ја лично мислим да није тренутак за то, а етикетирање политичко оставите за неку другу ситуацију, за неку другу особу.

То је, такође, ваше легитимно право, али ја вам нисам саговорник за то. Али зато, време ће показати шта ја заправо мислим, који и чији амандмани пролазе или не пролазе, будите стрпљиви. Имам дугачак минули рад и потпуну емпатију према сваком добром предлогу који је у тајмингу за одређену ствар у животу – у овом случају је реч о законима – не претендујући да сам увек у праву, наравно. Али оно што ми је најважније то је, а понављам, рекао сам то и пре неки дан, без обзира на неке опаске које мислим да нису у реду, да ми се чини да код свих вас ипак постоји брига за животну средину и жеља да заиста нешто урадимо. А како би било и другачије, на крају крајева? Ја са те тачке увек полазим, без обзира на критике, које су нормална ствар.

Оно што хоћу да кажем, такође, то је да вас подсетим да је Министарство животне средине са Министарством здравља и Министарством одбране основало Комисију за испитивање последица НАТО бомбардовања. Колегиница је то питала. Комисија, практично, почиње да ради и озбиљно ћемо се бавити на експертском нивоу свим тим стварима. Неће то бити кратак процес. То ће бити процес који тражи да се примене научне методе и апроксимације итд., али вас уверавам да ћемо то заједно да пратимо. Преко ноћи нема резултата и видећемо заиста какве су последице, а још важније од тога, шта да предузмемо да бисмо сачували свој национални генетски ресурс од последица тог злочина који је извршен према нашој земљи.

Хвала вам што то спомињете, без обзира на то што није у контексту овога, али здравље јесте увек у контексту овога о чему причамо. Није нужно да стоји у наслову, али јесте.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

ГОРАН ТРИВАН: Ако дозволите још једну реченицу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Здрављем се бави Министарство здравља и то је њихова надлежност. Због тога бежимо од тога да у нашим насловима имамо здравље, али несумњиво је везано за ово о чему говоримо. Коначно, да не би било недоречено, ово све што кажете у предлогу амандмана којим сте се само кратко бавили, јесте национални интерес, али не може стајати у наслову. Толико о томе.

Врбас је много важан. У Врбасу су пропуштене године да се предузму ствари које су нужне. Грађани нису криви за то. Војвођанска влада већ чини кораке да се тај Бачки канал, који је заиста најцрња тачка у том смислу у Европи, прочисти. Неких шест километара се у овом случају ради. Поднете су пријаве и дати су рокови да се отпадне воде и све оно реши, тако да радимо и разуме се, доћи ћемо у Врбас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Хвала, министре Триван.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић по амандману.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Заиста сумњам у добронамерност министра Тривана када одбије све амандмане опозиције а прихвати једино амандмане Социјалистичке партије Србије, своје матичне странке. Дакле, то говори о вашем приступу овој материји.

Имали сте управо у овим предлозима амандмана Српског покрета Двери једну веома коректну понуду, да заштита животне средине буде постављена у још важнији контекст, заштиту здравља становништва, Србију без ГМО, истицање заштите животне средине као националног интереса, спречавање криминала и корупције у вези са свим тим итд.

Ви, да сте имали добру намеру, ви бисте прихватили једну квалитетну идеју која долази из опозиције, која је конструктивна, која је у функцији да ваш закон буде још бољи и која истиче да су наша природна богатства, речни токови, шуме, рудна богатства, извори чисте пијаће воде и пољопривредно земљиште кључан национални ресурс без кога нема заштите животне средине. Ви сте тога свесни, али се у овом тренутку ради нешто што никада ниједна Влада није радила. Продају се наши природни ресурси, продају се рудна богатства, продаје се пољопривредно земљиште, продају се речни токови. Господине министре, па то не може бити заштита животне средине. То је распродаја Србије. То је прелажење Србије у неки колонијални положај, где ћемо на крају сви завршити као јефтино робље и јефтина радна снага код страног газде. То није никаква нормална идеја за будућност Србије и ту неће бити заштите животне средине.

Дакле, управо смо нашим амандманима желели да вам скренемо пажњу на то колико је важно да природна богатства остану у нашим рукама да бисте могли да контролишете заштиту животне средине. У том смислу, дужан сам да вас обавестим, а већ је било речи о томе, ако сте ви већ заговорник, као и Српски покрет Двери, тога да не дозволимо да мини-хидроелектране у Србији уништавају животну средину, онда би требало да обратите пажњу на ове захтеве са протестног окупљања грађана у Пироту, у организацији Савеза месних заједница Старе планине и групе грађана „Одбранимо реке Старе планине“, под слоганом „Реци не за мини-хидроелектрану“. Ево, да чујете та три захтева која су, заправо, у функцији онога о чему ми говоримо овим амандманом, а то је да заштита животне средине јесте национални интерес. Ево шта вам поручују грађани.

Под један, изменом законске регулативе унапредити, а доследном применом Закона обезбедити квалитетнији, делотворнији систем заштите природе Републике Србије, тако да се сваки развој, коришћење природних богатстава и интереси капитала подреде интересу њеног очувања, као неопходном услову опстанка поколења и живота на планети Земљи. Под два, посебно и одмах преиспитати катастар потенцијалних локација за изградњу мини-хидроелектрана у Србији, а са циљем смањења њиховог броја. Под два, забранити изградњу хидроелектрана у заштићеним просторима природе Републике Србије. Под три, уклонити све незаконито изграђене мини-хидроцентrale. Под четири, искористити све расположиве законске могућности са циљем моменталног заустављања издавања нових дозвола за изградњу мини-хидроелектрана и започетих радова на свим мини-хидроелектранама у фази изградње, до окончања захтеваних измена Закона и катастра мини-хидроелектрана. И на крају, радити на дефинисању јасних општих еколошких стандарда и услова, као и стриктне обавезе инвеститора и корисника хидроенергетских постројења по угледу на еколошки узорне земље, а успостављањем механизма лиценци створити обавезу сталног еколошког унапређивања и осавремењивања свих постојећих хидроенергетских постројења.

Дакле, господине министре, Српски покрет Двери стоји иза сваке речи са овог протестног окупљања у Пироту у организацији Савеза месних заједница Старе планине и Групе грађана „Одбранимо реке Старе планине“. Да ли ви стојите иза сваке ове речи? Да ли ви можете да изађете пред грађане Пирота, Књажевца, Старе планине у целини и кажете – да, ово што сте ви захтевали на вашем протесту је истина, исправно је, у функцији је националних интереса, у функцији је заштите животне средине, али ја немам снаге да се супротставим у Влади томе, зато што иза мини-хидроцентрала стоје опасни лобији везани за Српску напредну странку, на челу са кумом председника Србије Николом Петровићем.

Или имате снаге да се томе супротставите па ћете сада јавно овде да прозовете оне који уништавају речне токове у Србији, оне који, примера ради, ево да вам и то на крају цитирам, који, рецимо, на рекама Јошаници и Самоковској реци дозволе пројекте који немају никакво или имају негативно мишљење Завода за заштиту природе. Или, ко је дозволио на Црновршкој и Ракитској реци да се тешком механизацијом уништава корито стогодишњих вода и имовина људи мештана села Ракита? На основу ког правилника и како се у пракси на изграђеним мини-хидроелектранама мери проток воде и тзв. биолошки минимум?

Како је могуће да се на планинским водотоковима, стаништима строго заштићених врста, уопште добије позитивно мишљење Завода за заштиту природе?

И коначно, већ сам вас питао, нисте ми одговорили – када ће на РТС-у да се организује јавна дебата у којој ће бити позвани декани пет факултета Универзитета у Београду који су се у отвореном писму јавности успротивили изградњи деривационих мини-хидроелектрана, као и представници, рецимо, овога протеста са Старе планине?

Значи, питање за вас је веома једноставно – подржавате ли ви овај протест са Старе планине? Подржавате ли ви те људе тамо? Подржавате ли њихове захтеве или радите за Николу Петровића? Просто је питање и молим вас за врло прецизан и јасан одговор.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Горан Триван.

Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Ја просто не знам како одговорити на овакву врсту императивних реченица које посланик поставља тиме што ме пита да ли и за кога ја радим и ако бих хтео да одговарам на то питање на исти начин, ја бих могао да поставим исто питање – а за кога тај неко ради?

Знате, ја радим за Републику Србију и за свој народ. И шта год ви овде покушали да направите као позориште од ове теме, то се неће десити. Ја разумем вашу потребу да подржите одређене идеје из разлога који су вама познати, и то је сасвим у реду. Али ја нисам сигуран да невладиним организацијама које се и те како здушно боре за заштиту животне средине треба подршка политичких партија. Ја нисам сигуран у то. Не делим то мишљење. Можда неко дели. У нашем друштву мислим да је то фаул за оне који се баве заштитом природе као цивилни сектор. Али ту се можемо разликовати.

Имам утисак да ви о томе, заправо, не знате ништа. Али је легитимно, такође, да желите да заступате део мишљења које постоји у нашој држави и немам уопште намеру да полемишем на тај начин. Ваша питања могу бити легитимна, делом, али једино што ћу вам сада рећи јесте

да ми радимо измене Закона о заштити природе и да не може све преко ноћи да се изведе, верујте ми на реч, упркос томе што ми, како кажете, не верујете. То је ваше право. Али оно што треба да знате јесте да сам се ја више пута састао са људима који воде то удружење за заштиту Старе планине и то су људи који имају право на то...

(Председавајући: Време. Завршавајте, молим вас.)

Дакле, то је једно, што очигледно не знате.

И оно што вас највише жуља у читавој причи, а желите да чујете, ево, чућете. Министарство животне средине је апсолутно против минихидроцентрала у заштићеним добрима. Имаћемо прилику да причамо о томе. Молим вас да то имате у виду и молим вас да ме не стављате у дневнополитички контекст ваше политичке борбе. Молим вас да причамо о животној средини и то је све што од вас очекујем. Мислим да је то могуће. Хајде да покушамо бар данас у Скупштини.

(Председавајући: Време. Хвала вам.)

Извините, председавајући, хајде бар данас да покушамо да тема животне средине не буде политичка тема него да буде тема наше лепе Србије. Ето, толико. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Триван.

Повреда Пословника Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Члан 107 – говорник је дужан да поштује достојанство Народне скупштине на седници.

Господин министар себи поприлично дозвољава и малопре су и колеге са моје леве стране коментарисале да су ретко биле у прилици да виде једног таквог министра који себи даје толико за право да прозива народне посланике, да им дели епитете и квалификације на начин на који их министар дели.

На постављена питања, што је апсолутно легитимно, сваки народни посланик може да постави питање, поготово када та питања чита у виду прогласа који је неко други објавио, министар је себи дозволио да оцењује да ли неки посланик нешто зна или не зна и да назива посланике опозиције незналицама у некој материји. Ја мислим да је то заиста недопустиво и да министар, чак и ако тако мисли, не би смео то себи да дозволи да каже.

Господине министре, ја опет кажем, све оно што су рекли посланици Двери није нешто што смо ми сами измислили. Све то исто вам говоре грађани Србије и стручна лица, далеко стручнија од нас. Исте ствари. Значи, ми се позивамо на врло релевантну аргументацију.

Што се тиче мини-хидроелектрана, та аргументација долази из релевантних научних центара Београдског универзитета, где су декани и професори универзитета такође стали иза тих иницијатива, као и уважени еколози.

И не брините, ми сигурно нисмо неко ко политички гура или подржава такве иницијативе. Ми смо, заиста, само неко ко је видео шта ти људи раде, и фасцинирани смо и остали импресионирани таквим видом ангажмана. Грађани су се самоорганизовали и они сами не желе никакву политичку подршку и ми, апсолутно, не желимо ни на који начин да злоупотребимо њихову активност, већ само желимо да се и у овом дому, у званичним државним институцијама, та прича чује. То не може нико да забрани, да се у Народној скупштини, на пленуму, од стране народних посланика и у дискусијама са надлежним министром чује једна таква прича.

Ја вас молим да не делите такве квалификације. Ако нас већ вређају посланици владајуће већине, ви као министар би требало од тога да се суздржите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ного.

Сматрам да нисам повредио Пословник, члан 107. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.)

Реч има по амандману Марјана Мараш.

Изволите.

Иначе, да знате, вас је Срђан Ного потпуно заменио. Он је одговорио уместо вас.

МАРЈАНА МАРАШ: Захваљујем, председавајући.

Јављам се по амандману у жељи да подржим део образложења који је изнео посланик Двери Иван Костић, који је позвао министра да дође у Врбас. Не знам да ли је мој колега посланик био присутан овде када је било уводно излагање министра, када је министар навео да су обезбеђена додатна средства која ће бити усмерена за пречистач Врбас–Кула.

Ја сам у излагању које сам имала претходних дана рекла да ту постоје неки проблеми када је у питању пречистач Врбас–Кула. Конкретно, могу да вам наведем да смо ми формирали заједничко предузеће. У питању су Врбас и Кула. Међутим, АПР не познаје одредницу заједничко предузеће и читава процедура морала је да се понови.

Министре, изјаснили су се овде да вам не верују, али ја вам верујем да за вас животна средина није посао него начин живота, зато што вас познајем из партијских органа и знам да је то за вас био начин живота и пре него што сте постављени на функцију на којој сте сада.

Поновила бих још једном да је осигуран и наставак реализације инфраструктурних пројеката у области заштите животне средине у вредности од 67 милиона и 400.000 у Кули, Врбасу, Лесковцу, Сремској Митровици, Суботици. Сигурна сам да ћете ви наставити да радите онако како сте започели своје обављање функције министра. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Мараш.

Колега Обрадовићу, немате право на реплику. Нисте поменути, није посланичка група поменута и министар је само одговорио на ваша питања и квалификације које сте ви изrekli у вашем говору. Имаћете прилике у неком наредном излагању. Хвала.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Стојановићу.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, поднео сам амандман на Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине.

Амандманом сам тражио измену назива закона. Ово је по ко зна који пут да Посланичка група Српске радикалне странке подноси амандмане на назив предлога закона и то чинимо са оправданим разлогом. То што ви упорно одбијате наше амандмане неће нас спречити да разматрамо законе и пишемо амандмане тамо где сматрамо да се текст закона може поправити.

Ово је један веома важан закон који се и те како тиче сваког грађанина Републике Србије и из тог разлога би требало да имате мало више слуха за примедбе опозиционих странака, јер сви ми боравимо у истој животној средини и на исти начин трпимо последице девастирања животне средине.

Верујем да и ви, као и сви ми остали сносимо одговорност за очување животне средине. Међутим, ваша одговорност као људи који вршите власт многоструко је већа, али на основу овог закона нисам приметио да сте свесни те чињенице. Није довољно преписати закон од земаља Европске уније, усвојите га овде у Парламенту и сматрати да се тиме посао завршио. Посао у овој области никада није завршен, а верујем да проблеми постају све већи. Зато апелујем на припаднике власти да се озбиљније ухвате укоштац са овим проблемом. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Стојановићу.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Михајловић.

ЉИЉАНА МИХАЈЛОВИЋ: Даме и господо народни посланици, амандман Српске радикалне странке на сам назив овог предлога закона, фактички, ставља читаву територију Републике Србије под заштиту овог закона. Овим амандманом ми га формулишемо као Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине и природних добара. Увођењем природних добара у сам наслов закона исправљамо неправду према неким од ових добара која имају двојни карактер.

Наиме, постоје природна добра која су оазе недирнуте природе, али се у овим резерватима налазе и животиње које не би опстале без помоћи човека. Најбољи пример је пример Крчединске аде. То је природно острво на којем слободно живи велики број домаћих животиња. На површини од 800 хектара уз коње, магарце, свиње, живе и чапље, роде и белоглави орлови, а о њима брине само један човек који то ради волонтерски. Дакле, по основу ових домаћих животиња ово природно добро може бити квалификовано и као пољопривредно, што је услов да и Крчединска ада може да рачуна на финансијска средства државе Србије и по основу пољопривредних субвенција. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Михајловић.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Изволите, колегинице Николић Вукајловић.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Хвала.

Овај предлог закона у ствари не садржи никакву битну промену нити уређења нити заштите животне средине и ово је један од ретких примера да Европска унија у ствари не тражи никакво прилагођавање овог закона законима Европске уније, већ је ово нешто Владино лично, односно наше. Сада да видимо, то што је наше, зашто сте ви дали овакав један предлог закона са оваквом једном изменом.

Стиче се овде утисак да се искључиво ради о фонду, односно о средствима из Зеленог фонда. Ово је начин на који сте ви хтели да избегнете конкурс за коришћење средстава из Зеленог фонда и да на неки други начин дате могућност појединцима да могу у будућности користити средства из Зеленог фонда. Ми знамо да је један Зелени фонд већ укинут 2012. године из разлога што није био транспарентан, што је злоупотребљавао средства и ви сте га поново направили 2016. године, а да сте се, када сте правили Зелени фонд, заклињали да ћете радити транспарентно и јавно.

Међутим, начин на који сте ви сада овде прописали да се могу користити средства Зеленог фонда не говори то да управо на такав начин и желите да користите та средства, односно на транспарентан и јасан начин. То говори и овај члан 101а када каже да министар и министар пољопривреде споразумно прописују услове из става 1. овог члана. Шта то значи? Да ми и даље ништа не знамо, да ми као посланици морамо дати благослов за измену и допуну овог закона, а да у ствари ви све треба да одредите и да у ствари иза тога стоји велики знак питања за злоупотребу свега. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Горан Триван.

Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Желим само да вас уверим да то није тачно, да постоје правила која је одредила Европска унија да би могло да се партиципира у тим фондовима и мерила која су већ одређена да ово што сте рекли из оперативних разлога министар и један и други одређују то што треба да буде. Дакле, постоје само некакви изузеци. Треће, из ових измена закона ће произаћи правилник наш, Министарства екологије, који ће потанко, такође, одредити које су то све ствари и поступци које еколошка инспекција мора да изврши и које људи који партиципирају и желе да конкуришу за та средства морају да испуне да би уопште могли да конкуришу и да би добили та средства.

Дакле, нема ни говора о томе да се овде отвара простор за злоупотребе, управо зато што су та међународна правила изузетно строга и јасна. Између осталог, ми ово радимо због тога што хоћемо да испунимо те међународне услове, иначе без овога наши пољопривредници, дакле, индивидуални произвођачи, физичка лица и газдинства не би могли уопште да партиципирају да траже тај новац, без овог дела закона који ћемо, надам се, сви подржати. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Триван.

Реч има Весна Николић Вукајловић.

Изволите.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Тачно је да за коришћење ИПАРД средстава постоје тачни услови које је прописала Европска унија, али за коришћење средстава из Зеленог фонда ви их прописујете, а не Европска унија.

Е, ту се сада ми бојимо, као Српска радикална странка, да ће доћи до злоупотребе, јер већ имамо од 2012. године опасне злоупотребе тог истог фонда. Ви сад можете окретати главом тамо и овамо, али то ништа нама не значи. Ви сте морали овде јасније да покажете нама да ви немате ту намеру. Зашто сте ви избегли конкурс, а у конкурс све пише? Зашто

сте ви избегли конкурс па може ван конкурса да дође до повлачења тих средстава? Е, ту је проблем. Хвала, министре.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите, колега Мирчићу.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Ми овде расправљамо о амандманима који се односе на средства која на име претприступних фондова треба да оприходује држава Србија. То је 160 милиона евра.

Поштоване колеге и драги грађани, тих 160 милиона евра из европских фондова је актуелно више од годину и по дана. О томе се увелико већ причало, као што сам већ рекао, пре много времена и по оној старој „чекајући Годоа“, ево, ми идемо и корак напред, припремамо чак и закон из области екологије, ако стигну та средства од 160 милиона евра.

Искрено говорећи, при томе не узимајући ко је опозиција, а ко је власт, да ли ико више верује да ће тих 160 милиона стићи? Да ли има неко ко може да реално поверује? Друго, и кад стигне, министре, нисте објаснили суштину тих средстава. Највећи основ по коме се добијају та средства је уградња опреме за потребе пољопривредног газдинства. Та опрема, када погледате који су услови, верујте да ће се мало ко одлучити за такав један аранжман. Зашто? Зато што је под будним оком посматрача из ЕУ, зато што уговорене обавезе могу бити прекинуте оног тренутка када процени инвеститор да се не придржава свих стандарда и низ разлога је зашто може да дође до прекида и зашто може да дође до негативних последица, без утицаја и Владе Србије и онога ко узима та средства, а ми овде идемо са нечим што подразумева да ће суфинансирати Влада Србије онога ко узима средства из претприступних или развојних фондова.

У реду је ова одредба, овај предлог да се у хитним интервентним ситуацијама без конкурса додељују средства. Имате ситуацију где је ван памети да се конкурсом одређују средства за нешто што је горући проблем, за нешто што је општа еколошка опасност, али немојте да стављате у посебан третман она средства која су везана за претприступне фондове, односно фондове за развој. Не могу имати исти третман као средства која се у хитним случајевима додељују. То је суштина свих примедби Српске радикалне странке. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мирчићу.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Изволите, колега Јојићу.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, у области заштите животне средине нужно је да се промени закон, а не да се одредбе овог закона мењају само на парче.

У области заштите животне средине царује корупција од врха до дна. На нивоу локалних самоуправа и на нивоу Покрајине и Републике још увек нису израђени инструменти ко ће вршити контролу. Како инспектори за заштиту животне средине обављају своје функције? Јесу ли корумпирани? Јесу ли корумпирани и да ли су у спрези са загађивачима? Да ли извлаче користи одатле и једни и други? Која је релација Покрајинског секретаријата за заштиту животне средине и надлежности Министарства заштите животне средине Републике Србије? Ту реда још довољно нема.

Било је, заиста, напретек криминала и корупције и бројна средства су ту и количински утрошена. Узмите у обзир само панчевачку депонију, која је грађена 20 година. Нисте ви учествовали у том периоду када је она грађена, али је она грађена 20 година. Коштала је око 10 милиона евра. Један извођач радова узео је четири милиона евра. Ко то плаћа? Плаћају порески обвезници.

Господине министре, питам вас – да ли на подручју Панчева има нека фирма којој су одузете дозвола за рад и лиценца или нема? Ако јесте, кажите ко је то и шта је предузела надлежна инспекција.

Болна тачка у заштити животне средине, господо, вама је инспекција. Инспекција је повезана са загађивачима, чак и са органима гоњења. У процесу доказивања загађења животне средине имате вештачења која се наручују и вештак пита – да ли желите позитиван или негативан налаз? Ако да позитиван налаз, тај вештак има користи.

Према томе, господине министре, заложите се да успоставите контролу. Затражите извештаје на територији Панчева, записнике о инспекцијској контроли инспектора за заштиту животне средине. И шта се догађа у пракси? Инспектор заштите животне средине оде у фабрику и каже – ви морате да чистите инсталације, да пречистите ово све, целокупну фабрику. Али каже – ја вам кажем ко то може да уради, може тај и тај који се бави изношењем и депоновањем опасног отпада. Колика је корист сада? Па ако има 100 тона, он напише у фактури 200 тона. Па ко то плаћа и ко то контролише? Е, да ли је ово тачно или није тачно, молим вас можете мало да извршите детаљнију контролу.

Узмите у обзир и случај у Делиблату. Имате човека који је тајкун. Саградио је силосе људима уз кућу. Ти људи не могу да живе, само да се селе, али знате шта? Када дође инспектор за заштиту животне средине у контролу, скиче прасад по дворишту. Е, па сад видите.

Да ли има случајева да је један тајкун који се бави тим пословима купио кола инспектору? Да ли је тачно да му је неколико хиљада евра дао да промени зубе? Да ли је то тачно или није тачно, то се може утврдити, али оно када је Министарство у питању, држава мора бити јача од криминалаца на локалу.

А претресите и ваше министарство. Како је могуће кад сам поставио посланичко питање, контактирао сам и вас, за једног тајкуна који се бави опасним отпадом а против кога је подигнута скоро оптужница, како је могуће да из нашег министарства за пола сата он сазна и да буде обавештен да је посланик Јојић поставио питање у Народној скупштини? То ви узмите мало под контролу. Биће бољих резултата.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јојићу.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Изволите, професоре Бојићу.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо, чуло се ових дана доста дискусије на тему заштите животне средине. Чуло се који су највећи загађивачи, који су највећи проблеми, чуло се како ће се они решавати, али мало се чуло или мало се говорило о једном загађењу као последици НАТО бомбардовања наше земље пре скоро 20 година.

Као члан Комисије, скупштинске Комисије за истрагу ових последица НАТО бомбардовања, посебно оних са осиромашеним уранијумом, поштоваћу став Комисије и нећу износити на видело данас податке до којих долазимо на терену, али ћу вас само подсетити да су на девет локалитета у ужој Србији испаливани пројектили са осиромашеним уранијумом који се углавном користи за уништавање оклопних транспортера и тенкова. При удару овог пројектила о оклоп развија се температура од преко 3.000 степени и ослобађају се нано честице које се распршују у ваздуху или земљи и које су отровне за све оне који их уздишу.

Само ћу вам рећи на какве смо последице наишли када смо обишли Пчињски округ на потезу Врање–Бујановац–Пљачковица–Рељан–Братоселце и тако даље. Стока је нагло почела да оболева од леукемије,

разних других деформитета, опадања рогова, зуба, кривљења ногу, рађана је младунчад са две главе. Јагњад су се, рецимо, рађала потпуно слепа. Значи, не да имају очи, него без очију и тако даље.

А, господине министре, чуо сам пре неки дан да сте најавили доношење једног кровног закона о климатским променама, па верујем да и овај проблем заслужује да се нађе у том тексту закона. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Бојићу.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Изволите, колега Деспотовићу.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Даме и господо народни посланици, подношењем амандмана Српска радикална странка сматра да се на дневном реду овог високог дома нашао врло значајан Предлог закона о заштити животне средине и врло озбиљна тема да бисмо је прешли тек тако, а да народни посланици не уложе труд и напор и кроз амандмане дају свој суд и укажу шта је то што Влада треба да уради за достојну и здраву Србију.

Као што сам у више наврата рекао а ви, министре, потврдили, јесте да средина из које долазим има огроман потенцијал да се развије у право национално туристичко благо. Уложите труд да све оно што сам рекао у начелној расправи за западни и југозападни део Србије решите, али вас и молим, а имам и обавезу према својим грађанима да се под хитно реши несанитарна депонија у Пријепољу као и све остале и сличне. Са таквом депонијом и загађеном реком Лим не може се кренути у туристичку валоризацију и развој, па ће самим тим и многе туристичке вредности овог краја остати без посете бројних туриста.

Ако сачувамо плућа овог дела Србије, односно клисуру реке Милешевке, која представља центар биодиверзитета, затим планину Јадовник, Озрен, Златар и, наравно, Увац, који заслужује да буде заштићен и носи име националног парка природе, где је 1999. године било присутно само 10 младунаца белоглавог супа али је одличним програмом заштите ове врсте кањон реке Увца богатији за око 600 јединки, моћи ћемо да се надамо чистијем ваздуху, здравој животној средини, а самим тим и бољем и квалитетнијем животу наших грађана.

Све ове природне лепоте заслужују присуство, од Панчићеве оморике, стабла црног бора старог преко 300 година, преко сурог орла, орла змијара, сивог сокола, до видре, медведа, срне, дивље свиње, дивокозе, вука.

Напомињем да се поред ових природних локалитета издваја и споменик природе Свети бор на Каменој гори, који већ четири века доминира изгледом и лепотом и који је привукао пажњу нашег истакнутог

редитеља Емира Кустурице да на овом месту сними филм „На млечном путу“. Све ово прати и непокретно културно добро од изузетног значаја, Манастир Милешева и средњовековни град Милешевац, који су под заштитом од 1947. године. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Деспотовићу.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Изволите, колега Љубеновићу.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

На Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине Посланичка група Српске радикалне странке је поднела амандман којим смо предложили да се промени наслов тако да бисмо онда имали закон о управљању и заштити животне средине.

Ми смо поднели овај амандман јер сматрамо да би његовим прихватањем била потпунија суштина предложеног закона.

Када је реч о Предлогу закона о изменама и допунама овог закона, имали смо прилике у расправи да чујемо критике СРС које је изнео председник СРС др Војислав Шешељ, а односе се на скандалозну изјаву министра Тривана који у име Владе Републике Србије и Министарства чији је министар представља у Народној скупштини овај предлог закона.

Наиме, господин Триван је министар у Влади и држави, а спреман је да релативизује питање граница те државе и то у делу територије са леве стране Дунава. Он проблем екологије ставља изнад свих других проблема, изнад проблема граница. Нико не спори чињеницу да су проблеми екологије од изузетног значаја за све нас, али рећи да екологија не мари за то да ли ће граница бити на овој или оној страни је, у најмању руку, скандалозно.

Српска радикална странка подсећа и господина Тривана и све остале да се ради о територији на левој страни Дунава, да је у питању 11.000 хектара драгоценог земљишта које је одвајкада српска земља, да је на обали Дунава и да је цена тог земљишта огромна. Најмање што се може очекивати од једног министра јесте да, пре свега, поштује интегритет државе у чијој је Влади, а да онда заступа и интересе ресорног министарства на чијем је челу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Љубеновићу.

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Срето Периф.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Даме и господа народни посланици, ево, ми већ неколико дана, слободно могу да кажем, расправљамо о Закону о заштити животне средине. Ми вам указујемо на важност овог закона, односно на ове измене и допуне.

Министар је у оквиру свог излагања рекао да је то једно, да је то, у ствари, најважније поглавље којим ће се Србија у наредном периоду бавити.

Такође, у оквиру свог образлагања образлагали сте Споразум између Србије и Хрватске и истицали важност тог споразума у домену животне средине. Оно што ми, српски радикали, морамо најоштрије да осудимо је део тог вашег излагања који је у најмању руку скандалозан, када сте рекли да је сасвим свеједно да ли је граница тамо или 'вамо и да екологија за то не мари, па бих вама, министре, рекла да то земљиште, за које је вама небитно да ли је тамо или 'вамо, да се ради о 11.000 квадратних километара српског земљишта и да ми никада нећемо дозволити да се иједан педаљ тог земљишта добровољно преда Хрватској.

Када је у питању овај амандман који смо поднели на наслов, ми тражимо да се, као предлог, дода очување животне средине, јер сматрамо да је недовољно само овако како је дефинисано.

Зато бих вас подсетила да у Београду има три и по хиљаде дивљих депонија које директно угрожавају здравље људи и да је откривено више нових дивљих депонија на којима је складиштен опасан отпад који је често и канцероген. Једна од њих, а било је овде речи, јесте у Обреновцу, где је пронађено 25 тона незаконито закопаног опасног отпада, па бих вас, министре, питала конкретно – колико је таквог отпада закопано у Србији? Да ли имате било какву информацију? Где и како се збрињава тај отпад и како објашњавате да многе компаније које се баве овим опасним отпадом имају дозволу за ту делатност? То је оно што ви морате да објасните и нама народним посланицима и грађанима Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Николић.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите, колегинице.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Откада је 2015. године уведена тзв. еколошка такса у локалним самоуправама, грађани Србије не знају шта их чека из године у годину зато што им је Закон о пореском поступку и пореској администрацији овакав какав јесте, који сте ви могли да промените за протеклих шест година, дао могућност да се не добије решење као о порезу на имовину, већ да они буду затечени, а најчешће су то предузетници који доживе шок на крају календарске године од висине таксе која се плаћа.

Не би било спорно што је та еколошка такса уведена да је она примерена економском тренутку и да се она на прави начин троши, али, господине министре, та злоупотреба од општине до општине и трошење ненаменски тих пара управо је разлог због којег смо поднели амандман да се закон, његов назив промени и да се дода реч – унапређивање заштите животне средине.

Како другачије било које, ваша деца, било које дете у Србији да очекује да ће у будућности да затекне 17% шуме? Некада је, ви то добро знате као шумарски инжењер, било 80% под шумом у Србији. Данас је 27%. Уместо овог закона и ових „дарова“ Европске уније, о чему ћемо да говоримо детаљније касније, на који начин се, помињао је колега Мирчић, условљавају пољопривредници, требало је да донесете стратегију како ћемо да заштитимо ово подручје које је разорио зликовачки НАТО, како ћемо поново да обновимо шуме, биодиверзитет, да вратимо реликтне врсте биљака које само Србија има.

Овако, ми сада имамо један закон који иде у прилог вашем хрљењу у Европску унију, у коју никада Србија, иначе, неће да уђе. Са друге стране имамо велике проблеме са којима се суочавају људи који раде у националним парковима Србије, да не помињем, од Националног парка Копаоник, Тара, заштићеног подручја Власине, које такође треба да буде национални парк, преко Златара и других крајева Србије, где треба оно што нам је бог дао да искористимо, да тај сељак живи боље, да не иду млади људи, да остану ту.

Овако, ми се сада суочавамо само са тиме да ви испуњавате пуки услов Европској унији, а грађани немају од тога ништа. Још се троши од стране бахатих челника локалне самоуправе такса, ненаменски, не зна се у ком се правцу иде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

На наслов предлога закона амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Данас говоримо о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине. Ми смо амандманом тражили да се каже – о заштити животне средине у Републици Србији.

Много је министар ових дана говорио о томе како екологија не познаје границе, а ми мислимо да границе морају да се познају у свакој области. Да ли је он то мислио у пренесеном смислу или како год, али је у потпуно конкретном смислу министар Триван пре два дана рекао да он мисли да је важно да он реши питање екологије на Дунаву, а да уопште није битно на који начин ће се решити проблем спора око границе са Хрватском. То је нешто што један министар у Влади не сме ни да помисли, а камоли да каже. Заиста се поставља питање да ли Влада Републике Србије стоји иза тог става министра Тривана или је он слободан стрелац који може да каже – баш ме брига да ли ће Хрватска да узме 11.000 хектара Србије или неће.

Да се то више не би понављало, мислимо да овај амандман треба да се прихвати и ако министар Триван жели да се искупи за ово што је рекао, нека прихвати овај амандман, па ћемо схватити да заиста доживљава Републику Србију у њеним уставним оквирима.

Много је проблема који су везани за екологију а ви, министре, волите тако да се хвалите да је то ваш живот, то је ваше опредељење итд. Није тако у животу. Можда ви имате добру намеру, али вам не функционише скоро ништа. Чули сте колегу Јојића. Таквих истина имате по Србији колико год хоћете. Ми ћемо у току ове расправе говорити о томе, а очекујемо да се ви потрудите и да нам одговорите, ако не можете, можда ви не можете на Јојићева питања одговорити овог момента, али морате да сазнате о чему се ради, о коме се ради и да зауставите ту пљачку народа кроз рад инспекције на терену.

Ми смо вам говорили у начелној расправи о проблему депоније у Лапову. Ви знате за тај проблем. Ја лично сам са вама о томе разговарала. Зоран Станковић, наш одборник који је покренуо то питање, има озбиљних проблема, има проблема, има кривичну пријаву. Има проблема, прете му представници те фирме, очигледно. Прете му да ће му не знам шта урадити породици, да ће не знам шта урадити њему. И ви пошаљете инспектора који каже – све је овде у најбољем реду. Једино не знам шта значи ово у налазу инспекторке Љиљане Маринковић која каже да је дневна евиденција део два за грађевински материјал који садржи азбест ИБ 176-105 за октобар 2017. године, на депонији је, каже, досада одложено укупно 809,5 тона опасног азбестног отпада.

И ми знамо да је ова фирма која ради то, нешто што сте ви наследили, али нема ту оправдања. Ако је неко пре вас дозволио да се грађани Лапова трују, ви као министар сте имали довољно времена или

joш увек имате да то зауставите. Једном дата дозвола може да се одузме. Једном закључен уговор може да се раскида. Не можемо ми сада да кажемо – неко је пре вас закључио уговор са том неком, беше аустријском или немачком фирмом, и шта ћемо, ми не можемо то да мењамо, а грађани Лапова нека се полако пакују и нека се селе, јер ће поумирати од отрова који им се тамо сервира.

Има проблема не само те врсте и не само на том месту, али јесте вам основни проблем, ви сте говорили о недостатку инспектора, а ми вам подвлачимо – и у корупцији инспектора. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Горан Триван.

Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Дозволите ми, такође, неколико реченица збирно. Само да се вратим на онај папир.

Ми смо свесни тога да се инспекцијом на известан начин спроводи политика Министарства и да нема капацитета. Годину дана отприлике и нешто више радимо тамо и ја сам свестан тога да, пре свега, значајно морам да појачавам број људи у инспекцији, а затим оно на шта сте алудирали, да ја не бих био тако експлицитан, да морамо да проверавамо рад свих тих људи и то смо почели да радимо. Имамо већ неке поступке које смо спровели.

Али, исто тако вас молим да сваку информацију коју имате тог типа о, не дај боже, корупцији или незаконитим радњама било ког инспектора Министарства, молим вас, није нужно да буде потписана пријава... Ми реагујемо по пријавама и хоћемо то да проверимо јер свој мандат и схватам управо овако како сте ви рекли. Много тога 40–50 година, причао сам о томе на почетку, није рађено како треба и време је да се ствари покрену са мртве тачке. Није лако, разуме се, али само морамо сви заједно, кроз информисање то да урадимо, а ми ћемо као служба Владе, да тако кажем, радити тај посао. Уверавам вас да је моја амбиција и наша амбиција, заиста, да буде тако.

Споменуо сам и НАТО и све оно што сте ви сами рекли. Ми ћемо се бавити тиме убедљиво и видећете, разуме се, биће резултата. Потпуно се слажем са вама да има Србија шта да ради. Први пут се Министарство после дуго година бави шумама на овај начин на који је колегиница говорила. Дакле, свакако, пошумљавање, без икакве дилеме. И национални паркови, ето, ја сам из заштитарске струке и ја сам изговорио ту реченицу која, хајде за вас који се не бавите тиме, не мора ништа да значи, али сам поставио и јавно питање, које неће остати само на питању – а да ли су национални паркови национални паркови? Бавићемо се тиме, то вам гарантујем, зато што нисам спреман да затварам очи на било шта

што се дешава, а да није добро да се дешава. Или нешто треба и јесте заштићено добро, дакле, нешто треба а није, или нешто јесте проглашено, а да више то можда није. озбиљне новце ћемо улагати у то.

Што се тиче Лапова, ми смо тамо послали инспекцију. Они су тамо били и урадили шта су урадили, али ако сматрате да треба, ми ћемо то поново да урадимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Урадите то у Лапову поново и нека ураде како бог заповеда. То што ви имате проблем са бројем инспектора, тај проблем морате да решите, то говоримо сваком министру. Инспекције морају да функционишу и не може на томе да се штеди. То што је забрањено запошљавање још увек у државним органима, то није оправдање. Онда се некако реорганизујете у оквиру Министарства или како год.

Запитали сте се да ли су национални паркови заиста национални паркови. Па нису, наравно да нису. Како који? Ево, нпр., да ли знате да је у Врњачкој Бањи, у оном дивном врњачком парку, једном приватнику уз неки објект од не знам колико, десетак или двадесет квадрата, усред парка Врњачке Бање продато седам хектара земљишта? Усред парка! Не постоји толико чврст уговор да га не треба раскидати. Али ево, ово ви као чујете први пут, а ја ово говорим овде други пут.

Дакле, морате мало да пратите, да послушате. Ми вам никада нећемо писати анонимне пријаве. Ми, српски радикали, стојимо иза онога што кажемо и немамо никакав проблем ни да ли ће неко да нам прети, ни да ли ће неко да нам замери. Не лажемо. Износимо истину и увек бранимо интересе грађана.

Јесте заштита животне средине важна. Али ево, сада бих вас питала – да ли вам је можда Ана Брнабић или Недимовић, да ли су вам пренели да је Ана Брнабић овде обећала, када смо јој скренули пажњу, рецимо, да се уопште не врши контрола пијаће воде у сеоским бунарима? Замислите колико деце пије ту воду. Колико људи пије ту воду. Колегинице машу главом потврдно, наравно. Тада је Ана Брнабић обећала, Недимовић је био министар, јер је то било у оквиру његовог министарства, да ће хитно предузети мере да се нешто по томе уради. Очигледно вам није пренела да вам је и то једна од обавеза, мада то треба да знате и сами.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има доцент др Михаило Јокић.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Желео сам, у контексту ових проблема, да кажем министру да је врло битно да, пре свега, његова инспекција савлада један проблем, а тај се проблем зове одговор на питања и проблеме које грађани постављају у писаној форми. Значи, сваки писани поднесак

инспекцији захтева одговор, без обзира на то колико је смислен или бесмислен. Е, то је оно што не функционише у многим градовима и општинама, а то је, пре свега, ваш задатак, односно ваша наредба, ваша обавеза која мора бити постављена пред све општине и све инспекције по општинама и по градовима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Јокићу.

Поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, сада одређујем паузу у трајању од једног часа. Са радом настављамо у 15.00 часова. Хвала.

(После паузе –15.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

На члан 1. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Вјерица Радета, Бранислав Михајловић, Срђан Ного и заједно Александра Чабраја, Мариника Тепић, Соња Павловић и Јован Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Мислим да је овде суштина зашто се доноси овај закон. Наиме, ми смо досада имали да је изузетак да се по конкурс средства из Зеленог фонда могу додељивати искључиво уколико се финансирају интервентне мере у ванредним околностима, загађење животне средине, рекултивација и санација загађеног простора. Међутим, ми сада уводимо да се као изузетак од јавног конкурса за добијање средстава из Зеленог фонда уводи и ова тачка да су у питању пројекти који се суфинансирају из фондова ЕУ или међународних фондова.

Мислим да је то проблематично и да то отвара могућност за корупцију и за злоупотребе, поготово имајући у виду да је досадашња пракса показала да људи који имају финансије и капитал, нису презали да ресурсе које добијају из јавних фондова бескрупулозно користе за сопствене интересе, не водећи рачуна ни о животној средини, ни о потребама људи. О томе сам већ говорио током дана.

Сада ћете ви рећи да се то ради због ИПАРД фондова, мада се то у овом члану нигде не помиње. Рећи ћете да је то потребно због грађана, јер не може да стигне контрола. То сте говорили у четвртак. Рећи ћете да већ ЕУ прописује одређене контроле. Питао бих вас – да ли заиста мислите да и у Бриселу и у ЕУ нема корупције и криминала? Ко је убио ову бугарску новинарку, то је актуелни случај у нашем комшилуку, Макарову, која је истраживала управо корупције и злоупотребе фондова ЕУ? Неко је њу брутално убио.

Подсетићу вас, од 2000. године до данас, значи од владе Зорана Ђинђића па до данашњих власти, све донације које су долазиле у ову земљу, колики се проценат враћао онима који донирају. Значи, ЕУ или странци све што нам дају, 15-30% смо морали у кешу да им вратимо од свих тих донација. То је био њихов тал, њихова корупција. Сваки кредит који повучемо за неке инфраструктурне пројекте, пошто нам не верују, не дајемо довољно, искључиви су услови да њихове фирме буду извођачи, а наше фирме које заиста спроводе те послове раде као подизвођачи. Значи, оно што узме извођач у ствари је тал и порез, или како год хоћете, онога ко вам је одобрио кредит.

Значи, ми имамо већ једну праксу, да и те како и бирократе из ЕУ знају да та средства злоупотребљавају. Где ће их злоупотребљавати лакше него кроз Србију? Много је већа могућност, значи, за њихову зараду јер је мања контрола, нису под лупом сопствене јавности, сопствених земаља да то раде кроз земљу као што је Србија.

Вратио бих се, јер нема, нажалост, ту клона Александра Мартиновића, господина Орлића, да се вратим на ону дискусију о имену које овде повезује мини-хидроелектране, генерално све пројекте који се тичу енергетике, ИТ и осталог, то је Ненад Ковач, и он се чудео како 2010. године, Никола Петровић и Ненад Ковач, какве то везе има са СНС. И те како има везе како су дозволе добијане, зато што је господин Ковач онај који повезује и спаја управо претходну и садашњу власт. Он је спона између Ђиласа и Вучића. Не сме нико да помене име Ненада Ковача у овој скупштини и то господин министар зна. Зато је немогуће изборити се против мини-хидроелектрана и управо су лица као што је Ковач лица која ће да профитирају из оваког члана.

У следећем члану где помињемо ИПАРД фондове, па није то рађено за обична пољопривредна газдинства, него ви намерно стављате ту могућност. Рекли сте у четвртак да ће то моћи да користе и привредна друштва, односно предузећа која се већ баве пољопривредом. Да ли се то ради за новог власника ПКБ-а или за немачки „Тенис“? Они и те како могу да буду под контролом, и те како би могли да задовоље услове нашег јавног конкурса поред конкурса које прописују ти међународни донатори тих средстава, односно ти суфинансијери тих средстава. Значи, овај члан директно омогућава корупцију. Ова земља има озбиљних проблема са корупцијом и са злоупотребом средстава, да ли су из нашег буџета, да ли су из међународних буџета. И сама ЕУ и сама та Европа није уопште имуна на корупцију и на криминал.

Опет понављам пример госпође Макарове, новинарке, госпођице која је убијена у Бугарској а, богу хвала, нажалост, у овој земљи нико није одговарао... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Потрошили сте време, колега.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Министар Триван, када говори о овом предлогу закона, воли да каже да ово нема везе са политиком, да је то нешто, не знам ни ја, као да су ванземаљци писали овај закон.

Дакле, министре, све што долази из Владе Републике Србије има везе са политиком. Како конкретно овај закон, да га скраћено назовем о екологији, има везе са политиком? Тако што ви овај закон мењате по налогу Европске уније. Значи, ваше опредељење да Србија иде тим, што се тиче нас српских радикала, погубним путем ка ЕУ је довољно политика. Где ће више од тога?

Оно што мислимо генерално да није добро у овом закону и зато смо и предложили да се члан 1. брише, да заправо не би требало уопште расправљати о овом закону, јесте то што је ЕУ, пре него што смо се ми приближили њој, заправо од Србије направила једну велику депонију, и то је чињеница.

Сами знате, често говорите у медијима где све постоје неке дивље депоније, где су неки недозвољени отрови итд., и кад погледате одакле то долази, то долази или из тих погона неких фабрика ЕУ или из тих складишта које су они добили, попут оног у Лапову, а има и на другим местима или из тих, што је сад недавно овде легализовано да неколико општина могу заједнички да закључе уговор, па да праве неку регионалну или интеропштинску, како бих је назвала, депонију. Ништа то није добро. Може то бити онако да је можда чак и добро замишљено, али суштински такве ствари не могу да се раде.

Причали смо у претходном делу и о корумпираности инспектора, и о недовољном броју инспектора, и о корумпираности људи и у Министарству и у локалним самоуправама, јер сви су повезани у том ланцу. Замислите онда сада, када три општине на једном месту праве неку депонију, ко ће тек ту похватати ко је одговоран за нешто што представља проблем.

Оно што ми желимо да знамо, министре, јесте како ће се трошити та средства из ИПАРД фондова. Да ли ће се трошити тако да се Србија и даље загађује или ће се трошити да се реше проблеми који су досада евидентни и евидентирани?

Оно што, такође, тражимо од вас јесте да се прегледају сви уговори који су закључени пре него што сте, па није важно да ли ви лично дошли у Министарство, него, рецимо, што је овај режим преузео бригу о том ресору, па да се види и да обавестите и Народну скупштину о томе који су то евентуално сумњиви уговори, који се уговори не спроводе онако како

је уговорено, где се злоупотребљава то од стране локалне самоуправе, а где од стране неког од ваших министара, и о томе треба да обавестите Народну скупштину, да вам дамо сагласност да раскидате све такве уговоре, да подносите кривичне пријаве против сваког загађивача човекове околине, да тражите раскид уговора са неким погоном који је дошао да загађује Србију.

Дакле, има пуно посла и ми само тражимо да се тај посао ради у интересу грађана Србије и државе Србије. Не интересују нас интереси ЕУ. Не интересују нас интереси околних држава, већ искључиво интерес државе Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колегиница Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Господине Триван, када сам у начелу дискутовала о овом закону, остали сте ми дужни одговор, ја сам га, додуше, у следећој форми поставила, и желела сам да ме разуверите ако сматрате да нисам у праву.

Између осталог, изнела сам све разлоге због којих ми не можемо прихватити овај закон и, наравно, овај први члан, јер за све чланове смо сматрали да треба да се бришу. Бришу се зато што сматрамо да је то привремено једно решење, а код нас је обичај да привремена решења постају трајна решења, а ми се залажемо за системско решење у области заштите животне средине. За то системско решење су потребна озбиљна средства. Недовољна су ова средства која се овим законом предлажу.

Значи, то је оно што може само привремено да реши проблем, али заиста, суштински, системски проблем за који треба озбиљна финансијска конструкција, за који треба озбиљно да се залаже цела ова влада, ми нисмо успели да пронађемо у овом закону. Значи, буџет од 0,4% не може бити довољан. Ако кажемо да је он индикатор Министарства у ланцу власти, испада да је Србији животна средина на последњем месту, и мени је због тога изузетно жао.

Министарство финансија, као што сам већ рекла, избегава да да финансијску конструкцију, један озбиљан план финансирања, како би се предвидело све што је потребно у заштити животне средине и како бисмо на квалитетан начин припремили Поглавље 27 за отварање. Значи, они не присуствују састанцима за преговарачку позицију, лично сам се уверила да не присуствују. Не функционише комуникација између ваших државних секретара по овом питању, по питању финансирања свих елемената из области заштите животне средине, а на терену се дешава свашта у овој области.

Значи, законодавство и све лепе жеље и све што хоћемо су једна прича. Ја сам човек из праксе и за мене је истина оно што се дешава на терену. Често размишљам, и то је питање које исто могу да вам поставим – да ли размишљате о ревизији статуса националних паркова? Значи, то је једна озбиљна тема јер неки национални паркови нису заслужили тај статус с обзиром на то да су нападнути сви природни ресурси у тим националним парковима, и ти природни ресурси се третирају као роба од које треба за што краће време што већу корист добити. Значи, то је недопустиво и због тога се залажемо да имамо једно системско решење.

Џаба нама протоколи о водама, ѓаба нама конвенције о пределу, ѓаба нама *Inspire* директива која је послужила нама као подлога за законе у геопросторним подацима. Све то нама ништа не значи ако то не имплементирамо на терену у праксу.

Оно што се овде често помиње то је та чувена граница, о којој сте на почетку причали, између Хрватске и Србије. Не знам зашто се колеге посланици чуде, вероватно нису упућени. Значи, последњи државни премиер је урађен 1981. године, и то у делу катастра. У делу који се односи на државну границу никада није урађен. Значи, ми немамо дефинисану државну границу, заправо, нигде. То није за вас питање, али сте ви део власти, значи и ви сте, што се тога тиче, надлежни, тако да ја о државним границама не бих много дискутовала док се не дефинише та државна граница једним озбиљним државним премиером.

Сада бих вас молила да ми одговорите на оно што је најбитније – шта Министарство ради на системском решењу заштите животне средине и да ли размишља о ревизији статуса националних паркова? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Бојићу, ви сте тражили реч?

(Дубравко Бојић: Грешка.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Тражили смо измену овог члана, господине министре, зато што сматрамо да овај ИПАРД фонд не може ништа добро да донесе српском сељаку, нарочито због чињенице да ће веома мали проценат бити оних који ће да аплицирају због превелике администрације, разних консултантских кућа које раде буџетирање тог пројекта, јер и сама сам хтела својим најближим рођацима да помогнем да средства која Развојна агенција Србије даје за пољопривреднике добију како би надоместили оно што не могу у простој репродукцији на својим имањима.

То је таква процедура, и то је толика папирологија да у старту, једноставно, дигнете руке од тога, јер видите да од тога нема ништа. И када нам дође министар Недимовић и каже половина од уложеног ће да вам се врати, да, али који је пут до тога? Регистрација, тражење оних који то знају, плаћање те услуге најмање 500 евра, то раде агенције које су за то овлашћене. Не мислите ваљда да ће један српски сељак који је од јутра до мрака на њиви да дође са идејом да користи средства из ИПАРД фонда, да попуњава те обрасце и да каже – аха, ја ћу то да добијем, и онда сам заштићен за неко време. Нарочито због чињенице да је у земљама које су дуго година у ЕУ, а ми верујемо и учинићемо све да убедимо грађане Србије да не треба да уђемо у ЕУ, да ни Србија неће ући, и у тим земљама у нашем окружењу веома мало се користе та средства, односно аплицира. И онда се запитате зашто.

Шта је решење? Решење је да Влада Србије и ваше министарство, Министарство пољопривреде, Министарство финансија изађу са јасном политиком за пољопривредника, која ће да има неку стратешку везу са блиском будућношћу.

Ако ми знамо у Србији које подручје треба да се бави претежно воћарством, које повртарством, које сточарством и да та подручја зановимо са новим фармама... Читава западна Србија је са опустошеним селима. Преко лета, у време ове мини скупштинске паузе, мислим да сам преко 400 километара направила у тим општинама баш да обиђем то подручје и да видим, а не само у Мрчајевцима, односно селу одакле моја породица потиче.

Дакле, господине министре, ако ви не дате сада и конкретно сељацима да они могу да направе мини-фарме, да обнове свој сточни фонд, неће се они начекати никакве помоћи ЕУ, а камоли од ИПАРД фонда за који ће врло мало њих да аплицира јер је пут до тога веома тежак, а тај сваки евро изузетно скуп.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Николић.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, и у оквиру овог амандмана којим смо у члану 90б основног закона променили став 1. акценат је на заштити и очувању животне средине и због тога бих дискусију усмерила, односно наставила када су у питању депоније и опасни отпад.

Према подацима који су доступни, у Србији се годишње лагерије 80.000 тона опасног отпада, а негде око 100.000 тона скривеног и нелегално закопаног отпада.

Оно што је алармантно поред ових података је и то да не постоји депонија индустријског отпада, нити да постоји центар за третман тог отпада. Такође, ми смо сведоци да се све више откривају складишта са опасним отпадом, па бих вас подсетила и на једну од афера где је хиљаду тона токсичног отпада пронађено на простору бивше фабрике хемијске индустрије у Новом Саду. Наиме, у кругу фабрике, односно бивше фабрике нађено је 1.080 тона тог токсичног отпада, а 32 тоне истог отпада, међутим, за њих су постојали уредни папири, односно документација. Имали су адекватну документацију.

Веома је важно питање шта ће са толиким отпадом када знамо да још увек нема простора где ће се он третирати, нема центара за то. И оно што нас српске радикалне брине, а и грађане Србије јесте што постоји могућност да токсични отпад процури у земљу, да дође до загађења подземних вода и, уопште, да се вода затрује. У том случају егзистенција свих нас би била угрожена, а видимо да је оваквих афера све више, па нас конкретно занима како ће се решити проблем одлагања тог отпада, односно збрињавања јер знамо да у иностранству уколико се одлаже тај отпад, кошта евро и по до три евра по килограму.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Савићу, изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, није ни потребно наглашавати колики значај животна средина има за наш свеукупни живот.

Нажалост, животна средина у Републици Србији ни приближно није у оном стању како бисмо то ми желели и како би то иначе требало да буде. За ово постоје и одговори. С једне стране то је Влада Србије, а са друге стране, морам да признам да су одговорни и наши грађани, јер има још увек много неодговорних и несавесних грађана и заиста треба такве, када се ухвате на делу да наносе штету животној средини, најригорозније кажњавати.

Због чега је одговорна Влада Србије? Имамо два различита нивоа одговорности. Имамо животну средину у руралним, планинским деловима, националним парковима, и животну средину у градовима, урбаним срединама.

У урбаним срединама, у нашим градовима све више имамо ситуацију да се изграђују зграде и тако наши квартави и наши градови постају пренатрпани и све је мање зеленила, а и оно мало зеленила где имамо, нема довољно дрвећа као што је то случај у неким другим земљама и у нашем окружењу.

Што се тиче овог осталог, рецимо, национални паркови итд., видимо да имамо ситуацију да Влада форсира изградњу тзв. мини-хидроелектрана и по мом мишљењу то је заиста катастрофално. Има једна наша изрека – не коље се во због килограма мяса. Наше реке су нешто што су нешто највредније у тим, да кажем, планинским подручјима, а неку реку пребацити у цеви и направити неку мини-електрану само због тога да би се добили одређени киловати енергије, јесте то чиста енергија, али верујте да се десет пута више губи него што се добија и зато апелујем на Владу и ресорно Министарство да се такви покушаји спрече. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала, председавајући.

У име Посланичке групе СРС поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине. Ми смо предложили овим амандманом да се у члану 90б основног закона измени став 1.

Предлагач је Предлогом закона предложио измену става 2. овог закона, али је наше мишљење да треба изменити и став 1. тако да он у новом тексту закона гласи – средства Зеленог фонда Републике Србије додељују се корисницима средстава у сврху финансирања одрживе заштите и унапређењу животне средине, а на основу јавног конкурса који објављује Министарство.

Кључна ствар која би била применљива овим амандманом је стављање акцента на одрживост и заштиту унапређења животне средине. Из Министарства је у марту ове године, представљајући резултате двогодишњег пројекта о стању капацитета живе у Србији, речено да је наша земља претрпана токсичним отпадом и да је стање животне средине у драматичном стању.

Српска радикална странка упозорава господина Тривана да његов посао није да само констатује чињенице, да неки проблем постоји, већ је његов посао да идентификоване проблеме решава. Зато је, управо, и министар.

Зато смо ми и поднели ове амандмане, да се на систематски начин дефинишу појмови у вези са одрживом заштитом и унапређењем животне средине. Због тога сматрамо да предлагач још једном треба да размисли и прихвати амандмане СРС-а. Прихватањем овог амандмана добили бисмо квалитетнији и потпунији текст закона о конкретним законским решењима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Колега Јојићу, изволите.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, остајем код поднетог амандмана у очекивању да ће бити усвојен, али указао бих господину министру, а уједно и поставио питање – да ли Министарство има информације о пореклу опасног отпада по живот и здравље људи у Панчеву и у насељеном месту Баваништу? Ко је тај који је тамо опасан отпад депоновао? А за чување и обезбеђивање тог опасног отпада је 12 полицајаца Полицијске управе у Панчеву у току 24 часа ангажовано; то ће коштати буџет Републике Србије више милиона динара.

Постављам питање – до када ће Министарство и Покрајински секретаријат за заштиту животне средине и надлежни инспектор за заштиту животне средине града Панчева да ово толеришу, а да се не уклања, јер је то велика опасност по здравље људи и осталих живих бића? О томе је говорио и народни посланик СРС господин Зоран Деспотовић пре неки дан. Ја само питам – до када ће тај отпад бити у зони која је врло опасна за живот грађана?

Ви сте покренули иницијативу, први од министара, и резултат тога било је хапшење неких лица у овој години везано за опасан отпад, али то што каже господин Мирчић није довољно. Министарство мора бити, пре свега, као државни орган тај који ће да прати, да координира и да налаже мере по цену смене пола у Министарству и пола инспектора за заштиту животне средине у Србији, чиме би се сачувале паре пореских обвезника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Изволите, колега Бојићу.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Хвала, господине потпредседниче.

Као један од највећих проблема, односно највећих загађивача у држави Србији су препознате дивље депоније. Нико тачно није утврдио њихов број, између пет и по и шест хиљада. И ако држава предузме нешто да их уклони, односно да их забрани постављањем камера или стражара, оне никну на другом месту.

Да нису дивље депоније једини проблем, ја ћу рећи и „легалне“ депоније, како представљају велике сметње грађанима у месту где се налазе, да је то тако илустроваћу вам примером депоније на магистралном путу Сопот–Космај у селу Неменикуће. Свако ко је пролазио овим путем према Космају не може да се чудом начуди да је гробље отпада смештено баш на том месту. То је божји дар природе, а казна од људи.

Када у летњим месецима идете овим путем, обавезно морате да подигнете стакла на аутомобилу да би тај сусрет са тим непријатним мирисом био безболнији. Ако пак идете бициклом или шетате, морате ставити повез преко уста. Што је то тако и ко је то организовао и легализовао, ја не знам.

Господине министре, ја овде не бих вредновао ваш рад или министарстава пре вас, или локалних самоуправа, али ово су ствари и области у којима ми можемо много више. Значи, можемо да урадимо много више без подстицаја са стране. У овим областима, уз наше потенцијале који нису скромни, у сваком погледу треба много више иницијативе и акције.

Пошто ми је истекло време, наставићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Изволите, колега Деспотовићу.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, господине министре са сарадницима, знате, када је неко болестан, он обично тражи помоћ, тражи како да се лечи. У Србији је врло тешко бити здрав, а поготово и насмејан, јер им услови у којима наши грађани живе то не дозвољавају. Пре свега мислим на све оно што нам је посејао НАТО агресор 1999. године, а затим и небрига државе према својим грађанима.

Није то само стање откада сте ви министар, већ генерално гледано ситуација је алармантна још од 2000. године па до данас. Сви у том случају оправдавају себе, а нападају оне претходне. Ко онда испашта? Па, наравно, недужни грађани, који поверују у оно што им се у предизборној кампањи обећа, а после избора то више не важи.

Морам да напоменем, а знам да вам се ово неће допасти, да су једино српски радикали и др Војислав Шешељ излазили пред своје грађане и говорили истину, држећи се програма странке и своје идеологије, не одступајући ниједан педаљ.

Поштовани грађани Србије, сви ми заједно морамо уложити напор да наша држава буде и чистија и здравија, јер ако се ми мењамо, трудећи се да станемо на пут ономе што угрожава људске животе и околину, допринећемо да бар наши потомци живе боље него ми данас.

Где нам је то Србија највише загађена и који фактори на то утичу? Морамо бити отворени и искрени према својим грађанима и рећи тамо где су топлане, тамо где су котларнице, тамо где се ложи угаљ, мазут, тамо где је велика густина саобраћаја, тамо где су нам НАТО зликовци гађали и рафинерију и Петрохемију. Ту предњачи Ваљево, Панчево, Ужице, Краљево, Београд, Крагујевац, Суботица. Подсећања ради, максимална дозвољена вредност загађујуће материје у ваздуху износи 40 микрограма, док се у поменутим градовима креће у распону од 43 у Суботици до 59 у Ваљеву.

Када ће Србија решити проблем горива које је најскупље у региону и по квалитету најлошије? Ово се не тиче само вас, него комплетне Владе Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић. Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Мирчићу, изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Српска радикална странка инсистира на потпуној јасноћи, да јавност има увида у све оно што ради Влада. Стога ми инсистирамо да се јасно издефинише где то Влада има, односно Министарство, дискреционо право да додељује средства без конкурса.

Ви морате бити свесни да, ако се уведу једном правило, онда мора да буде општеприхваћено и мора да важи за све. Како ћете поступати када од средстава европских фондова будемо у обавези да чистимо и заштитимо речне водотокове и приобаље? То су средства из европских фондова. Да ли ће и тада бити нека дискрециона права или ће се без конкурса додељивати одређена средства појединцима који се буду бавили тиме?

Оно што је веома интересно, то је да јавност још није упозната шта је са оним средствима која смо добили од приступних и претприступних фондова ЕУ која су служила за чишћење тока Јужне Мораве. Да вас подсетим, више пута су представници из Европе стављали приговор за ненаменско трошење тих средстава и оспоравали отварање, односно даљи рад по Поглављу 27, а истине ради, тада је на челу овог министарства, односно Министарства енергетике, где је припадала екологија, била Зорана Михајловић. То је велика афера о којој се расправља и у Европском парламенту. До дана данашњег немамо ниједан податак како и на који начин су утрошена та средства, а Јужна Морава још загађенија.

Да не говоримо о водотоку реке Дрине, која је жила-куцавица када је у питању снабдевање пијаћом водом не само Подрињског краја, него убудуће и читаве Војводине, где је то веома критично. Да не говорим о

томе да усред реке имате фабрике, да је ту вађење агрегата из водотокова Дрине буквално препуштено на милост и немилост појединцима.

Све то Европска унија помно прати, поготово када су у питању водотокови, када је у питању пијаћа вода. Они су ту ригорозни. Шта ћемо када добијемо та средства, која ће они веома лако да доделе, само ако будемо имали праве пројекте? Да ли ћемо тада поново давати дискреционо право да Министарство, односно Влада има право да додели без конкурса суфинансирајућа средства?

Значи, ако смо овде увели правило, то правило мора да важи и убудуће где год се пласирају средства из приступних, односно развојних и претприступних фондова Европе. О томе треба да размишљамо. Морамо да будемо свесни како Европа јасно тражи да се поднесе рачуница око утрошка средстава за чишћење Јужне Мораве, да ће и јавност Србије све више и више инсистирати на увиду у сва средства која су се додељивала по основу заштите човекове околине, па и ова када су у питању средства која се додељују из европских фондова.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Шаровићу.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо, господине Триван, ево, након, практично, неколико месеци дуге летње паузе Народна скупштина Републике Србије данас расправља о Закону о заштити животне средине, о заштити ретких птица, слепих мишева и других животињаца. Неко то да гледа са стране, неко неупућен, рекао би човек да је, ево, Србија срећна земља. Можда би помислио да се ради о Норвешкој, па каже – све су друге проблеме решили, још остало пар финеса да дотерамо везано за екологију, све остало је у држави перфектно.

Међутим, грађани Србије који овде живе ја мислим да су више него свесни да то једноставно није тако, да ми имамо много проблем. Са једне стране, несхватљиво је да, уместо да расправљамо о оним горућим питањима, да расправљамо о томе што је цена бензина скоро, односно дизела скоро достигла 170 динара, да расправљамо о пензијама, да расправљамо о томе што је уместо обећаног повећања и стимулације рађања, доведено до тога да неке труднице и породиље добијају по 800 или 900 динара надокнаде месечно, ми расправљамо о екологији.

Не желим да умањим значај екологије у било ком смислу, и то јесте значајно за свако друштво, међутим, знате, морамо расправљати о питањима која морају имати предност. Народна скупштина Републике Србије не расправља о Косову и Метохији. Јесу ли слепи мишеви важнији од грађана Србије на Косову и Метохији, од територијалног интегритета,

од суверенитета, од поштовања Резолуције 1244 и Устава Републике Србије? Мислим да нису. Више се не одржавају ни седнице Одбора за Косово и Метохију и једноставно се гурају под тепих оне теме које у овом тренутку јесу битније и ја мислим, господине Триван, да сте ви жртва владајуће већине. Јер занимљиво је и то питање, ја сам малочас баш гледао, 399 амандмана је поднето само на овај закон о заштити животне средине о коме сад расправљамо. Већину тих амандмана су поднели представници владајуће коалиције.

Е сад, како се ви осећате као представник владајуће коалиције када управо они који би требало да вас подрже, искажу толико неповерење и толико неслагање са оним што сте ви мукотрпним радом успели да припремите и пошаљете овде пред посланике? Да ли ви имате проблем како се осећате, да ли је потребна заштита? Ми смо увек спремни, радикали, да заштитимо оне који су спремни да раде добро свој посао. Можда сте и ви међу њима.

Елем, да се вратимо на тему. Ово јесте, пре свега, димна завеса и ја сам се због тога и потрудио да мало искочим из овог шаблона, из ове досадашње приче, јер ово није реално стање у Србији и ово није реална слика Србије. Неко ће помислити да је Србија срећна земља, али будите сигурни да није.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Врло је занимљиво зашто сте везали ИПАРД фонд за средства из Зеленог фонда. Исправно је што сте избегли конкурс када су у питању ванредне ситуације и околности и наравно да треба да се избегне конкурс, држава мора да реагује, Министарство итд. Али није исправно зашто сте избегли конкурс када су у питању средства из ИПАРД фондова и зашто ви као министри искључиво треба да прописујете критеријуме за повлачење тих средстава, а то су сретници који могу да добију средства из ИПАРД фондова, а онда ће добити средства и из Зеленог фонда. То је врло занимљиво, и то је врло дискутабилно, и то је нешто што ви морате да објасните и Српској радикалној странци, а и грађанима уопште.

Значи, 2016. године је предвиђен конкурс као начин добијања и повлачења тих средстава из Зеленог фонда. Ви га 2018. године искључујете као начин коришћења тих средстава из Зеленог фонда.

Зашто? То врло личи и много личи на ваше претходнике. Шта то значи? Да ће се десити да ће се појавити неки нови субјекти на терену, а ти нови субјекти су неке ад хок фирмице које ће се регистровати тог тренутка, за повлачење тог фонда и за повлачење средстава из ИПАРД фонда и пуј-пике, то после више не важи. То врло личи на једно систематско црпљење новчаних средстава из тог зеленог фонда, а желите да га легализујете на начин што сте га овде донели на расправљање, а самим тим и на нашу сагласност, а појединци доносе одлуке.

Зашто ви не хапсите ваше претходнике до 2012. године? Зато што су на исти овај начин радили, све легално. Значи, дођу, направе закон, подметну у закону одређене ствари које њима одговарају и то све буде легално. И ви то исто, по истом принципу радите. То не бисте смели да радите. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Михајловић, изволите.

ЉИЉАНА МИХАЈЛОВИЋ: Даме и господо народни посланици, на члан 1. поднели смо амандман којим се прецизира да корисници Фонда за заштиту животне средине, и правна и физичка лица, са пребивалиштем на територији Републике Србије, треба да испуњавају законске услове за доделу средстава. Тако ћемо избећи да поједини страни инвеститори одмах пошто откупе неко наше пољопривредно добро, заграбе из државног фонда, а у овом случају за заштиту животне средине, и тако надокнаде уложена средства.

Дакле, ми нашим амандманима настојимо да прецизирамо и појаснимо, што се не може рећи за предлагача. Пример магловите уопштености коју пред ову скупштину шаље предлагач је, између осталог, и предлог закона којим треба да се потврди Споразум наше владе и Владе Хрватске о заштити животне средине и очувања природе. Овим споразумом је предвиђено да заједнички радимо на очувању ваздуха, воде и да заједнички управљамо отпадом. То су лепе речи које не значи ништа.

Како ћемо и ко ће управљати, на пример, Шаренградском адом? Хрватска брине о заштити шарана на том острву, а само мало даље, у Вуковару, и даље траје прогон преосталих Срба, а ћирилицу су већ протерали, како смо имали прилике да видимо. А сада се та иста држава Хрватска овим споразумом представља као цивилизована европска држава у којој је екологија веома важна.

Као поука може нам послужити и проблем који са Хрватском тренутно има Република Српска. Ради се о најави одлагања нуклеарног отпада, којег хрватска власт има намеру да одлаже на самој граници са

српским општинама. Дакле, читав споразум је једна велика илузија, лепе речи испод којих само наивни могу да ставе свој потпис. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Стојановићу, изволите.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, и овај, као и сви остали амандмани које сам поднео, има за циљ да се нагласи да се ради о веома озбиљној ствари. За разлику од осталих европских земаља Србија је имала и ту несрећу да је бомбардована од стране наших непријатеља. Том приликом је дошло до последица које је немогуће сагледати.

Оно што са сигурношћу знамо је чињеница да последице бомбардовања дају резултате. Нажалост, у последње време је вишеструко повећан број оболелих грађана од различитих облика тешких болести, као што су карцином и сличне ствари. Неки стручњаци предвиђају да ће се те последице тек осећати и да тек следи епидемија ових тешких обољења. Сви бисмо желели да то не буде тако и остаје нам да се надамо да ће нас тако нешто мимоићи. Али и ова, а и претходна влада поступају неодговорно по овом питању.

Сви наши најзначајнији природни ресурси се већ налазе у рукама странаца, тако да наша судбина умногоме зависи од тога како ће се они понашати. Ово је најбољи показатељ неодговорности, јер ниједна нормална влада не даје своје најзначајније природне ресурсе на управљање странцима, поготово онима који су кроз историју доказани као наши непријатељи. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Белачић, изволите.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Изузетно је важно да подсетимо грађане да је у Србији већ једном био формиран Фонд за заштиту животне средине. Уколико се не варам, тај фонд је формиран 2009. године, а престао је са радом 2012. године због бројних злоупотреба, нетранспарентности и лошег пословања. Током тог периода није

реализовано више од 2.200 потписаних уговора и на тај начин створен је дуг од 5,5 милијарди динара.

Чињеница је да је у том периоду на власти био други режим чији представници тренутно овде нису присутни, па вероватно неће реаговати, понеки, али изузетно је важно да нам ви објасните коју гаранцију имамо да сада неће поново доћи до злоупотреба Зеленог фонда и да ће средства из овог фонда бити распоређена на исправан начин, те да ће бити сви потписани уговори и реализовани.

Друга важна ствар јесте то да је Србија, нажалост, неповратно загађена након бомбардовања 1999. године, те самим тим ми из Српске радикалне странке сматрамо да Зелени фонд који се формира у Србији не треба нужно везивати са европским фондовима због чињенице да би Србија далеко већа средства добила уколико би наплатила ратну одштету од Европске уније због бомбардовања.

Са самим тим сматрамо да би било добро да ваше министарство формира један тим, како људи задужених за бављење животном средином, пре свега еколога, а потом и онколога и других лекара, те да се тачно утврди релација између пораста броја оболелих од малигних болести и по свим, дакле, малигним болестима појединачно након бомбардовања и након почетка полураспада осиромашеног уранијума. Сматрамо да бисмо једном таквом студијом могли да докажемо да је против Србије вођен хемијски и биолошки рат и да самим тим наплатимо ратну одштету која би свакако износила много више од оних средстава које ЕУ тренутно опредељује за заштиту животне средине у Србији. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Триван.

Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Хвала лепо.

Поштовани председавајући, даме и господо, у неколико реченица о овоме што сте ви на крају рекли. Није требало укидати Фонд за заштиту животне средине, али упркос томе постоји читава документација о овоме о чему сте ви говорили и Министарство се труди и већ поступамо по томе и решавамо стара дуговања. Дакле, са годинама које буду дошле ми ћемо исплаћивати све оно што су људи легално на тим конкурсима добили и тај посао ће бити у неком тренутку завршен, зависно од тога колико буде било пара.

Од других питања определићу се за то да кажем да питање опасног отпада јесте парадигма онога што смо урадили у међувремену. Неке од ваших колега су то, разуме се, спомињале. Питање је колико тога има. Разликују се подаци, зато што сваке године они који то генеришу пријављују од године до године. Имамо различите количине опасног отпада који се генерише и можемо процењивати да га има између, не знам,

100.000, 120.000 и 250.000 тона на годишњем нивоу. Онда када саберете колико је складиштено, прерађено и извезено, плаћено, у иностранство, што је нарочито важно, онда схватите да нешто недостаје, а то што недостаје, то је негде закопано. И то је најгори могући злочин који ја могу да замислим бавећи се овим послом.

Ми ћемо покушати оно што је неко, такође, од посланика сугерисао, а то је да Србија мора да има капацитете за прераду опасног отпада. Постоје нове технологије које су потпуно чисте, које су потпуно у реду, али без договора са грађанима и локалним самоуправама то неће бити могуће. Тамо где грађани то неће да прихвате, нико не жели да их притиска да то раде, али да бисмо се заштитили од тог загађења и да бисмо уштедели тих бар 20 милиона евра колико ми годишње трошимо на збрињавање опасног отпада ван земље, мислим да би то било добро да се то уради и ми радимо на томе.

Влада је за оне количине отпада које су откривене, без обзира на то да ли је реч о Обреновцу, Панчеву и другим местима, потпуно у току. Наши органи изврсно раде свој посао. Доћи ће и збрињавање на ред. Влада је део средстава за почетак обезбедила за збрињавање тог опасног отпада који смо пронашли, јер локалне самоуправе најчешће немају пара да то реше, али с обзиром на нову ситуацију, средства, у ствари, нико није могао да планира колика ће бити и колико ћемо тога открити и наставићемо да се бавимо тиме.

Национални паркови ће бити редефинисани. Дивљих депонија има много. Бавићемо се њима, али на другачији начин, да бисмо то једном засвагда решили. Инспектори, болна тачка, нема нас довољно. Питање је како они раде свој посао. Очекујем да новим снагама, без обзира на то што то делује да ће бити не баш тако сутра ћемо заиста решити питања квалитета рада, контроле тог рада и свега онога на шта сте ви алудирали и ја ћу се, заиста, обавезно потрудити да то тако и буде. Хвала вам лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Белачић, по амандману, је л' тако?

(Александра Белачић: Реплика.)

Немате право на реплику. Није испуњен ниједан услов да добијете право на реплику. Одустајете?

(Александра Белачић: Не одустајем.)

Од чега не одустајете, нисам чуо. По амандману? У реду, изволите.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Хтела бих само укратко да вам поставим питање које се односи на први део овога што сте говорили и с обзиром на то, дакле, да радите на томе да се надокнаде сви губици који су створени у претходним годинама, занима ме да ли ће неко бити одговоран за стварање тих губитака и да ли ћете ви као представник

Министарства и ваши сарадници поднети кривичне пријаве за лица која су изазвала те губитке у износу од 5,5 милијарди евра. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бошко Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марија Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Весовићу, изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала вам, председавајући.

О штетности оваквог члана закона говорио је и колега Ного и неколико колега из Српске радикалне странке, и ја сам мојим амандманом само покушао да поправим нешто што се поправити може, јер сам потпуно свестан да ће ово овако да буде изгласано.

Помешали сте, министре, овде Зелени фонд, ИПАРД фонд, нејасно ми је зашто. Некад се новац мимо конкурса могао давати само у хитним случајевима, а сада одједном убацујемо и да се суфинансирање може давати у случајевима суфинансирања пројеката који се финансирају из претприступне помоћи Европске уније. Већ видим могућности финансијера из Европске уније који и кроз многе кредите и кроз многе законе гледају да средства која иначе уложе „бесповратно“ у земљу Србију на овај или онај начин, повуку себи назад и онда сам само тога ради додао ову реченицу – уколико се тиме отклања непосредна опасност по здравље грађана.

Дакле, они ће урадити то што су намерили, јер ми често држимо затворене очи пред жељом, која по мом мишљењу понекад и није рационална, да ступимо у ту творевину која се распада, а која се зове Европска унија. Па, ако је то тако, а тако ће бити јер ће тако желети владајућа већина, дајте да спасимо што се спасити може и да се део тих средстава која ће се дати без конкурса онима који долазе из, углавном, а убеђен сам и биће само из земаља ЕУ, дају уколико отклоне непосредну опасност по здравље грађана, јер оно нам је најпрече и једино што нам је остало. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Павловић, тражили сте реч? По амандману? Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала вам.

Ко о чему, ја о средствима и системском решењу. Господине Триван, оквирна процена је да је 300 милиона годишње потребно уложити у област животне средине из националних извора како би се могло

очекивати да нам ЕУ да другу половину било кроз различите облике суфинансирања или кроз пројекте Европске уније.

Када будемо досегли овај ниво финансирања, можемо очекивати подршку Европске уније. Међутим, мислим да дотада, поново успостављен Зелени фонд са свега, мислим да је негде, ви ме исправите ако грешим, 25 милиона динара годишње не може ни приближно да функционише као некадашњи Фонд за заштиту животне средине, самим тим што је замишљен као једна буџетска линија и тако није оперативан, тако да се очекује нека нова уредба која би ово питање решила.

Зато сматрамо да су ове измене недовољне, јер Зелени фонд треба да се уподоби да буде функционалан и оперативан. Он на овај начин није функционалан и оперативан и, као што рекох, ни приближно не функционише као некадашњи Фонд за заштиту животне средине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Триван.

Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Дозволите ми да, не знам да ли сте малочас били ту – не кажем то као опаску – национални паркови који ће бити проверени, ревидирани итд. Озбиљно ћемо ући у то и то је јако важно питање, и само толико, да не бисмо трошили време.

А што се Фонда тиче, ми смо за ову 2018. годину предвидели 2,9 милијарде динара. То је далеко од онога што ја мислим да треба да буде. Ви сте потпуно у праву да од нас, они који чекају да финансирају животну средину, очекују да и ми сами уложимо средства у све то, што ће рећи, прво, средства за животну средину ће морати да расту без обзира на све и без обзира на то шта ко мисли о томе и друго, да ће Фонд по мом мишљењу морати да добије друго обличје у односу на ово које сада има. Ово је за мене била прва, прелазна година да видим, прве новце озбиљне смо пребацили у Фонд одмах када смо добили буџет за то, успоставили смо процедуре, задовољни смо процедурама, али лично мислим да он заиста треба да добије другу форму. Не желим јавно још да говорим о томе, али ће он, свакако, морати да функционише много другачије, ефектније и са много више пара. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Иван Костић, Миладин Шеварлић и Зоран Радојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1 амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1 амандман је поднео народни посланик Ђорђе Милићевић.

Влада и Одбор за заштиту животне средине прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је

амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Изволите, колега Милићевићу.

ЂОРЂЕ МИЛИЋЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министре, даме и господо народни посланици, много тога се чуло током данашње расправе. Ми нисмо желели да злоупотребљавамо Пословник, нисмо желели да реплицирамо, сачекали смо тренутак када будемо образлагали амандмане које смо поднели у циљу како бисмо побољшали и како бисмо дали свој допринос да законски предлог о којем данас говоримо буде што квалитетнији.

Пре него што се осврнем на амандман, обратићу се најпре вама, господине министре, а тиче се преподневног дела расправе и неколико сугестија и предлога који су се могли чути, па један добронамеран предлог, без обзира на то што долазимо из исте политичке опције, али јавно један добронамеран предлог за вас.

Знате, легитимно је право сваке посланичке групе, не мислим, притом, на посланичке групе које су малочас учествовале у расправи, у поподневном делу расправе, легитимно је право сваке посланичке групе да покуша да на неки начин у овако важну и значајну расправу увуче и дневнополитичке теме како би биле медијски присутне, како би политички профитирале, како би на тај начин дошле до политичких поена.

Понављам, не мислим при томе на нека суштинска питања која су постављале, рецимо колеге из СРС, питања која долазе из различитих локалних самоуправа, локалних средина. Тичу се конкретно заштите животне средине. Не спорим, наравно, да та питања заслужују одговоре. Ако нисте у могућности данас да то учините, учините то у наредном временском периоду и то јесте апел свих нас, наравно, из владајуће коалиције.

Мислим на преподневни део расправе, један добронамеран савет за вас. Њихово је легитимно право да покушају да овај ниво расправе сведу на дневнополитичке теме, а вама предлагемо да не губите време, да радите посао за који сте преузели одговорност, јер радећи тако, ви ћете, заправо, радити у најбољем интересу грађана Србије.

Знате, легитимно је право да неко каже и да буде фрустриран, буде опседнут Социјалистичком партијом Србије. Ипак, ту смо 28 година, па им није јасно, изгледа, како постојимо 28 година на политичкој сцени Србије а све време смо релевантан политички чинилац на политичкој сцени Србије. Није им јасно да је СПС симбол и континуитета, и трајности, и сигурности, и стабилности, па смо онда много пута досада чули од тих душебрижника како СПС губи политички идентитет, а ми им

добронамерно кажемо – ми смо добро, хвала на питању, а водите рачуна о вашем политичком идентитету, не о нашем.

Данас кажу – друга по снази политичка опција. Нека буде да је тако, нека буде да су и први, али не кажу тако истраживања. Ниједно истраживање не каже тако, а не кажу тако ни грађани на свим оним изборима који су у претходном временском периоду одржани. Мислим и на изборе у Скупштини града Београда и мислим на изборе који су одржани широм локалних самоуправа, општина и градова на територији Републике Србије.

Ми смо убеђени да је СПС друга по снази политичка опција на политичкој сцени Србије. За нас је важно да смо стабилизovali наше бирачко тело, али оно што је најважније јесте да у свим тим истраживањима, у свим тим изборним процесима који су одржани, владајућа коалиција има огромну подршку и поверење грађана и да се резултати које постиже владајућа коалиција препознају и вреднују на прави начин. То што се окупљају да би политички преживели, то је њихово легитимно политичко право.

Када је реч конкретно о вашем министарству, ми смо, ако се сећате, током расправе о Предлогу закона о министарствима, навели и били потпуно јасни и прецизни колико је важно и значајно да имамо посебно министарство које ће се бавити овом изузетно важном и значајном темом. И тада смо прихватили и признали да је такво министарство постојало 90-их година, у Влади 90-их, не знам прецизно које је било то, боље знате од мене... Рекли смо – да, постојало је и 2007. године у периоду владе Војислава Коштунице, али не од 2000. године до 2006. године, и не од 2008. године, нажалост, до 2012. године

Не споримо резултате. Неки резултати су постигнути и када је ова област била део Министарства за енергетику, и када је ова област била део Министарства за пољопривреду, али да бисмо радили више на унапређењу заштите животне средине, да бисмо појачали и ојачали потенцијале, а потенцијали и капацитети су велики, важно је да имамо посебно министарство које ће се бавити овом веома важном и значајном темом.

Ово је сложена, веома комплексна, захтевна тема, захтева високе стандарде, а уједно је тема која се тиче свих нас. Мислим да је самим формирањем Министарства за заштиту животне средине Влада Републике Србије јасно ставила до знања да жели да се на један одговоран и озбиљан начин бави овим веома важним и значајним, понављам по ко зна који пут, питањем, да жели да повећа ефикасност заштите животне средине, да жели, када је реч о хармонизацији законодавства, да повећа капацитете у смислу хармонизације законодавства са законодавством Европске уније,

јер једна трећина, исправите ме ако грешим, законодавства је управо везана за заштиту животне средине.

Веома је важно да на прави начин користимо фондове Европске уније. Неки подаци говоре, то су подаци у тренутку када смо усвајали Закон о министарствима, неки подаци говоре да би Србија на прави начин унапредила и заштитила животну средину, било је потребно уложити негде око десет милијарди долара. То је велики износ и зато је важно да имамо министарство које ће се на прави начин бавити овим питањем.

Поједине опозиционе политичке партије, говорећи о овим изменама и допунама, вероватно немајући аргументе... А кад немате аргументе, онда се досетите брже-боље оставке министра. Е сад, да не бисмо говорили само у негативном контексту, на нама је да кроз ову расправу укажемо и на неке позитивне ствари.

Дозволите, ја ћу само у неколико, девет тачно тачака рећи оно позитивно што је учинило Министарство у претходном временском периоду по мишљењу Посланичке групе СПС. Транспарентан рад Министарства, откривање незаконитих депонија опасног отпада, већи међународни углед када је реч о Поглављу 27, боље управљање отпадом, смањење употребе пластичних кеса, формирање националног тела, о којем је толико данас било речи, за утврђивање последица НАТО бомбардовања на чијем сте челу ви као министар, и ми као и остале колеге очекујемо још резултата у наредном временском периоду, стварање услова за боље коришћење средстава претприступних фондова, завршетак старих и нових пројеката, преко 92.000 евра, опремање националне лабораторије за контролу воде, земљишта и ваздуха, повећање наплата еколошких такси. О томе је данас било речи.

Ми се у потпуности слажемо када колеге кажу да не сме бити, када говоримо о еколошким таксама, злоупотреба на локалном нивоу и ненаменског трошења средстава на локалном нивоу.

Дакле, стање животне средине је значајан фактор укупног здравља становништва и зато је питање њене заштите једно од, рекао бих, приоритетних друштвених питања за решавање.

Шта је то што нас као посланички клуб опредељује да кажемо „за“, када је реч о овим изменама и допунама? Пре свега, за овај закон битно је максимално коришћење средстава из претприступних фондова ЕУ, као и јавних средстава буџета Републике Србије намењених за ову област. Томе ће, свакако, допринети ове измене и допуне и чинимо један корак напред у реализацији овог циља. Затим, отклањање неусаглашености које тренутно постоје, што ће, такође, бити учињено изменама и допунама овог законског предлога, правни основ за израду подзаконских аката.

Данас је било речи о Закону о климатским променама. Заједно са овим изменама, мислим да ће се донети један пун консензус друштва да су здравље људи и здравље природе неодвојиви и ово је велики корак ка здравој животној средини, што је циљ свих нас који седимо у овој сали.

Што се тиче конкретно амандмана који сам предложио, најпре захвалност на подршци. У неколико реченица ћу га образложити.

Поднео сам два амандмана. Овај први амандман је заправо правни основ и предуслов за други амандман, који сам поднео на члан 2. и на члан 3, који су непосредно повезани.

Амандманом сам предложио нову тачку, 5а, којом се потпуно прецизира... Дакле, Законом о заштити животне средине у члану 90б ст. 1 прописано је да се средства Зеленог фонда Републике Србије додељују корисницима средстава у сврху финансирања заштите и унапређивања животне средине, а на основу јавног конкурса који објављује Министарство.

Изменама овог закона предвиђа се да се средства могу додељивати и без спровођења јавног конкурса и то у случају финансирања интервентних мера у ванредним околностима загађивања животне средине, рекултивацији и санацији загађеног простора и када је у питању припрема и суфинансирање пројеката који се финансирају из претприступне помоћи ЕУ, као и за непредвиђене трошкове везане за реализацију тих пројеката.

Амандманом сам предложио још једну допуну, а то је да се на овај начин, дакле без јавног конкурса, и о томе је било речи током данашње расправе, да се и без јавног конкурса могу опредељивати средства за финансирање интервентних набавки биолошких, биотехничких, хемијских средстава потребних ради сузбијања и искорењивања штетних организама, њихових заједница и станишта, носиоца вируса, као и биљних врста које представљају опасност по здравље људи и животну средину.

Сматрам да је ово неопходно јер се због дугих поступака расписивања јавних набавки може нанети велика штета људима у животној средини. Дакле, то је тачка 5а, која гласи: „За финансирање интервентних набавки биолошких, биотехничких и хемијских средстава потребних ради сузбијања и искорењивања штетних организама, њихових заједница и станишта, носиоца вируса, као и биљних врста које представљају опасност по здравље људи и животну средину“.

Још једном, имате подршку Посланичке групе Социјалистичке партије Србије. Захваљујем на подршци амандманима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Марковићу, изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, уважени потпредседниче Народне скупштине, господине Арсићу.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, мој амандман има за циљ да да подршку овом предлогу закона, дакле Предлогу закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине.

Као што је већ више пута речено у начелној расправи, Посланичка група Српске напредне странке ће подржати предложене измене закона, али да ми већ континуирано пружамо подршку свим активностима Владе Србије које иду у правцу подизања стандарда у области заштите животне средине, дакле све оне напоре који за циљ имају подизање свести о томе, као што сам у начелној расправи рекао, дакле потребно је да сви подигнемо ту лествицу приоритета када је реч о заштити животне средине.

Оно што као посланичка група свакако не можемо подржати, то је начин како су неки други бринули о заштити животне средине у периоду када су вршили власт. Причали смо већ доста о томе. Дакле, то је она лажна акција „Очистимо Србију“, коју боље да су назвали очистимо буџет Србије. У питању је била обична пропагандна, акција у коју је уложено јако много пара. Дакле помпезно најављено, помпезни наслови, а ефекти никакви. Потрошено је 25.000.000 евра у периоду од 2009. до 2012. године, а резултати саме акције су били невидљиви и готово безначајни.

То је начин на који су неки бринули о заштити животне средине када су вршили власт, али тако су они бринули и о целој Србији и о сваком сегменту док су вршили власт. На срећу грађана, то је прошло време. Грађани су их казнили, послали на заслужено место, у опозицију. Сада су им сви криви због тога. Сад им је крив и ММФ, крива им је ЕУ, крива им је Светска банка, криви су им инвеститори, Зиџинг, кинески инвеститори. Сви су им криви због тога што су тренутно испод цензуса, како је последње истраживање и показало.

Из свих ових разлога које сам навео, желим да позовем колеге народне посланике да у дану за гласање подржимо предложена законска решења. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Влаховић, изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Уважени министри, већ смо причали у начелу о измени и допуни Закона о заштити животне средине. Знамо да се овим предлогом стварају формалноправни услови за коришћење значајних финансијских средстава што се тиче ИПА и ИПАРД фондова, износа око 160 милиона евра, и то је не само реформа финансијског система када је у питању заштита животне средине, већ и побољшање квалитета живота свих грађана наше земље.

Ја сам поднела овај амандман у циљу одржавања еколошких потенцијала. Ја знам да ћете ви водити рачуна о одржавању еколошких потенцијала, али просто сам имала и дужност и обавезу да то нагласим, јер сви знамо да ми подржавамо Агенду 2030 коју су Уједињене нације признале и потписале, а ми их спроводимо. Самим тим, знамо да је један од циљева одрживих развоја, којих има 17, и заштита животне средине.

Просто, морамо да дефинишемо обавезе како би се у наредним деценијама обезбедила здравија животна средина и надокнадили природни губици, што значи што хитније активности и заштита шума, водних токова, биљног и животињског света, а све у циљу одржавања еколошких потенцијала.

Морамо да пошумљавамо, озбиљно да се бавимо системима за прераду отпадних вода. Важна је ставка и квалитет ваздуха, као и повећање удела чисте енергије.

Просто сам таксативно навела, знамо који су – ваздух, вода и земља. То нам је приоритет. Јер испуњавањем циљева одрживог развоја, ја држим ту агенду, и у Одбору за финансије имамо подбор који се бави Агендом 2030 и ја активно учествујем у том раду, знам да испуњавање сваког од ових циљева до 2030. године значи успешнији, лакши, бољи и квалитетнији живот у Србији. Тако да, испуњавање циљева из Агенде је и побољшање живота код нас и сваког од нас. Један од првих циљева је, рекла сам, и заштита животне средине и циљ наш је да одржимо еколошке потенцијале наше земље – ваздух, воду и земљу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани господине министри са сарадницима, колегинице и колеге, поднети амандман има за циљ да се начини важан осврт на све штетне утицаје како на човекову животну средину тако и на угроженост других облика живих организама и врста, посматрано превасходно са здравственог аспекта, а који су продукт људског фактора и вештачких,

односно синтетичких супстанци, као последице. Ту пре свега мислим на осиромашени уранијум, о ком је било доста речи током претходних седница.

Као најугроженију врсту истакнућу управо људску домицилну популацију. Наиме, Србија је прва у Европи по броју деце оболеле од рака. Тако кажу, нажалост, статистике. Трећа је у свету по морталитету од кардиоваскуларних болести, 25% од цереброваскуларних болести и петину кардиоваскуларних болести изазива загађени ваздух. Код деце долази до погоршања симптома астме. Може да се развије и хронична опструктивна болест плућа. Што се тиче дијабетеса и неких других ендокриних болести, односно болести ендокриног система, попут смањења плодности код мушке популације, сматра се да, такође, може бити изазвана хемикалијама из животне средине.

Последице бомбардовања 1999. године на здравље људи тек треба да се утврде, али постоји довољно теоретских и практичних закључака да је то могло битно утицати на здравље нашег становништва, посебно на оне делове наше земље који су гађани пројектилима са осиромашеним уранијумом. Свакако, када говоримо о осиромашеном уранијуму, ту пре свега мислим и на одређене хемијске компоненте које су се нашле у нашој животној средини као резултат минско-експлозивних и свих осталих активности. Наравно, одређене промене у животној средини се управо кроз тај кумулативни ефекат појављују као потенцијални изазивачи читавог низа обољења. Чак 20% свих болести последица су загађења животне средине.

На здравље људи, као што знамо, утиче бука, утичу и пестициди, разноразне хемикалије у храни, као и загађена вода. Сви наведени подаци интегрисали су сазнање о процени ризика из животне средине по људско здравље у настајању болести са могућим смртним исходом због загађења ваздуха честицама прашине ПМ 10 и 2,5 микрона, контаминације воде за пиће, док су посебно наглашене теме оне које се односе на управљање отпадом и отпадним водама, климатске промене, расположиве фондове за финансирање пројеката у области заштите животне средине. У решавању проблема и унапређењу актуелног стања потребан је, као што сви знамо, мултисекторски приступ, подршка и сарадња свих нивоа власти, како на локалном нивоу, тако на националном, али и на регионалном нивоу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Јовановић, изволите.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани господине Арсићу, министре са сарадницима, колеге посланици, претходних дана расправљали смо о

Предлогу закона о заштити животне средине. Овим законом уређује се интегрални систем заштите животне средине којим се обезбеђује остваривање права човека на живот и развој у здравој животној средини и уравнотежен однос привредног развоја и животне средине у Републици Србији.

Усвајање предлога овог закона обавезује и Поглавље 27. Поглавље 27 би требало Србију да приближи еколошким стандардима Европске уније. Кроз Поглавље 27 би требало да се усвоји око 700 прописа који регулишу европске стандарде животне средине.

Када је реч о водама, Србија би само у тој области требало да усклади стандарде са десет европских директива. Највећи проблеми који се јављају током преговора око овог поглавља јесу питање отпада и депоновање истог. Наравно, на то се надовезују отпадне воде и ваздух. Више од 70% активних депонија нема дозволу за рад, нити урађену студију утицаја на околину. Проблеми су бројни, а решења скупа, од отпадних вода до дивљих депонија.

У току су израде многобројних пројеката, као и обезбеђивање средстава за те пројекте. Локалне самоуправе очекују помоћ овог министарства зато што је ова област важна за квалитетнији начин живота сваког грађанина. Србија се понаша одговорно када је у питању заштита животне средине, с обзиром на чињеницу огромног загађења које је остало још од бомбардовања 1999. године. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Парезановићу, изволите.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, поштоване колеге, када је у питању овај закон, односно измене и допуне закона, јасно је да се оне тичу правних норми које треба да омогуће индивидуалним газдинствима и физичким лицима да могу на квалитетнији начин да конкуришу када је у питању ИПАРД 2 фонд који се тиче прехранбене и пољопривредне производње. Мислим да је сасвим јасно да ове измене заслужују нашу подршку.

Оно што бих хтео у ширем смислу да прокоментаришем, а тиче се екологије и заштите животне средине, пажљиво сам слушао ваше уводно излагање и слажем се да нема дилеме да је Поглавље 27 једно од најзначајнијих када су у питању преговори са Европском унијом и да се можемо сложити да је заштита животне средине основна тековина модерног друштва. Мислим да се целокупно наше друштво које је некако у историји и традицији по многим питањима било подељено, када је у питању заштита животне средине, можемо да кажемо да се више од 90%,

можда и 100% људи у Србији слаже да је то много важно питање и тако јесте у теорији, али се заиста поставља питање да ли је тако и у пракси. Нажалост, мислим да није и да је, можда ћу бити груб, еколошка свест нације на прилично ниском нивоу и да на томе мора много да се ради у будућности.

Када то кажем, пре свега мислим на чињеницу да је наша земља заиста лепа земља која има много природних лепота, природних ресурса и да смо ми од нашег рођења па преко одрастања увек навикли да нам све то буде доступно, и ти природни ресурси, природне лепоте, и немамо баш свест да велики број људи у свету, а цифре се мере и у неколико милијарди, нема најосновније потребе као што је здрава пијаћа вода, а нама је то увек било веома доступно. Мислим да у том смислу нисмо увек свесни колико је то значајно и колико неким потезима, стварима које нам се дешавају нашу животну средину угрожавамо.

Дакле, мислим да нам је потребна једна веома озбиљна медијска кампања, али не само медијска кампања, већ да нађемо начина како да стимулишемо и појединце и локалне самоуправе да буду еколошки одговорније, да оне који јесу, наградимо на неки начин, али и да будемо спремни за оне који загађују животну средину, који бацају отпад где год стигну, који загађују наше реке, на веома оштру казнену политику и да не бежимо од тога. Нисам чуо никада да је онај ко је бацио смеће у реку за то и одговарао. Чини ми се, можда грешим, извињавам се ако грешим, али мислим да то треба да се дешава у много више случајева и да на тај начин једино можемо да направимо неки помак и да то не буде само да се декларативно слажемо да нам је ово важна тема.

Оно што хоћу да похвалим јесте тежња државе да стимулише привреду, да примењује нека нова технолошка решења која су еколошки одговорнија, јер када говоримо о привреди, треба да знамо да привреда запошљава грађане, да им обезбеђује личне дохотке, да повећава наш БДП и јако нам је важно да привреда настави да расте, као што је случај у претходних неколико година. У том смислу мислим да је битно да држава настави да тај финансијски терет еколошких иновација неким делом преузме на себе и ту је веома добар пример еколошке одговорности „Електропривреда Србије“ која улаже значајна средства у пројекте који се тичу заштите животне средине и подизања еколошке свести. Толико за сада. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Ђокићу, изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Поштовани председавајући, поштовани господине министри са сарадницима, поштовани народни посланици, одмах на почетку рећи ћу да у потпуности подржавам предложена законска решења.

Изменама и допунама Закона о заштити животне средине створићемо формалноправне услове да нашим пољопривредницима тј. индивидуалним газдинствима и физичким лицима омогућимо да испуне све потребне услове како би могли да конкуришу за добијање средстава из европског фонда ИПАРД 2 који представља помоћ државама, потенцијалним кандидатима за чланство, у области руралног развоја. Та инвестициона подршка намењена је јачању конкурентности сектора производње и прераде хране која ће помоћи постепеном прилагођавању стандардима Европске уније у области хигијене, безбедности хране, ветерине и заштите животне средине.

Упрошћено говорећи, ИПАРД програм има за циљ помоћ пољопривредницима и произвођачима хране да се припреме за конкуренцију када Србија уђе у Европску унију. Међутим, то је својеврстан тест за српску пољопривреду који ће показати да ли је она у стању да користи све што нуди европска заједничка пољопривредна политика. Циљ те заједничке пољопривредне политике ЕУ је да се обезбеди стабилно снабдевање тржишта пољопривредним производима по приступачним ценама.

Уз поштовање одређених услова, као што су очување животне средине и здравља људи, безбедност хране, поштовање добробити животиња, одржавање земљишта у добром стању итд., пољопривредници у ЕУ добијају подстицаје, без обзира на то којом се врстом производње баве, из средстава Европског гарантног пољопривредног фонда директним плаћањем или тржишним интервенцијама.

Један од услова за коришћење средстава из Европског фонда ИПАРД је прихватање политике животне средине ЕУ чији је циљ да промовише одрживи развој и очува животну средину за садашње и будуће генерације. Корист од овакве политике имаће сви, а то су боље опште здравље становништва, очување природних ресурса, конкурентна привреда и на крају, бољи квалитет живота.

Прописи ЕУ у вези са животном средином изузетно су обимни и чине приближно једну трећину укупног броја прописа ЕУ. Преношење прописа ЕУ у наш национални правни систем је само први корак у процесу прилагођавања ЕУ стандардима, јер ЕУ политика заштите животне средине подразумева и адекватну примену и спровођење прописа, како на националном, тако и на локалном нивоу.

Наш циљ, циљ Српске напредне странке предвођене Александром Вучићем, јесте да се и у Србији успостави одржив систем заштите животне средине, али и значајна укљученост ове политике у остале секторске политике, чиме бисмо обезбедили предуслове за боље здравље, бољи квалитет живота грађана и конкурентну привреду.

У складу са потписаним Споразумом између Владе Републике Србије и Европске комисије, којим се омогућава спровођење ИПАРД 2 програма у Републици Србији у периоду од 2014. до 2020. године, нашој земљи ће на располагању бити око 175 милиона евра из буџета ЕУ за подстицање пољопривреде, а уз очекивано кофинансирање Републике Србије и уз очекивана средстава која ће уложити сами корисници, инвестиције у пољопривреду би могле достићи чак и до 400 милиона евра.

То је прва помоћ овакве врсте која је намењена директно корисницима, односно пољопривредним произвођачима, правним и физичким лицима. Међутим, том помоћи се може подржати и успостављање произвођачких група, њихова обука, укључујући и саветодавне службе, руралну инфраструктуру итд., са циљем постепеног прилагођавања стандардима ЕУ у областима хигијене, безбедности хране, ветерине и заштите животне средине. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Савкићу, изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине који гласи – овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на очување еколошке свести.

Заштита животне средине је једна од основних тековина модерног друштва и једно од основних колективних људских права. Република Србија је кандидат за чланство у Европску унију, а Поглавље 27 које се бави питањем животне средине је једно од најскупљих и најкомплекснијих. Све области и сектори рада и све политике морају бити у складу са принципима заштите животне средине.

Заштита животне средине је питање које директно утиче на квалитет наших живота, на здравље свих грађана Србије, те морамо стално вршити едукацију грађана, почев од породице, деце у обданишту, школе,

радног места, нарочито јавних предузећа која се баве прикупљањем и одношењем отпада, како би се подигла свест о значају заштите животне средине, а то је мукотрпан и тежак посао. Због тога је потребно да законодавни оквир прати токове и промене.

Тренутна пракса финансирања заштите животне средине не може да задовољи потребе за дугорочним финансирањем. Међутим, Република Србија као кандидат за чланство у ЕУ има право на коришћење претприступних помоћи ЕУ како би се достигли стандарди ЕУ у одређеним областима. Законом о заштити животне средине прописано је да се средства Зеленог фонда додељују корисницима у сврху финансирања заштите и унапређења животне средине, а на основу јавног конкурса. Предлогом о изменама и допунама овог закона прописано је да се изузетно средства могу доделити и без јавног конкурса, а то укључује и случајеве суфинансирања и припреме пројеката из претприступних помоћи ЕУ. На тај начин се доприноси свеукупном развоју Републике Србије и очувању еколошке свести. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Пантовићу, изволите.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Хвала.

Даме и господа народни посланици, данас када говоримо о заштити животне средине, говоримо о будућности наше земље. Говоримо о томе какву ћемо околину оставити генерацијама које долазе. Веома је битно да се донесе најбоља регулатива и да се она примењује и да се кроз активну промоцију заштите животне средине додатно утиче на свест свих, о томе колико је битно да очувамо нашу прелепу земљу.

Данас када Србија има много инвестиција, када се граде нови путеви, фабрике, веома је битно да се смањи утицај тих инвестиција на животну средину. Као позитиван пример навео бих и Програм зелених иновационих ваучера Европске банке за обнову и развој, где се кроз овај програм помогло малим и средњим предузећима да врше истраживања и да унапређују своје производе и технологије у циљу смањивања утицаја на животну средину и на ефикаснију употребу ресурса. У оквиру овог програма зелене технологије јесу технологије које подржавају прелазак на привреду тако што смањују коришћење посебних горива, тако што се повећава употреба обновљивих извора енергије, тако што се смањује коришћење воде и материјала у производњи итд.

Оно што је посебно битно јесте да је и Влада овај програм препознала као битан и да је овај програм имао и подршку Министарства са вама на челу, министре, и кабинета за иновације и технолошки развој

министра Поповића. Такође, Србији је веома потребно више оваквих програма и кампања које промовишу заштиту животне средине и на тај начин сам сигуран да ћемо постићи добре резултате. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Павловић, само тренутак, да проверим да ли имате још преосталог времена.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Дакле, заиста невероватно. Сви се залажемо за заштиту животне средине, сви сматрамо да треба да буду велика средства, колега Пантовић је истакао значај, претходне колеге из владајуће коалиције такође, али сви сте се веома потрудили да о буџету и о тих 0,4% не дискутујемо онда када је требало. Све ово што сте сада рекли, могли сте да кажете када смо говорили о буџету. Могли сте да се потрудите да та средства буду већа. Ово сада је за мене само празна прича и апсолутно нема тежину којом може да се донесе системско решење.

Верујем да ви поштујете министра, верујем да министар поштује вас, верујем да све то тако треба рећи, али сте донели толике амандмане за које ја уопште не разумем о чему се ту ради. Значи, сви смо дивни, сви волимо зелено, а сви се понашамо као да волимо бело. Не може тако. Животна средина или се штити или се не штити. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману народни посланик Михаило Јокић.

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Мени је жао што колегиница не сагледава буџет у целини. Тачно је да је мало 0,4%, али где ћемо да узмемо да буде 0,8%? Морали сте сагледати буџет у целини да бисте сада ставили ту примедбу коју сте ставили. Значи, тако парцијално посматрање буџета личи ми на малог Микицу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Огњановић, изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Амандман који сам поднела додатно дефинише члан 1. предложене измене и допуне Закона о заштити животне средине.

Како процес приступања ЕУ подразумева не само усклађивање прописа, већ изградњу неопходних капацитета и омогућава приступ и коришћење средстава из фондова ЕУ, као резултат ћемо остварити развој Републике Србије. Уз све то, како се ови фондови односе на заштиту

животне средине, добили смо подршку да побољшамо стандард и квалитет живота јер ми као друштво у целини још увек нисмо достигли ниво свести и преузели одговорност за своје поступке и уништавање животне околине.

Србија пред собом има велики изазов јер морамо изградити још много више регионалних система за управљање отпадом, за рециклажу, треба уклонити дивље депоније, а то је најскупље. Зато су нам управо и неопходни ови фондови. Неопходно је да се аплицира са што већим бројем пројеката, али не само зато што ће се тиме повући средства из овог фонда, већ зато што ће се активним укључивањем што већег броја грађана, директно утицати на подизање свести о заштити животне средине и очувању природе, јер очување природних ресурса треба да нам буде приоритет који ће наследити наше будуће генерације.

Загађивање и уништавање природе нема оправдања, а сви се ми дивимо када одемо у неку земљу као што су Шведска, Норвешка, које се већ одавно залажу за неке високе еколошке стандарде. Морамо поћи од нас самих као личности, појединаца, да утичемо једни на друге, да учимо нашу децу да пре свега воле своју земљу и да је негују.

Србија је земља која има огромне природне лепоте за које свет још увек не зна. Зато сматрам да ће нам пут којим смо кренули омогућити да пре свега схватимо колико је, заправо, важно очистити реке, језера, ваздух, радити на пошумљавању, очувању националних паркова и спречити сваки други вид уништавања нашег наслеђа и нашег блага, наше природе.

Такође, оно што бих хтела да истакнем за општину Гроцка, из које долазимо, јесте да смо издвојили 4,2 милиона динара, онолико колико смо били у могућности, за чишћење дивљих депонија на нашој територији и да локална самоуправа много ради на подизању свести грађана и укључивању младих у очување животне средине, јер располажемо прелепом природом и највећим делом смо смештени уз ток реке Дунав, што представља велики туристички потенцијал. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Верољубе Арсићу, изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, ево једне расправе у појединостима. Некако је ова тачка дневног реда била у сенци измена одлуке о Финансијском плану Фонда за здравствену заштиту и некако су екологија и заштита животне средине дошле у други план, вероватно због политичких околности у држави.

Јесте екологија јако битна и пуно утиче и на Фонд здравствене заштите, јер у каквој средини живимо, такво здравље имамо и толико трошимо новца из Фонда здравствене заштите, па је сасвим разумљиво реаговати превентивно и боље улагати у заштиту животне средине него касније улагати у скупе трошкове и лечења наших грађана.

Драго ми је да и та прича око Србије која треба да заузме то своје место пре него што, због недостатка законске регулативе, будемо загађени много више, улажемо да бисмо то вратили у првобитно стање, рачунајући све наше природне особености и потенцијале али, господине министре, моје колеге из бившег режима којима је изгледа једина политичка идеја била како да оптуже Владу Републике Србије да не мисли на своје грађане, ја бих да их подсетим како су они бринули о животној средини.

Био је ту неки министар и пре вас, даване су субвенције за разне области у заштити животне средине и сада замислите ово, увозимо високотоксичан отпад, оловне акумулаторе који су пуни сумпорне киселине, олово, супероксиде и да не набрајам шта све још. Значи, високу концентрацију свих могућих отрова увозимо из других земаља, а онда ваш претходник, до 2012. године, на те увезене оловне акумулаторе исплаћује субвенције из државног буџета. Значи, не наше акумулаторе, које су наши грађани експлоатацијом имали, него се плаћала субвенција на увезене акумулаторе из буџета Републике Србије. Да ствар буде још занимљивија, власник предузећа које се бави једном, мало је рећи неморалном трансакцијом, рођени је брат министра из тадашње владе и министра из бившег режима. Е, тако су бринули о заштити животне средине.

(Марко Атлагић: Луфтигузи, бре!)

Ево и сада видим неке колеге посланике пребацују нам што подносимо амандмане. Један од разлога што подносимо амандмане јесте да подсећамо грађане Србије какви су били док су били на власти и сваку прилику ћемо да користимо да причамо грађанима Србије како су упропастили Србију, како су довели Србију до тога да су чак и децу морали да лече преко СМС порука, доклегод, коначно једном, као одговорни људи, мада сумњам да ће то икада да се деси, не признају своје грешке.

Дотад могу да забораве да ћемо ми да престанемо да подносимо амандмане, да забораве да ћемо да престанемо да причамо грађанима како су се понашали док су били на власти, да грађани не забораве и они то и не дозволе да поново буду преварени, а и млађе генерације које сам виђао овде прошле године, пре неких 18 месеци, који су имали 18-19 година, када су ови изгубили власт имали су 12-13, како протестују против неког режима. Е, тим млађим генерацијама причаћемо какви су били док су били на власти, да и њих први пут не преваре, јер када се дочепају они власти,

иза њих остаје пустош. То је равно атомској бомби у свакој области живота: и у привреди, економији, енергетици, заштити животне средине. Мислим да Србија више такву нуклеарну бомбу као што је био бивши режим, не би преживела.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

По пословнику Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Члан 106. каже да говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес. Ако знамо који је закон данас у питању, не знам, господине председавајући, какве је ово везе имало са тим.

Друга ствар, пре свега сам се јавио, просто ми је непријатно када Верољуб Арсић и ови из СНС-а овако брутално нападају своје коалиционе партнере. Криво ми је због вас, господине Маринковићу, и због ове господе из СПС-а, па ових што су прешли из Демократске странке. То су ваљда управо ти иза којих остаје пустош.

Не знам како ти људи мирно седе и слушају да су опустошили Србију, да је њихов учинак једнак атомској бомби или како већ рече господин Арсић. Знате, већ једанпут треба то врзино коло да се разреши. Ако су толико лоши, шта ћете са њима у власти. Ви сте њих у власт узели и када сте могли сами да формирате Владу, док сте имали толико поверење грађана. Наравно, то поверење се осипа, сада је мање, па сте сада можда и принуђени да их узмете, али вас то не аболира.

Дакле, ако водимо рачуна о достојанству Скупштине, а то је члан 107, онда треба рећи истину. Треба рећи ствари онакве какве јесу. Овде седе неки људи који су били и у овом режиму, и у претходном и у неком режиму пре тога. Немојте, заиста, своје коалиционе партнере на тај начин да омаловажавате. Замислите, када нама буде непријатно, колико је то оштро.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Шаровићу.

Сматрам да нисам повредио Пословник. Господин Арсић увек и сваки свој говор заснива и повезује са економијом и сваку тему везује за економију, што је, наравно, на крају крајева, и добро. Нисам видео да је промашио тему. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.)

Реч има Верољуб Арсић по Пословнику.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Члан 27. у вези члана 107, зато што је споменуто моје име. То је у реду. Не мора да каже ни колега, ни господин, ни уважени, не очекујем то од колеге Немање Шаровића, али не може да

каже они из Српске напредне странке, или ови, јер се народни посланици обраћају једни другима са уважавањем.

Сада, који су то са ким у коалицији, ко је на Новом Београду, ко је био до 2013, 2014, 2012. године у коалицији са Ђиласом итд., нећу у то уопште да улазим, то се мене не тиче. Свака политичка странка има право да бира своје коалиционе партнере.

Ми за коалиционе партнере нећемо никада да прихватимо оне политичке странке и оне политичке опције које су спроводиле брутално уништавање Републике Србије, а то што неко плаче што га нећемо ми у Српској напредној странци, то је његов проблем, није мој. Нек се обрати Александру Вучићу ако хоће да га прими. Ја нисам за то.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

По Пословнику Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Одличан је био господин Арсић, заиста, треба му чешће давати прилику. Ја мислим да бриљира и да у значајној мери доприноси популарности Српске напредне странке.

Ја сам се јавио у складу са чланом 104, да то не бих заборавио, побеже господин Арсић, ако прича о томе ко је био у коалицији са Драганом Ђиласом, па били сте ви из Српске напредне странке, чије је дневне новине „Правда“ Драган Ђилас финансирао са више од 100 милиона динара из буџета Града Београда. То сам овде изнео конкретне податке у мандату, господину Арсићу, када сте ви, додуше једно време јесте, дуго нисте били српски радикал. Ви имате вечито тај проблем.

Знате, двојна регистрација. Никад, кад се обраћате, ја не знам ко прича, да ли прича Верољуб Арсић радикал или прича Верољуб Арсић напредњак. Ви сами себи не верујете. Ви сте изгубили тло под ногама. То је ваш проблем.

Ви можете сада да причате лажи, али смо ми, ево, ту је и господин Триван који је у то време био градски секретар за екологију, па нека вам он каже ко је био опозиција и како су изгледале седнице Скупштине града док сам ја био на челу Одборничке групе СРС, а како су изгледале док је био Александар Вучић. Док је био Александар Вучић, пола сата седница, 20 или 120 тачака, потпуно свеједно. Међутим, ми смо након тога показали шта је опозиција, и аргументима, и знањем, и упорношћу, и чашћу и доследношћу. То је тло на коме ви једноставно немате никакве шансе. Не можете се такмичити са нама. Боље немојте ни покушавати, господине Арсићу. Превише се добро знамо. То је ваш проблем. Знамо ко сте.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Шаровићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.)

Колега Верољуб Арсић, повреда Пословника.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Члан 103, колега Маринковићу.

Ево, ја апелујем на вас, кад год затражи колега Шаровић да му дате реч, ви му дајте. Значи, апелујем на вас зато што је 2009, 2010, 2011. и 2012. године себе прогласио стечајним управником Српске напредне странке па извршио суицид своје посланичке групе. Пуштајте га и даље, ко бога вас молим. Значи, сваки пут кад затражи реч, стечајни управник СНС-а нека спроводи стечајни поступак, само не знам, ликвидација се увек завршавала на његовој страни.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Немања Шаровић, поново повреда Пословника.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господину Арсићу се очигледно доста тога помешало, знате? Не зна он више ни ко је, ни шта је, не зна којој политичкој странци припада и те глупости које је сада причао о некаквој ликвидацији, о томе...

(Председавајући: Који члан сам повредио, колега Шаровићу?)

Члан 107, достојанство Народне скупштине.

... Да сам ја био стечајни управник СНС-а, то није тачно. Ја могу и поменути који је колега и о чему је... Али мислим да није у реду, јер тај човек сада више није међу нама, па је о томе глупо и причати.

Године 2009. ја нисам ни био у Народној скупштини Републике Србије. То је исто веома лако проверити. Много касније сам дошао, тек после више од две године. Да јесам, господине Арсићу, сигуран сам да би борба за истину о ономе што се дешавало у Српској радикалној странци била много ефикаснија.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Шаровићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.)

Реч има народни посланик Верољуб Арсић по Пословнику.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Председавајући, члан 110. Пословника.

Ја имам одлично сећање и знам одлично ко се представља за стечајног управника. Није то покојни колега. То је почео Немања Шаровић, чисто зарад истине, а и хвалио се како је ликвидирао Одборничку групу СНС у Скупштини града Београда. То су његове заслуге. Сад, да ли неко меша шта је радио као шеф Одборничке групе и као народни посланик, свеједно. Свеједно, радио је то. Проглашавао је себе неким стечајним управником, причао како ће да буквално ликвидира СНС са политичке сцене.

Зна се, стечај се завршава ликвидацијом. Е сад, што је он то извршио суицидно па уништио своју посланичку и одборничку групу, то није мој проблем и молим да нас остави на миру по том питању, или наставља и даље, није научио неку школу коју је учио овде, чини ми се једанаесте и дванаесте године.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

У складу са чланом 112. морам да одредим паузу у трајању од три минута. Хвала.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Настављамо са радом.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Изволите, колегинице Стојковић.

Хвала Немањи Шаровићу на разумевању да наставимо седницу.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Уважени министри са сарадницима, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, Србија је у процесу европских интеграција подигла капацитет законодавне регулативе и администрације у области заштите животне средине на ниво који је потребан за отварање Поглавља 27. и тако је постала једина земља кандидат која је за овако комплексно поглавље добила позив за отварање преговора без претходних услова.

Подсетићу вас да су многе земље кандидати доста каскали за отварањем Поглавља 27. Имале су бројне потешкоће, бројне изазове. Неке земље, и када су постале пуноправне чланице Европске уније, плаћале су тзв. пенале јер нису на добар и адекватан начин осмислиле Поглавље 27, нису одрадиле добру припрему.

Сматрам да у Републици Србији ми заиста имамо добре законе када је реч о заштити животне средине. Оно што сви заједно морамо да урадимо као народни посланици, јесте да се старамо о њиховој примени. Према оценама Европске комисије, у наше домаће законодавство ми смо пренели више од 98% европских директива и то је више него што је урадила иједна земља Западног Балкана. Оно што нам недостаје је новац. Значи, заиста је потребно више новца за улагање у заштиту животне средине. Мање од 1%, односно 0,5% није довољно. Морамо изнаћи нове начине финансирања пројеката заштите животне средине и управо ове измене и допуне Закона о заштити животне средине иду у том правцу и то је добро.

Чека нас још доста посла како бисмо унапредили стање у нашој животној средини. Ово је сада заиста право време, рекла бих, за креирање једних оваквих политика, али и креирање будућих пројеката где ћемо ми као држава аплицирати од стране европских фондова и ја заиста желим да ми, као што свакога дана отварамо нове фабрике, и ми смо земља лидер по директним страним инвестицијама, желим новоформираном Министарству за заштиту животне средине да свакога дана има нових фабрика, нових погона за прераду вода, нових погона када је реч о управљању отпадом и бројне друге пројекте који се односе на заштиту животне средине.

Сви заједно морамо радити више у овој области. Не можемо чекати да нам се промене десе преко ноћи. Морамо наћи партнере и на другој страни, на страни међународне заједнице, кроз разне фондове, али и у привреди, у јавним предузећима.

Мој колега Марко Парезановић напоменуо је те бројне пројекте које сада ради ЕПС када је реч о заштити животне средине, када је реч о повећању енергетске ефикасности и када је реч о томе да заиста на један адекватан начин пружимо одговоре на велике захтеве заштите животне средине.

Такође, ми морамо припремити власнике пољопривредних газдинстава у Србији, наше индивидуалне пољопривредне произвођаче да се активније укључе и припреме за конкурисање за ИПАРД фондове. То су, пре свега, основни задаци Министарства пољопривреде, али и Министарства заштите животне средине.

Ми ћемо као посланици СНС-а заиста користити све оне демократске механизме парламентарне контроле, и кроз ресорне одборе у Народној скупштини, и кроз постављање конкретних посланичких питања, и кроз укључивање зелене столице и експерата у овој области, али и кроз контролу финансирања пројеката из Зеленог фонда.

Од вас се, заиста, министре Триван, очекује много. Рекла бих да су све очи јавности у овом тренутку упрте управо у вас. Није довољно да само проналазимо отпад и да се поред њега сликамо. Морамо нашем друштву, нашој средини, нашим грађанима понудити адекватне одговоре.

Ми смо данас видели велики број питања, велики број предлога, велики број сугестија које су долазиле са ове стране, из наших посланичких клубова и ја вас молим да имате слуха, да се отворите и да у наредном периоду добијемо неки од одговора на наше питање које смо вам поставили овде и увидимо, заиста, те конкретне резултате, шта је то новоформирано Министарство, од кога сви заиста много очекујемо, урадило у овом периоду. Молим вас да вам тај семафор буде стално упаљен, јер ја желим да ми као Србија заиста доста тога урадимо у

Поглављу 27 како не бисмо били понављачи као што су то биле неке од пуноправних чланица Европске уније.

Сада бих се вратила на саме предложене измене и допуне Закона о заштити животне средине, који ће, управо, унапредити и направити искорак, јер ће олакшати тај формалноправни основ који нам је досада недостајао и помоћи ће нашим пољопривредним газдинствима, власницима пољопривредних газдинстава, и омогућиће им да лакше конкуришу за ИПАРД фондове како би они испунили све неопходне прописане услове у области заштите животне средине.

Смисао измена је да се нашим индивидуалним газдинствима и физичким лицима помогне да испуне све што је потребно како би могли да аплицирају и траже средства од фонда.

Предложене измене и допуне Закона о заштити животне средине прописују да надлежни орган за послове заштите животне средине изда акт којим се потврђује да инвестиција испуњава прописане услове у овој области. То је стандард који желимо да постигнемо на нашем путу ка Европској унији.

Значајне измене у овом закону иду и у том правцу како би наши пољопривредници, како би наша пољопривредна газдинства могла да остваре право на ова средства, јер право на средства из ИПАРД-а могу да остваре физичка лица, подсетићу вас, власници пољопривредних породичних газдинстава, али и привредници и привредна друштва, као и земљорадничке задруге.

Неопходно је да све ове четири категорије које сам сада напоменула свакога дана о томе едукујемо, свакога дана о томе боље информишемо јер питања која добијамо као народни посланици од наших грађана су таква да они желе, траже, вапе за новим информацијама. Ја вас молим да имате више трибина, да имате више манифестација, више догађаја како би сва ова средства и све ове предности и могућности које сада креирамо, најпре законодавном регулативом али и свим осталим позивима, конкурсима, приближили свим нашим заинтересованим грађанима.

Заштита животне средине је једна од основних тековина модерног друштва. Уколико желимо заиста да будемо активни партнери, како на унутрашњем плану тако и на међународном плану, морамо да се припремимо да повлачимо средства из европских фондова који су нам доступни, али морамо и као држава да имамо онај неопходан услов за велике пројекте који се односи на контрибуцију. Морамо као држава да обезбедимо средства за велике пројекте, како би нам партнер који стоји преко пута, а то је Европска унија, веровао да смо спремни да велике пројекте и спроведемо у дело.

Министре Триван, морамо да наставимо са реформама начина финансирања свих оних пројеката када је реч о животној средини у Србији. Процене су такве да је требало да укупне инвестиције у заштиту животне средине у Србији достигну негде око 14 милијарди евра, од чега би само у сектор вода требало да буде уложено више од девет милијарди евра у наредних 15-20 година. План је да се део тог новца одвоји из буџета, да финансира Република Србија, али да се значајнији део финансира од стране међународне заједнице и страних инвеститора.

Морамо развијати концепт јавно-приватног партнерства. То је рецепт за успех и то су већ урадиле све развијене земље, чланице Европске уније, и зашто не бисмо од њих преписивали? То је једини рецепт како бисмо ми могли да постигнемо пун капацитет једног великог, најскупљег, најзахтевнијег, најзначајнијег, рекла бих, поглавља, а то је Поглавље 27.

Надам се да ћете имати слуха за све ове амандмане које смо ми као народни посланици поднели. Не слажем се са вама да политика заштите животне средине није политичко питање. И те како је политичко питање. Кад говоримо о квалитету вода, кад говоримо о климатским променама, кад говоримо о неопходности даљег пошумљавања, кад говоримо о квалитету нашег земљишта, наших ораница, и те како су све то политичка питања.

Подсетићу вас, Аустрија је 1. јула ове године преузела председавање Савету Европске уније. То се сматра зеленим председавањем. И те како су теме заштите животне средине високо политичка питања, високо политичка питања која су на агенди и садашње констелације снага у ЕУ, али то ће бити једна од најважнијих тема и за будуће изборе који ће се десити на пролеће следеће године, у оквиру ЕУ, Европског парламента и Европске комисије.

Захваљујем и надам се да ћемо добити одговоре на све ове наше предлоге и сугестије, јер желимо, као што отварамо фабрике и као што остварујемо одличне резултате, лидери смо у региону југоисточне Европе када је реч о директним страним инвестицијама, желимо да тако остварујемо брилијантне резултате и када је реч о заштити животне средине. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стојковић.

Немања Шаровић је тражио повреду Пословника.

Изволите, колега Шаровићу.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Маринковићу, прекршили сте члан 27. Пословника, који каже да сте дужни да се старате о примени Пословника.

Ви знате да ја не бежим од политичке борбе и размене ставова, али у свему треба имати меру. Претходни говорник, не говорим о госпођи него о претходном говорнику...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не можемо сада.

(Немања Шаровић: Укључите ми микрофон.)

Колега Шаровићу, ја сам знао да ће ово да се догоди и да ћете ви наставити да полемишете са Верољубом Арсићем, колегом који... И немојте, молим вас, да ме доводите у ситуацију... Наше међусобно поштовање утиче на мене као председавајућег.

Молим вас да наставимо, да се не враћамо на то шта је било. Ја сам дао паузу. Наставио са радом и сигуран сам да нисам повредио Пословник током говора Душице Стојковић.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни?

(Немања Шаровић: Не, не, желим да завршим.)

Али ја ћу вам одузети време сада стварно, јер немам другу опцију.

(Немања Шаровић: Одузмите, али ћу завршити.)

Не можете...

(Немања Шаровић: Оптужен сам за ликвидацију, погледајте стенограм.)

Нисте, нисте.

Моје извињење, као председавајућег. Моје извињење ако вас је неко увредио а ја га нисам опоменуо.

Идемо даље. Хвала вам пуно на разумевању.

(Немања Шаровић: Не можемо ићи даље.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милован Дрецун.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Да ли неко жели реч? (Да.)

(Немања Шаровић: По Пословнику. Стварно нема смисла, по Пословнику сам се јавио. Све има своје границе.)

Реч има Милена Турк.

Изволите.

Хвала вам, колега Шаровићу.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Уважени министре, даме и господа народни посланици, поднела сам амандман на 1. члан Закона о заштити животне средине како би се додатно дефинисао овај члан, али и посебан акценат ставио на значај унапређења и очувања еколошког наслеђа.

Посебно истичем ову тему јер смо дужни да водимо рачуна о свом сопственом окружењу и о томе какву животну средину и у каквом стању остављамо будућим генерацијама које ће тек доћи.

С обзиром на то да је суштина измене о којој расправљамо у оквиру ове расправе о заштити животне средине да се омогући лакше и једноставније коришћење средстава Зеленог фонда како би се припремили пројекти којима аплицирамо за средства претприступних фондова ЕУ, како би се обезбедили сви они непредвиђени или пропратни трошкови за припрему ове документације, и из тог разлога сматрам да је потребно да се једна оваква одредба нађе и у тексту члана овог закона.

Средствима Зеленог фонда обезбеђује се један стабилан и предвидив систем финансирања, континуитет и ефикасност у овим фондовима које користимо у оквиру претприступних преговора. Циљ је да променимо неке ствари које су важне у нашој земљи, односно да ефикасно управљамо отпадом, да уведемо и изградимо постројење за пречишћавање отпадних вода, али и да иначе политике заштите животне средине уведемо у све кључне области, и у привреду, и у пољопривреду, и у енергетику, и у транспорт, и да то постане саставни део ових области.

Када је реч о привреди, сигурно да ћемо ту имати пуно посла јер нас очекује прилагођавање стандарда тековинама Европске уније, прилагођавање и условима једном новом законодавству, увођење циркуларне економије у нашу привреду, очување ресурса, али и стварање додатне вредности. Дужни смо да уведемо најбоље савремене технологије које су нам на располагању како бисмо обезбедили и што бољу ефикасност и постигли што боље резултате. Ова област, ма колико да је захтевна и скупа, никада није заправо издатак, већ улагање у нашу будућност и прилика да покренемо и нове инвестиције.

Очување животне средине за садашње и будуће генерације циљ је политике животне средине како бисмо обезбедили квалитетнију животну средину, како бисмо обезбедили и унапредили здравље свих грађана, конкурентност привреде и на глобалу борбу против климатских промена. Морамо се бавити превентивом. Морамо променити свој свет, размишљати правовремено и обезбедити све услове како бисмо спречили потенцијалне опасности и очували еколошко наслеђе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Турк.

Немања Шаровић, повреда Пословника.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Маринковићу, прекршили сте члан 27, прекршен је члан 103, 104. и 107.

Као што рекох, немам ништа против политичке борбе, али ако вас неко оптужи за ликвидацију, и то ни мање ни више него читаве

одборничке групе, онда треба знати и шта значи ликвидација и да је пет људи минимум колико може формирати одборничку групу.

Ја нит сам било кога ликвидирао, нит сам убица и те су оптужбе озбиљне. Ја сам рекао доћи ћу, пре свега зарад јавности, да се обратим и да кажем да то није истина.

Истине ради, поново, СНС никада није ни имала одборничку групу у том периоду у Скупштини града Београда, јер није изашла на изборе. Према томе, немогуће их је било ликвидирати. Никада је нису формирали, јер је поштован члан 102. Устава Републике Србије, Устава Републике Србије који се није поштовао у Народној скупштини Републике Србије баш због тога што су њихови коалициони партнери из Демократске странке спречили да се Устав примени.

Према томе, молим вас, када су озбиљне неке оптужбе у питању, онда је минимум неког поштења и политичке коректности да се дозволи да се одговори на тако нешто.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Шаровићу.

Сматрам да нисам повредио Пословник.

Морам да вам одузmem један минут и 13 секунди од времена Посланичке групе зато што сте реплицирали. Хвала.

Желите да се изјасни Скупштина? (Да.) Хвала.

Вјерица Радета по Пословнику.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: На члан 27. став 1.

Господине Маринковићу, ово што сте сада урадили је веома некоректно. Нити је Немања Шаровић реплицирао, нити сте имали основ да му узмете то време. То што сте ви изнервирани зато што се он јављао по Пословнику, то је заиста ваша ствар. Ви добро знате шта све посланици владајуће већине говоре кроз повреду Пословника. Најчешће не кажу ни члан, или у неко време када их подсетите кажу који је члан. Такорећи, ниједна њихова расправа нема везе са повредом Пословника. Све су класичне реплике, често и са увредама итд.

Заиста је некоректно према Посланичкој групи Српске радикалне странке да на име повреде Пословника узимате време посланичке групе и заиста нека вам је на част.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Као што сте и могли да чујете и да видите, ја сам колеги Шаровићу и рекао и упозорио да ћу морати, немам другу опцију, не само њему, него било коме, да ли припадао Посланичкој групи СНС или било којој другој групи, да то морам да урадим како бисмо наставили са нормалним радом.

Стварно сам избегавао да то урадим и ви знате добро да сам избегавао, стварно. То је баш крајња мера, али морао сам то да урадим како бисмо наставили да радимо.

Да ли желите, колегинице Радета, да се Скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Младене Лукићу, изволите.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, на подручју општине из које ја долазим налази се Национални парк Тара, чија је функција да штити еколошку целовитост више екосистема за садашње и будуће генерације, онемогући експлоатацију или друге штетне активности и обезбеди основе за духовне, научне, образовне, рекреативне потребе и потребе посетилаца, од којих све треба да буду сагласне са животном средином и културом.

Национални паркови су брзо постали простори намењени одмору, рекреацији, спорту и уживању. Значај туризма за заштићена природна добра првенствено се испољава кроз снажне економске приходе које ова делатност остварује. Овде се мисли на снажан економски потенцијал туризма који од наплате туристичких услуга може да помогне у финансирању заштите природе. То зависи од типа и степена дозвољених активности у том заштићеном природном добру и политике заштите природе у држави. Приходи од туристичког промета у објектима заштићене природе реализују се кроз наплату улазница, услуга туристичких водича, изнајмљивање разноврсне рекреативне опреме, израду и продају сувенира и давање других туристичких и угоститељских услуга.

Да би се унапредила ова понуда, потребно је планским актом предвидети све дестинације погодне за изградњу туристичке инфраструктуре, одредити приоритете и понудити инвеститорима из целог света да, поштујући прописе заштите животне средине, израде потребну туристичку инфраструктуру и на тај начин омогуће максимално искоришћен потенцијал који ово подручје нуди. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Лукићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Оливера Пешић, изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман којим сам предложила додавање става 2. у члану 1. Предлога закона о заштити животне средине како бих указала на значај унапређења услова у националним парковима.

Издвојићу Национални парк Шар-планина, који се налази на самом југу Србије и представља пример нетакнуте природе са преко 1.500 врста биљака, са преко 200 врста птица, 150 врста лептира, много животињских врста и са изузетно богатим културноисторијским наслеђем.

Што се тиче унапређења услова живота за грађане Лесковца, а који се тичу заштите животне средине, јуче је направљен један велики корак. Наиме, јуче су министар Триван и амбасадор Краљевине Холандије уз присуство градоначелника Лесковца потписали Споразум о бесповратној помоћи из Орио програма Краљевине Холандије чија вредност износи осам милиона евра и овим средствима ће се изградити канализациона мрежа за 17 насељених места у Лесковцу, дужине негде око 80 километара. На тај начин ће се обезбедити бољи услови живота за грађане Лесковца и, наравно, здравија животна средина и то је велика ствар у области заштите животне средине за грађане Лесковца и овом приликом вам се, министри, захваљујем. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Пешић.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик проф. др Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите, колегинице Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима из Министарства, еколошка равнотежа постоји у сваком екосистему у читавој биосфери. Наиме, човек као врста је чврсто повезан са осталим компонентама екосистема. Постојање човека је условљено интеракцијама и одржавањем еколошке равнотеже. Човек својом немарношћу, небригом, ствара поремећаје еколошке равнотеже.

Влада од 2012. године, на челу са нашим председником господином Александром Вучићем сада, тада премијером, обавезала се да ће изместити и збринути велике количине историјски опасног отпада. Значи, нагомилавање отпада годинама који се налази у предузећима у реструктурирању и стечају. Толико о бризи тадашњој. Ова мера Владе ће тим предузећима омогућити избор стратешког партнера, нове инвестиције и радна места. Успостављањем система за управљање отпадом у

Републици Србији уместо извоза уштедеће се у привреди и буџету Републике Србије милиони евра.

Еколошка катастрофа је последица негативних и несмотрених људских активности и самим тим се тај појам разликује од појма природна катастрофа. Људи доводе до распрострањених и дуготрајних последица, нажалост, како на еколошки систем, тако и на саме људе, животињски и биљни свет. Земљи прете озбиљне еколошке штете од изливања нафте, опасност од нуклеарног зрачења и од нуклеарног отпада, шумских пожара и других еколошких катастрофа.

Сетимо се само министра Дулића и његовог министровања 2009. године и катастрофе која је задесила прелепи град Ваљево. Наглим пражњењем акумулације на реци Градац, тзв. Беркове бране, изазваног нестручним истовременим подизањем све четири уставе на брани, град Ваљево био је тада суочен је са великим еколошким, здравственим, водопривредним и економским проблемом. Отварањем испуста на брани дошло је до отицања велике количине воде подизањем уља и до помора рибе. Сама акумулација је остала без воде, па се услед исушивања талога и муља у непосредном окружењу ширио несносан смрад. Пошто се брана налази у градском језгру у коме живи велики број становника, у клисури реке Градац која се сматра једном од најчистијих у Европи и била је веома посећено излетиште тада, грађани Ваљева су изразили своје огромно незадовољство.

Драги моји суграђани, драги министре, поштовани министре, ово се више никада не сме догодити. Никада.

Наиме, захваљујући добијеној вредној опреми Републике Србије, Република Србија се кроз Агенцију за заштиту животне средине позиционирала као лидер квалитета података из области животне средине у региону, али је то само почетак. У Србији још увек влада мониторинг и анализа стања животне средине показује да није на задовољавајућем нивоу. Потребно је улагање више средстава да он буде бољи, као што је повећање броја мерних станица. Потребно је много више улагања у заштиту животне средине како бисмо створили предуслове за веће инвестирање у екологију. Морамо достићи нове технологије, нов начин рада, а пре свега ново разумевање смисла и значаја заштите животне средине. Са овом владом, са нашим председником, сигурна сам да ће, можда, у наредних 10 година Србија изгледати потпуно другачије него сада, нажалост. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Малушић.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Изволите.

НАТАША Ст. ЈОВАНОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, најважнији инструмент спровођења политике у области животне средине је свакако инспекција. Инспекцијске службе, уз савесне грађане, јесу главне карике у спровођењу закона. Нема довољно кадра и инспекције нису довољно опремљене и обучене, тако да се без озбиљних реформи не можемо надати достизању строжих стандарда.

Наша влада и новоосновано министарство ради на едукацији оних који морају бити носиоци промена у контроли, у инспекцијским службама. Зато је одржан први од три планирана семинара у јуну 2018. године, ове године на Тари, семинар под називом „Заштита природе, надзор и предострожност“. Окупио је најкомпетентније стручњаке из различитих надлежности који су, једноставно, подржали неопходност успостављања образовања свих заинтересованих страна које се баве заштитом природе, а све у циљу њеног унапређења и очувања природе за будуће генерације.

Еколошко образовање и формирање еколошког начина мишљења започиње у најранијој младости, па је отуда веома значајна улога образовно-васпитних организација на свим нивоима стицања знања, основношколско, средње и високошколско. Стога не треба ситуацију препуштати случају, већ су у питању организоване наставе са тематиком из екологије. Мора се прићи веома озбиљно и врло ефикасно, наравно, кроз иновирање постојећих наставних планова и програма.

Треба са што више акција чишћења река, шума од пластике и свакојаког ђубрета стимулирати младе не да ломе, него да саде дрвеће, да чисте уместо да бацају ђубре. Мора да постоји осуда околине. Ово бих подвукла, мора да постоји осуда околине према таквима, али и законске одредбе у виду казни које морају бити брзо наплативе и то закон мора да омогући. Када сам ја била у школи, имали смо обавезне радне суботе. Помагали смо горанима, планинарима у чишћењу планине Космај, на пример. То је било дружење али било је и корисног рада и по мом мишљењу, то би требало обновити.

Флора и фауна из многих области је осуђена на одумирање, а природа је највеће богатство. Србија је дивна земља са прелепим стаништима и немојмо дозволити изумирање ни једне једине врсте коју уништава свако загађење и отпад. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Ивана Николић, изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господа народни посланици, поднела сам амандман на први члан Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине како би се додатно дефинисао поменути члан, а све у циљу истицања важности измене законских одредби које се односе на коришћење средстава и на финансирање интервентних мера у ванредним околностима загађивања животне средине и финансирање неподвижних трошкова који ће се појавити у току реализације пројекта који се финансирају из претприступних фондова Европске уније.

Процес приступања Европској унији са собом носи много изазова и, када се говори о животној средини, предстоји испуњавање многих обавеза, за шта је потребно обезбедити један стабилан извор финансирања где треба да постоји и континуитет како би се унапредио квалитет животне средине и обезбедила одрживост еколошког развоја.

Чињеница је да је пред Србијом много изазова и чињеница је да је руководство одговорно, које је актуелно на политичкој сцени, спровodeћи програм Српске напредне странке, да ту постоји много посла и много изазова када је у питању заштита животне средине и да постоји велики обим радова, почев од изградње елементарне инфраструктуре па до реализације пројекта по највишим стандардима, рецимо, као што су регионални центри за управљање отпадом.

Верујем да би наш посао био лакши да су претходници радили одговорно, да није било злоупотреба у градовима и општинама, али ми смо данас свакако у бољој позицији и овако радећи, идући темпом којим иде Србија кроз све сфере друштвеног живота, па и кроз животну средину, постићи ће добре резултате, како и у другим областима, тако и у овој која се прожима кроз све њих. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Николић.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Светлана Николић Павловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господа народни посланици, овим амандманом се додатно дефинише члан 1. овог закона. Заштита животне средине је једна од основних тековина Европске уније,

а национални паркови Републике Србије подразумевају један од највиших облика заштите животне средине.

С тим у вези, Република Србија је у обавези да значајно повећа инвестиције у ову област. Поглавље 27, животна средина и клима, једно је од најскупљих и најкомпликованијих поглавља у процесу преговора и обухвата трећину свих правних тековина ЕУ, што намеће потребу за усвајањем јасне националне политике, посебно у области планирања финансија и динамике за имплементацију.

Предложеним изменама закона отклања се неусаглашеност постојеће регулативе и омогућава коришћење средстава Зеленог фонда за кофинансирање пројеката који се финансирају из претприступних фондова ЕУ. На тај начин се успостављају услови за ефикасније планирање и коришћење средстава Зеленог фонда и обезбеђује сигурност у току реализације на тај начин финансираних пројеката.

Овим предлогом закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине ствара се правни основ за израду подзаконског акта којим би се дефинисали услови заштите животне средине за кориснике ИПАРД средстава. Обавезују се сви корисници ИПАРД средстава из области пољопривреде и руралног развоја да обавезно испуне одговарајуће услове заштите животне средине. ИПАРД 2 програм Европске уније је инструмент за претприступну помоћ у области руралног развоја за програмски период од 2014. до 2020. године, ради достизања европских стандарда и подизања конкурентности. Програм је одобрен и од ЕУ и од стране Републике Србије. Корисници ИПАРД средстава могу бити како правна, тако и физичка лица која се баве узгојем, производњом или прерадом у области прехранбене индустрије, што обухвата и инвестицију у физичку имовину пољопривредних газдинстава.

Значајно је указати да за спровођење овог предлога закона није потребно да се обезбеде додатна средства из буџета Републике Србије а да, с друге стране, омогућава Републици Србији да искористи део од 175.000.000 евра опредељених ИПАРД и ИПА фондовима. Зато ће у дану за гласање Српска напредна странка гласати за овај и све остале предложене законе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

По амандману господин Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ево, господине Маринковићу, да не буде да само критикујем, ја бих заиста желео, пре свега, да похвалим претходне говорнице како надахнуто читају ове литерарне саставе и можда да предложим, због ефикасности Скупштине, да убудуће, уместо да говоре,

можда само да приложи дискусије па да се то после објави у стенографским белешкама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Шаровићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић. Изволите, др Лакетићу.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Захваљујем се, господине председавајући.

Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, уважене колеге народни посланици, колики значај наша држава даје заштити животне средине види се не само кроз овај предлог закона, већ и кроз једну чињеницу да су и Влада Републике Србије, али и Народна скупштине Републике Србије формирале комисију која се бави последицама НАТО бомбардовања и по животну средину, али и по здравље становништва Србије.

Као што сам рекао, данас говоримо о Предлогу закона о допунама и изменама Закона о заштити животне средине. Моје лично мишљење је, дакле, мој став је тај да улагање у животну средину никада не може бити трошак нити губитак по државу. Улагање у животну средину мора бити будућност и представља, у ствари, и будућност нашој деци и улагање у здравље становништва.

Конкретно, што се тиче овог закона и што се тиче овог амандмана, амандман који сам поднео тиче се члана који дефинише коришћење средстава тзв. Зеленог фонда. Та средства Зеленог фонда служе за унапређење животне средине, служе за финансирање заштите животне средине и то је нешто што је веома значајно и овај члан закона управо то дефинише.

Међутим, поред ове дефиниције можемо рећи да је још значајнија контрола трошења тих средстава, која је, такође, дефинисана овим законом, тачније овим чланом. Наиме, адекватном контролом трошења ових средстава успоставља се врло значајан надзор над трошењем ових средстава и, оно што је још битније, анализира се ефикасност, управо, коришћења тих средстава која се улажу у животну средину.

Оно што бих рекао, такође, и што лично сматрам врло значајним, јесте да искључиво и само адекватним и одговорним приступом Министарства за заштиту животне средине с једне стране, али и одговорним приступом сваког појединца можемо добити здравију и чистију животну средину. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Лакетићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик прим. др Бранимир Ранчић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, др Ранчићу.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре господине Триван, поштовани гости из Министарства, поштована господо народни посланици, на основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине Републике Србије на Предлог закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине, који је поднела Влада, подносим амандман.

У члану 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине, којим се врше измене у члану 90б Закона о заштити животне средине, додаје се став 2 који гласи – овим законом подстиче се укупни развој Републике Србије са посебним освртом на развој еколошког наслеђа, чиме се додатно амандманом дефинише члан 1. овог закона.

У том смислу ћу говорити о ЈКП „Наисус“ из Ниша, које обављањем свакодневне активности доприноси побољшавању квалитета живота у Нишу и ради на заштити животне средине.

Урбано подручје Ниша покрива централизовани систем прикупљања отпадних вода. Канализациони систем је примарног тзв. комбинованог типа, где се комуналне и атмосферске отпадне воде прикупљају и евакуишу путем јединственог система. Систем је планиран, изграђен и функционише као комбиновани систем, док је за будући и за проширење канализационог система усвојен концепт сепараторног система са засебном мрежом за отпадне воде и атмосферске отпадне воде.

Постојећи канализациони систем града Ниша налази се унутар подручја обухваћеног границама градског урбанистичког плана Ниша за 2010. до 2025. године.

Екосистемски приступ приликом решавања проблема у функционисању града мора бити усвојен на основу савремених сазнања о тесној повезаности фундаменталних елемената екосистема, ваздуха, воде, земљишта, биљног и животињског света и људи. Управљање једним од ових елемената као што је вода, отпадна вода, захтева познавање утицаја на остале сегменте екосистема. Зато све активности у заштити квалитета вода, заштити животне средине, квалитета живота у граду, морају бити засноване на познавању интеракције природних и антропогених фактора.

Нагла урбанизација, цивилизацијски напредак и све сложенији захтеви у погледу квалитета живота које поставља становништво условљавају ЈКП „Наисус“ Ниш да се осавремени и прилагоди. Применом савремених техничко-технолошких достигнућа, опреме и методе ЈКП „Наисус“ Ниш може да одговори на савремене потребе друштва и да допринесе побољшању квалитета живота и унапређењу заштите животне средине, а за то су потребна значајна материјална средства.

Стручни тим „Наисуса“ Ниш, као део радне групе формиране на нивоу града, активно учествује на реализацији пројеката сакупљања и прераде отпадних вода у граду Нишу, који се финансира из донаторске развојне помоћи шведске Агенције за међународну сарадњу, кроз програм подршке развоју инвестиција у области заштите животне средине, који у Србији имплементира ЕТИС.

На крају једна радосна вест. Радови на изградњи јужног колектора су завршени и после 15 година коначно је стављена тачка на проблеме са канализацијом у Нишу. Изградња колектора коштала је 41 милион динара, а средства су обезбеђена из градског буџета. У градском буџету за наредну годину биће три пута више новца за ову врсту изградње. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, врло често говорим о локалној самоуправи из које ја долазим, па ћу се сконцентрисати на неке информације из Ниша које су везане за тему заштите животне средине.

Дакле, град Ниш ће бити први град у Србији који ће добити стратешку мапу буке. Наиме, Србија има обавезу да изради стратешке карте буке и акционе планове за пет агломерација, део путева, део пруга и за Аеродром Београд до дана приступања Европској унији. Овај пројекат је покренут из ИПА фондова са роком израде до 1. јануара 2021. године. Прво ће се урадити пилот-пројекат за Ниш да би се то искуство касније применило и на остале градове и општине у Србији. Ради се, наравно, о свеобухватном документу о изворима и процени нивоа буке у граду. У току је реализација овог пројекта и планирана је за период јун 2018. – август 2019. године, а вредност пројекта је 300.000 динара.

Иначе, у периоду од јула 2016. до јула 2018. године у Сектору за управљање заштитом животне средине у Нишу спроведен је управни поступак у области процене утицаја пројекта на животну средину, и то чак 57 пројеката.

Такође, израђен је катастар јавних зелених површина у редовном одржавању и међублоковском зеленилу у граду Нишу. Овај катастар ће имати велики значај у економском, управљачком, планерском и едукативном смислу. Циљ израде катастра је успостављање свеобухватног

информационог система о јавним зеленим површинама у редовном одржавању и међублоковском зеленилу у граду Нишу и утврђивање стварног стања Фонда зелених површина града и њиховог просторног распореда, величине и функционалности.

Што се тиче тог катастра, намера је да катастар постане део пословног система предузећа и институција које се баве зеленим површинама града Ниша, односно да свакодневни послови планирања, уређења и одржавања јавних зелених површина буду у директној спрези са овим системом. Пројекат ће обезбедити интеграцију података о јавним зеленим површинама, и то у редовном одржавању и међублоковском зеленилу града Ниша на једном месту и доступност свих тих података различитим корисницима.

Дакле, ово је доказ да је Ниш напредовао у смислу области заштите животне средине. Сасвим сам сигурна да ћемо у наредном периоду наставити да пратимо препоруке Владе Републике Србије, које ће свакако у овој локалној самоуправи имати сигурног партнера како би се даље радило на побољшању ове области. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине господине професоре Маринковићу, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, заштита и унапређивање животне средине је услов нашег опстанка. Зато ће се овим законом о заштити и унапређивању животне средине, а и предложеним амандманом допринети укупној модернизацији Републике Србије коју спроводи наша Влада Републике Србије, највећи део посланика у овом високом дому, највећи број грађана Републике Србије на челу са председником Републике Србије господином Александром Вучићем. То ће се посебно одразити и на развој еколошке свести као камена-темељца заштите и унапређивања животне средине, јер знамо да се еколошка свест развија од предшколских установа и траје читавог живота. Зато су васпитно-образовне установе са својим плановима и програмима рада изузетно важне у развијању и унапређивању еколошке свести.

Поштовани народни посланици, странка бившег режима није имала осећај за развој еколошке свести. Да је др Оливер Дулић звани узгајивач лавића на Палићу имао развијену еколошку свест, не би платио билборде са паролем „Очистимо Србију“ преко пола милиона евра. Тај бивши министар Демократске странке, министар грађевине и просторног

планирања, а иначе ортопед, јесте за оглашавање у једном дневном листу платио пола милиона евра. Да је др Оливер Дулић, министар грађевине бившег режима, иначе ортопед, имао развијену еколошку свест не би платио израду сајта „Очистимо Србију“ 26.000 евра. О томе нас је известила ДРИ, а објавио лист „Политика“ 22.9. Господње 2012. године.

Поштовани потпредседниче Народне скупштине, зато је овај мој предложени амандман веома важан, да се не би појављивали ликови без развијене еколошке свести у виду министра Оливера Дулића и других пељешановића, мутикашића, луфтигуза и лезиједовића, савеза за другу пропаст Србије, а којим председава несретни Јанко Веселиновић звани Станокрадица, иначе председник удруге за обртај новца и помирење, који су довели Републику Србију на ивицу банкрота. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, даме и господо народни посланици, допуном овог члана ставом који сам предложио додатно се дефинише значај закона у свеукупном развоју Републике Србије.

Специјални резерват природе „Увац“ је заштићено природно добро од изузетног значаја и налази се на територији општине Нова Варош и Сјеница. Површине је преко 7.500 хектара, а посебну вредност имају уклештени меандри реке Увац, чији ртови имају релативну висину и до 100 метара. У оквиру резервата налази се један од највећих пећинских система у Србији, Ушачки пећински систем дуг преко 6.000 метара. Долина Увца делимично је потопљена изградњом три бране и формирањем вештачких језера – Златарског, Увачког и Радоињског. Вода акумулационих језера се углавном користи за производњу електричне енергије и за водоснабдевање.

Специјални резерват природе „Увац“ одликује присуство преко 130 врста птица, а међу њима је најзначајнији белоглави суп, врста орла лешинара импозантне величине, распона крила и до три метра. Бројност белоглавих супова се до данас повећала на преко 600 јединки и тако је колонија ове јединствене врсте птица постала једна од највећих у Европи.

Разноликост нетакнутих станишта, присуство ендемских и угрожених биљних и животињских врста од посебног су значаја за очување биодиверзитета, а самим тим и за развој и промоцију туристичких потенцијала резервата.

Општина Нова Варош последњих година континуирано улаже у развој туризма и поред изградње путне и друге инфраструктуре, уз помоћ

Владе Републике Србије инвестирала је преко 200 милиона динара у побољшање туристичке понуде. Одговорном политиком Владе Србије стварају се услови који ће допринети развоју туризма уз очување природних добара, а самим тим и целокупном развоју Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Јокићу, изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Поштована господо, поштовани министре, прво морам да констатујем да је ово једина област у којој смо ми много пара добили од Европске уније, а могли смо још више да смо имали знања и да смо имали пројекте. Зато ваше министарство мора бити најпре стручно, довољно стручно да едукује и тимове по општинама и по градовима, јер неће нама Запад да да средства да ми правимо фабрике, да се осамосталимо и да будемо независни. Они ће нам врло лако дати и давали су нам паре када је у питању екологија, али ми то нисмо, кажем, у довољној мери искористили.

Било је ту силних злоупотреба, али оно што је најважније – мора се, министре, урадити контрола трошења тих средстава.

Под број један, ви морате помоћи општинама и градовима у домену изворних прихода. Тамо је члан 6. тачка 5 – коришћење државних јавних добара. То мора да буде извор пуњења буџета на нивоу општине, на нивоу града. У свим општинама и у свим градовима, одговорно тврдим, то се ради врло стидљиво, то су врло мале суме и они који узимају, плаћају онолико колико мисле да треба да плате. Ја ћу о томе говорити у другом амандману.

Значи, ви морате да помогнете да се, заједно са Министарством финансија, уради алгоритам, да се покаже које су могућности сваке локалне самоуправе у коришћењу тих јавних добара, јер најлакше је локалним самоуправама да узму порез на личне дохотке, да узму трансферна средства и да распишу 0,4% на порез на имовину. И ту се осигурају и лепо живе. И одговорно тврдим овде, без обзира на то што су многи посланици дискутовали и рекли да нема новца, ја могу на оловку да покажем да свака локална самоуправа има вишка новца, само треба то корисно урадити.

Друго, министре, овај проблем који ми имамо на Златибору са овим председником, ја сад не могу да се сетим како се он презива, није то сад уопште битно, он је мангупски успео да оно што је уништио, а мислим да

је Златибор парк природе, је л' тако, он је врло мангупски успео да то постави као политичко питање. То што се он обогатио, што је градио и себе уградио, и не само себе него и целу околину, били сте на Златибору и видели сте да је он то уништио, то нема везе са политиком. Једноставно, у питању су пљачка и незнање.

Струка, значи, ви као министарство сте морали да се огласите и да кажете – са становишта струке он је урадио то, то, то и то. Не може једна Чајетина да влада и управља једним Златибором. То је изнад његових могућности. Не може он, човек који има три године школе, да влада итд. и да планира и организује урбанистички Златибор. Па коме то у Србији није јасно? То се њему мора одузети. Али тај се проблем који ми имамо на Златибору не може политизовати и не можемо са тим проблемом да идемо у Европски парламент и да дискутујемо о томе шта смо ми њему угрозили.

Ми морамо њему да докажемо као теорему у науци да је он незналица, да он не може својим психофизичким могућностима да управља Златибором. И ако је ово држава, држава њему треба тај Златибор да узме. Да се разумемо, Златибор је превелики залог и за Ужице. То је републички ресурс. Е, то су ствари о којима ви као министарство морате први да се огласите, да поставите, дефинишете проблем и да онда тражите помоћ од ових из Министарства финансија. Тако се решавају проблеми. Није у земљи Србији све политика. Мора нешто да буде и знање и незнање. Е, ви морате да покажете да је код овог хармоникаша, шта ли је, у питању незнање и да је у питању лоповлук, а не демократија, политика, странка ова или она. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић. Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Ковачевићу, изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, поштовани министре, на Предлог закона о измени и допуни Закона о заштити животне средине, на члан 1, поднео сам амандман који се тиче члана 90. основног закона. И у расправи ми слушамо, а није ништа спорно... Политички се СНС залаже да се полако приближавамо Европској унији и да испуњавамо мање-више све стандарде, али процес ће трајати.

Када говоримо о процесу, онда говоримо и о стандардима, а стандарди у области екологије тичу се Поглавља 27, страшно битног. Знамо да је трећина нормативних аката у Европској унији у ствари из области екологије. Када то потенцирамо, онда ми некако заборавимо да, у ствари, животна средина, окружење Србије у којој ми живимо јесте основа. Не ЕУ, не стандарди, него животна средина коју смо наследили од

наших предака и основна је наша генерацијска дужност да је барем онолико квалитетну колико смо је наследили ми и вратимо.

У условима савременог техничког напретка и промена индустријализације и свега онога што иде са тим, у ствари, екологија постаје страшно значајна. Два су посебна аспекта која бих ја поменуо. То су степен контроле и финансијски аспект. Екологија је страшно занимљиво финансијско подручје не само у области инвестирања, већ и у области субвенција. Различити су финансијски интереси. Кључна улога јесте и да у процесу контроле и у различитим финансијским интересима сви грађани Србије буду укључени, да имамо потпуну популацију укључену у процес екологије, јер је то шири и озбиљнији процес.

Овим законом, када га мењамо, дајемо шансу једној значајној популацији, популацији малих предузетника да могу да користе фонд ИПАРД 2. То можда неће бити лако, можда неће бити довољно, можда неће бити на задовољство свих који то желе, али 176 милиона евра је свакако оно за шта се треба борити. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Колегинице Чарапић, изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, амандман сам поднела на члан 1. Предлога закона и мој амандман има за циљ да укаже на значај заштите животне средине и еколошког образовања на свеукупни развој Републике Србије.

Формирање еколошког начина размишљања почиње, заправо, у најранијој младости, тако да изузетно важну улогу имају родитељи у еколошком васпитању деце, али подједнако важну улогу имају и васпитне и образовне институције у еколошком образовању. Тако да не треба по сваку цену кривити ресорно Министарство које све чини у уклањању и дивљих депонија и отпада. Проблем је, заправо, у узроку, у свести људи и у недостатку, можда, еколошког образовања и васпитања у неким ранијим годинама, а не у последицама. Дивље депоније су последице. Својим примером треба да утичемо на људе око нас да еколошки размишљају и да се еколошки понашају.

С обзиром на то да долазим из Топлице, посебно ме радује чињеница што ће у општини Куршумлија и Пролом Бања бити изграђен систем за пречишћавање отпадних вода. Такође, у Блацу је ресорно Министарство издвојило чак 11 милиона евра да реши вишедеценијски проблем и да буде изграђена фабрика за пречишћавање отпадних вода.

Да сви нивои власти и Влада Републике Србије, али и јединице локалних самоуправа све чине за еколошко, односно за заштиту животне средине, потврђује чињеница да је, рецимо, моја локална самоуправа у сарадњи са јавним комуналним предузећем спровела обуку за будуће промотере за кућна компостирања отпада. Зашто ово говорим? Зато што је компостирање отпадом изузетно важно јер се смањују и количине отпада на депонијама са једне стране, а са друге стране, смањују се трошкови за управљање отпадом. Дакле, Влада све чини у циљу унапређења живота свих грађана Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Колега Цокићу, изволите.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, представници Министарства, колеге посланици, вода је ресурс који ће у наредним деценијама стварати огроман профит. Морамо да будемо свесни те чињенице. Ми се према води не односимо на прави начин у овом моменту због тога што отпадним водама загађујемо све наше ресурсе и богатство које нам је бог дао, депонијама које нису санитарне, које су сметлишта, и због тога видим вољу вашу, господине министри, да решавате овај проблем.

За похвалу је ово што смо сад чули, да, на пример, град Ниш има решен систем отпадних вода. Скоро је на прсте могуће набројати градове који то имају решено. Београд има велики проблем, Дунав има велики проблем због Београда, слив Мораве читав и сви градови у сливу Мораве немају решено ово питање. Немамо решено питање депонија, санитарних депонија. Не желим да критикујем оне који су били, желим да похвалим оне који су ма шта добро урадили у овој области.

Вас молим као човек кога ово интересује, не као посланик, као човек кога ово интересује апсолутно, јер сами себе трујемо. Нама НАТО не баца ђубриво, нама НАТО не испушта фекалне воде у наше реке. То морамо ми да решимо. Морамо у оквиру средстава која имамо. Молим вас, направите приоритете. Обавестите Одбор, чији сам ја члан, евидентирајте сваки град докле је шта урађено, докле се одмакло, да бодримо те људе да и сами више ураде по питању заштите животне средине.

Сада смо у овој расправи видели колико је ово комплексан и озбиљан проблем и више никада не смемо да га третирамо на начин да ова област буде припојена неком министарству, већ да озбиљно и врло агресивно кренемо да решавамо ова питања. Значи, чули смо много приче, уопштених података, али молим вас, хајдемо на конкретно. Нека Министарство, ваше колеге заједно са општинама прво направе евиденцију шта имамо, да снимимо стање које имамо у овој земљи, па да

онда видимо шта су приоритети у оквиру средстава која имамо и да кренемо према Европској унији која би можда уложила и у ову област у Србији. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Триван.

Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Дозволите ми да вам се захвалим за ову суштинску ствар која се тиче онога шта је редослед приоритета и да са те тачке гледишта није битно шта је било пре овога. Битно је да морамо знати какво нам је стање. Ми смо више од годину дана потрошили времена са локалним самоуправама да бисмо уопште сазнали какво је стање, јер у општинама недостаје капацитета, чак и за информације о томе докле се стигло са одређеним пројектима. То не говорим као критику, то говорим само као констатацију, а камоли да причамо о ономе како се сакупља новац и како се троши новац на животну средину.

Са ДРИ ћемо и те како имати добру сарадњу тим поводом, јер то новца што има, има да се троши како треба. Али за почетак, ево сада, после годину и нешто дана, моје колеге које воде ова два кључна сектора у овом смислу у коме причамо су направиле катастар и сада знамо тачно где нам је која општина са којим пројектом, јер животна средина се чита као пројекат. Немојте да медитирамо на све теме. Осим што ми јако прија ово што говорите, јер осећам апсолутно разумевање и подршку за то да се позабавимо својом животном средином, али за мене који оперативно водим овај посао, скрећем пажњу и јавно говорим, пројекат је кључна карика у ономе што радимо. Без израђене пројектно-техничке документације нема напредовања. Нема напредовања без новца који ћемо уложити у то.

Већина вас је овде и данас рекла да немамо довољно пара за животну средину, и молим вас да нас подржите када будемо радили буџет јер је потребан новац, не министарству, новац је потребан локалним самоуправама да би имале новац да израде пројектно-техничку документацију, и ми знамо где је колико потребно. Нећемо тражити онолико пара колико не можемо да потрошимо, али је оно што сте рекли, заправо, почетак и крај. Знамо катастар. Морамо да кренемо од тога. У неким ситуацијама крећемо испод нуле. Али стално говорим о томе не осврћући се назад – не очајавати, идемо даље.

Наша заједничка мисија је да идемо даље и ја вам тврдим, за неколико година Србију нећемо препознати што се тога тиче. Није важно колико ће то напора тражити. Није важно колико ће то труда тражити. Ако ништа друго, новца немамо можда довољно, али толико да га имамо да можемо да га уложимо у израду пројектно-техничке документације. То ће бити мој судар са финансијама, да се схвати да је то новац који је пре свега

потребан. Притрпећемо се за остале ствари, то је сасвим у реду, али ако хоћемо да Србија напредује, неко од вас је рекао – не правимо грешке које су направиле наше комшије. Па ово је једини пут, другог нема. Осећам тај ветар који ви емитујете са ове стране да ми то треба и морамо да урадимо и верујте да овај тим који је овде и они који нису овде, управо ово раде, они су фантастични и најважније ми је да знам тачно где је Србија и знам шта ћу да радим и шта ћемо да тражимо. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге, унапређење еколошких ресурса је свакако у функцији свеобухватног развоја Републике Србије. Замислите колико мора бити прљав онај који пљачка и краде од екологије и чистоће.

Ви сте овде имали прилику да слушате предавање оних који заступају оне који су владали, који су управљали и који су имали прилику да ураде све оно што су данас спочитавали нама да нисмо. Имали сте овде Ђиласове портпароле који су вам лепо објаснили шта треба урадити, а да се подсетимо како је „Градска чистоћа“ функционисала под њиховом управом, са све генералним директором, замеником генералног директора, 12 саветника генералних директора, осам директора сектора, 20 помоћника директора сектора и око 40 руководиоца служби, онако храбро напред у дуг од 1,5 милијарду, колико су направила јавна предузећа у Београду.

Онда потписују најкатастрофалнији уговор о испоруци и уградњи 1.800 контејнера, мимо свих правила, мимо закона. Петорица су завршила у затвору. Ти контејнери су представљали опасност за грађане Београда. Ти контејнери су морали у највећем броју да се мењају. Много пара грађана је дато за поправку тих контејнера.

Рекли су – Београђани, саградићемо вам метро, железницу испод земље. Нису били у стању да инсталирају ни технички, ни по закону контејнере испод земље, а нама ван Београда су рекли – јавите нам се на сајт „Очистимо Србију“, платили су га 25.000 евра, а никад није прорадио.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Изволите.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Поштовани господине Арсићу, господине министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам

амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине.

Овим предлогом закона о заштити животне средине, између осталог, каже се да се средства Зеленог фонда Републике Србије користе и за санацију одлагалишта отпада, смањење настајања отпада, поновну употребу, третман, односно поновно искоришћавање и одлагање отпада.

Оно о чему хоћу да говорим јесте депонија која се налази на територији општине Бујановац, која свакодневно гори и са ње се подиже густ дим који свакодневно, како у самом граду Бујановцу, тако и у оближњим селима око града Бујановца загађује ваздух, а да локална самоуправа и ЈКП не предузимају ништа.

Грађани су се самоорганизовали, прикупили потписе и тражили од локалне самоуправе да се реши овај проблем. Локална самоуправа наравно да није имала слуха за овакав захтев који су грађани поставили пред њом и ЈКП које је надлежно да прикупља отпад и одлаже на депонију, па су потписе са пријавом поднели и надлежном тужилаштву да се пронађе лице које пали градску депонију.

Ја вас, господине министре, молим да из своје надлежности предузмете неопходне мере како би се ова појава спречила и тиме се омогућио неометан живот грађана који живе на територији општине Бујановац. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Кнежевићу.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре, колегинице и колеге народни посланици, уважени грађани Србије, па ево, кренули смо са расправом о амандманима и ја сам на тај први члан закона поднео амандман.

У овој досадашњој расправи смо већ поменули да је заштита животне средине један комплексан проблем, да он иде у Поглавље 27, да је то веома комплексно поглавље. Речено је да је отприлике трећина правних и законских регулатива везана за ово поглавље.

Желим само да се осврнем на то да кажем министру да оволики број амандмана које су поднели посланици Српске напредне странке није указивање неповерења према њему и није указивање на неслагање и да он није жртва владајуће већине.

Ово коментаришем изјаве једног посланика, јер грађани који су гледали пренос, видели су да у дискусијама ових амандмана посланика Српске напредне странке, прво су се чули проблеми, директно, које су они изнели на локалу, везани за заштиту животне средине, а друго, чуло се

много лепих ствари, да на локалу од 2012. поготово 2014. године, колико су локалне самоуправе предвођене, наравно, Српском напредном странком и њиховим коалиционим партнерима, учиниле помака у заштити животне средине.

Наравно, ти помаци у локалу, на појединим местима, не на свим, сигурно се уклапају у амбијент политике Владе и председника Вучића, који је, између осталог, и у свом говору посебну пажњу посветио екологији. Наравно, треба нам ту доста средстава и много тога треба учинити, али сви ови позитивни примери које су илустровале колеге из локала говоре о томе, у ствари, да је СНС на време препознала значај заштите животне околине и да је на првом месту заштита животне средине битна због нас, због суграђана и због наше државе.

Наравно, ми морамо да следимо регулативу због уласка у Европску унију и то ништа није спорно, али брига Поглавља 27, а то је заштита животне средине, тиче се нас. Сад ми треба да будемо практични, што сте нам ви понудили, већ сам рекао у излагању пре два дана, да се искористе ти приступни фондови ЕУ за кофинансирање и сигурно да су то значајна средства, у висини од 160 милиона евра, а сами сте рекли да ће то поглавље коштати нашу државу читавих 17 милијарди евра у наредних десет година.

Тако да, нема опет опозиционих посланика из оне десетопартијске, пошто сам рекао, треба да их буде 62 јер представљају десет партија опозиционих, нема их овде, који користе и ово, а координатор тог савеза, те братије, који је овде пре неки дан изнео да животна околина и екологија уопште нису значајне, али је веома здружено користио расправу у начелу о заштити животне средине и о овим другим еколошким законима за изношење много ружних и прљавих ствари. Наравно, нисмо му остали ни ми дужни, и колега Мартиновић, и Орлић и Марковић су износили све аргументе, али кажем вам да је њихова... И у једној реченици, сада се сећам, рекли су, баш из те посланичке групе Двери, да екологија и заштита животне средине, али то није рекао њихов координатор, то је рекао други стоматолог колега, јесу закони који не треба да се преплићу и не тичу се политике него се тичу окружења свих нас, треба да буду аполитични а, гле ироније, после координатор одједанпут користи и пуца из свих политичких оружја, невезано за екологију.

Само хоћу да још једанпут кажем да је њихово лицемерно иступање оно са чиме треба што више да иступају по мени, јер наши грађани су веома паметни, веома бистри и јасно уочавају шта је рађено, шта се не ради и ко говори истину, а ко говори неистину и цени све позитивне напоре које Српска напредна странка са коалиционим партнерима и на челу са председником Вучићем, чини за унапређивање и овог сегмента државе и друштва, а то је заштита животне средине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Радичевићу, изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о заштити животне средине, где се у члану 90б додаје нови став, а циљ је да укажем на важност заштите животне средине, као и на унапређење одрживог еколошког развоја.

Одрживи еколошки развој подразумева развој друштва које расположивим ресурсима задовољава људске потребе, не угрожавајући природне системе и животну средину, а на овај начин се обезбеђује дугорочно постојање људског друштва, као и његовог окружења онаквог каквог га ми познајемо.

Да бисмо сачували животну средину, неопходно је да променимо лоше навике и да се више бринемо о нашем окружењу. Ово није само посао Министарства за заштиту животне средине, ово је обавеза свих нас. Да се о заштити животне средине брине и на осталим нивоима власти у Србији, може да се види и на примеру локалне самоуправе одакле ја долазим. Алексинац постаје боље место за живот због тога што су учени проблеми на очувању животне средине и почели су и да се решавају.

Општину Алексинац чине 72 села и сам Алексинац. До пре шест година организовано се сакупљало и односило смеће само у граду и у два приградска насеља. Данас се смеће организовано износи у преко 60% насељених места. Куповином и постављањем контејнера, као и одговарајуће механизације за изношење смећа, дошло је до постепеног смањења дивљих депонија. Са поносом могу да кажем да у мом селу више не постоји долина кеса, која је добила назив по кесама које ниси могао да избегнеш, а да те не ударе у лице или да се не залепе на ветробранско стакло аутомобила. Само друштвеноодговорним понашањем, уз обезбеђење минималних услова за одлагање смећа можемо заштити животну средину и учини наше окружење лепшим и бољим местом за живот. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Вељковићу.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, предложеним амандманом додатно се дефинише члан 1. предложеног закона, а односи се на очување заштићених природних добара. У том контексту указујем да је заштићено природно добро предеона целина која се одликује специфичном геолошком, биолошком или екосистемном специфичношћу и разноврсношћу.

Постоје различите врсте заштићених природних добара, међу којима треба истаћи заштићена подручја, заштићене врсте и покретна заштићена природна документа. Код нас је законом заштићено око 450 природних целина и добара, проглашено је пет националних паркова, 13 паркова природе, 74 резервата природе, 28 предела изузетних одлика и 253 споменика природе.

Национални парк Шар-планина је један од пет националних паркова. Налази се на Косову и Метохији и успостављен је 1993. године са циљем да се заштите изузетне вредности Шар-планине.

Шар-планину одликује велико богатство и разноврсност живог света и присуство великог броја реликтних и ендемичних врста. Са 45% биљног света Србије, особеним шумским заједницама и врстама, животињским врстама које се данас ретко налазе у природи, а многе су угрожене у читавом свету, Национални парк Шар-планина са пуним правом носи обележје склоништа за дивљи свет који данас убрзано нестаје.

На Шар-планини живи 1.800 биљних врста, од којих су неке присутне искључиво на овом масиву, као и 147 дневних лептира, 45 врста водоземаца и гмизаваца, око 200 врста птица и 32 врсте сисара, што је чини једним од фаунистички најбогатијих подручја Европе.

Поред тога што је овај национални парк по свом природном богатству једна од врхуних тачка биолошке разноврсности Европе, он је изузетно драгоцен и као колевка српске духовности, државности и историје. На овом подручју налази се 45 цркава и манастира подигнутих у периоду од 12. до 16. века.

Национални парк Шар-планина са свим својим вредностима има и огроман међународни значај, па у том смислу истичем да се, поред

осталог, налази на националној листи једног од 10 потенцијалних резервата биосфере у оквиру УНЕСКО програма „Човек и биосфера“ и налази се на прелиминарној листи од пет потенцијалних добара која би требало да буду номинована за упис у УНЕСКО листу добара светске баштине, на основу Конвенције о заштити светске културе и природне баштине.

Нажалост, актуелна ситуација и прилике на Косову и Метохији озбиљно угрожавају све вредности Националног парка Шар-планина. Наиме, привремене институције на Косову и Метохији не само што онемогућавају запосленима у Јавном предузећу Национални парк Шар-планина да обављају своје послове и задатке у очувању наведених вредности, већ је један део запослених кривично процесуиран за наводно пустошење шума и правоснажном пресудом изречене су им условне казне затвора и новчана казна у укупном износу од 150.000 евра. Како запослени нису у могућности да исплате изречену новчану казну, то им прети ефективна казна затвора, само зато што су радили свој посао и примењивали прописе ове земље.

Канцеларија за Косово и Метохију и ово министарство су у досадашњем периоду, узимајући у обзир актуелне прилике, изузетно водили рачуна о запосленима у Јавном предузећу Национални парк Шар-планина, кога је основала ова скупштина, како о њиховом радноправном статусу, тако и о припадностима које проистичу из истог. Зато молим Министарство да у координацији са Канцеларијом за Косово и Метохију нађе адекватно решење и за овај проблем, како запослени не би сносили штетне консеквенце. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Триван.

Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Србија је једна једина и наши су људи на Косову и Метохији. Без обзира на то где живе, ова Србија и те како води рачуна о њима. Што се тиче Националног парка, ми знамо детаљно за све проблеме са којима се они лично суочавају, не само колективно. То је скандал коме су они подвргнути овим лажним суђењем и фингирањем. Оптужница је скандал сам по себи, али то говори о властима у нашој покрајини Косово и Метохија. Сви знамо шта мислимо о томе и морам да вам кажем да ћемо се ми у времену које је пред нама, а не могу да говорим о превише детаља, још боље, још више, још темељније бавити нашим људима на Косову и Метохији, јер то је Србија. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Јевтићу, изволите.

ЈОВИЦА ЈЕВТИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, на члан 1. предложеног решења о изменама и допунама Закона о заштити животне средине подносим амандман у смислу додавања другог става, који прецизније дефинише повезаност степена заштите животне средине са унапређењем флоре и фауне.

Иначе, предложеним изменама и допунама Закона у члану 1 предлага се још један изузетак од прописане обавезе спровођења јавног конкурса, и то за припрему и суфинансирање пројеката који се финансирају из претприступних фондова ЕУ, у складу са чланом 89. ст. 3. и 4. овог закона, као и за непредвиђене трошкове везане за реализацију тих пројеката. На овај начин би се омогућила пуна примена закона у складу са чланом 89. ст. 3. и 4, односно обезбедила би се примена методологије која је прописана у складу са акредитованим системом управљања фондовима Европске уније.

Циљ измена и допуна овог закона је да се омогући коришћење средстава Зеленог фонда за кофинансирање пројеката који се финансирају из средстава претприступних фондова ЕУ и испуњавање услова за коришћење средстава из ИПАРД фондова.

Предложеним прецизирањем одредби омогућава се издавање аката од стране министарства надлежног за послове заштите животне средине, којима се утврђује испуњеност услова из области заштите животне средине, па самим тим и учешће на конкурс пољопривредним газдинствима за доделу средстава из ИПАРД фондова.

Без предложеног прописивања правног основа за издавање акта о испуњености услова заштите животне средине, ово учешће и издавање не би било могуће спровести конкурс.

Измене закона могу подстаћи развој нових привредних субјеката и тржишну конкуренцију у привредним гранама повезаним са реализацијом инфраструктурних пројеката у области заштите животне средине. Не треба посебно напомињати колико развијена свест о заштити животне средине позитивно утиче на квалитетан развој у свим сферама друштвеног живота.

Предложеним законским решењем се омогућава квалитетније коришћење новчаних средстава којима се поменута заштита у смислу унапређења флоре и фауне диже на већи и озбиљнији ниво, па самим тим и решавање проблема који је заступљен у свим деловима земље. То решавање проблема утиче на равномернији развој читаве земље.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

АЛЕКСАНДРА ЈЕВТИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, поштоване колеге и колегинице народни посланици, амандман који сам поднела тиче се измена које се врше у члану 90б, где се додаје нови став и односи се на одржавање еколошке свести.

Управо недовољно развијена еколошка свест доводи до трајних последица, које, наравно, имају своју негативну рефлексију на све нас. У последњих неколико деценија сведоци смо да је свет почео да губи многе биљне и животињске врсте, као и, наравно, многа станишта тих животиња, а све је то због многобројних људских активности које су око животиња и око биљака.

Сам биодиверзитет представља, управо, разноликост биљног и животињског света и, наравно, станишта, а састоји се од тог неког генетског биодиверзитета, разноликости, затим тог неког специјског диверзитета, односно разлике у врстама, и екосистемског биодиверзитета. Сам биодиверзитет представља веома велики ресурс, од кога зависе многе породице, многе заједнице, многе нације, а наравно и генерације које долазе из нас.

Основни фактор угрожавања биодиверзитета је, наравно, људски фактор, који може на директан, односно на индиректан начин да утиче на саму промену биодиверзитета. Угрожавање биодиверзитета се може видети сваког дана, а рефлектује се кроз прекомерни лов, прекомерни риболов, загађење воде – што отпадним водама, што смећем и ђубретом које се, наравно, негде одлаже у водотокове – загађење земљишта које настаје због прекомерне употребе ђубрива, због прекомерне употребе хербицида, пестицида, односно неадекватне употребе.

Из тих разлога хтела сам да напоменем да је јако битна заштита биодиверзитета, а са неке моје тачке гледишта заштита биодиверзитета се огледа у очувању еколошке свести. Очување еколошке свести се може посматрати првенствено кроз васпитање, из кроз ту неку основну ћелију, кроз породицу, просто, да знамо као родитељи да наша деца гледају нас како се понашамо и како поступамо са природним ресурсима. Даље, та нека заштита биодиверзитета огледа се и кроз образовање. Образовање у смислу да од тих неких првих основних јединица, значи, када дете крене

у вртић, да почне са тим неким едукацијама које су на том неком нивоу за тај узраст, па надаље кроз основно, средње и, наравно, високо образовање.

Сматрам да сама политика председника Александра Вучића и политика Српске напредне странке довољно говори о томе да ставља на висок ниво заштиту животне средине, односно очување услова живота и здравља људи Републике Србије. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се.

Овом дискусијом бисмо завршили за данас.

Рад настављамо сутра у 10.00 сати.

(Седница је прекинута у 18.30 часова.)